EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2021/1543

af 29. april 2021

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelserne om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019, Sektion III — Kommissionen,

— der henviser til sine afgørelser om decharge for gennemførelsen af forvaltningsorganernes budgetter for regnskabsåret 2019,

— der henviser til forretningsordenens artikel 99 og bilag V,

— der henviser til udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0117/2021),

A. der henviser til, at Unionens budget er et vigtigt instrument til at nå fælles politiske mål og i gennemsnit udgør 1,0 % af EU's bruttonationalprodukt eller 2,1 % af medlemsstaternes samlede offentlige udgifter og de samlede offentlige udgifter i Unionen;

B. der henviser til, at Parlamentet, når det meddeler Kommissionen decharge, kontrollerer og evaluerer, om midlerne er blevet anvendt korrekt, og om de politiske mål er blevet nået, efter interne og eksterne revisioner, og derved bekræfter den formelle rigtighed og resultaterne af Kommissionens udgifter med hensyn til valuta for pengene;

C. der henviser til, at dechargeproceduren for 2019 dækker et år præget af en politisk og institutionel overgang med valg til Europa-Parlamentet og en ny valgperiode, som begyndte den 2. juli 2019, og udnævnelsen af en ny Kommission, som tiltrådte den 1. december 2019, og som fastsatte nye politiske prioriteter såsom den europæiske grønne pagt, et øget fokus på digitalisering af Unionen samt beskyttelsen af Unionens værdier og EU-skatteydernes penge;

D. der henviser til, at udbruddet af det nye coronavirus (covid-19) ikke krævede nogen justeringer af de indberettede tal i Unionens årsregnskab for 2019; der imidlertid henviser til, at covid-19-udbruddet i 2020 og i de kommende år vil have betydelig global indvirkning og få store konsekvenser for Unionens budget, og til, at vi i denne forbindelse er nødt til meget nøje at fastslå, om Kommissionen har anvendt Unionens budget på effektiv og gennemsigtig vis, fordi gennemførelsen af Unionens umiddelbare responsinitiativer fra og med 2020 vil få indflydelse på anerkendelsen, målingen eller omklassificeringen af en række aktiver og passiver i Unionens regnskaber;

E. der henviser til, at Budgetkontroludvalget som en direkte konsekvens af udbruddet af det nye coronavirus (covid-19) ikke kunne tilrettelægge eller fuldt ud gennemføre alle sine planlagte aktiviteter i forbindelse med de sædvanlige kontroller af EU-institutionernes udgifter, dvs. dets undersøgelsesmissioner, offentlige høringer eller workshops, og derfor i endnu højere grad måtte forlade sig på Revisionsrettens arbejde;

Politiske prioriteter

1. fremhæver med hensyn til gennemførelsen af Unionens budget vigtigheden af at overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og vigtigheden af at opfylde programprioriteter og -mål, som bidrager til at styrke europæisk integration og skabe en endnu tættere Union;

2. er bekymret over retsstatssituationen i visse medlemsstater og det økonomiske tab som følge af sådanne mangler; forventer, at Kommissionen anvender alle de instrumenter, den har til rådighed, til at suspendere, reducere og begrænse adgangen til EU-finansiering i sådanne tilfælde, herunder anvendelsen af forordningen om retsstatsprincippet; understreger, at respekt for retsstatsprincippet er en forudsætning for forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder en effektiv tildeling og forvaltning af EU-midler; ser i denne forbindelse med stor tilfredshed på vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget; glæder sig over, at Kommissionen har påbegyndt sit arbejde med retningslinjer; understreger, at Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen) allerede i sin dom utvetydigt har fastslået, at erklæringer, der indgår i Det Europæiske Råds konklusioner, ikke kan have forrang for eller ændre forordningens tekst;

3. minder om, at det kun er EU-Domstolen, der har mulighed for at ophæve forordningen eller dele heraf; opfordrer indtrængende Kommissionen til som »traktaternes vogter« at anvende forordningen fra den dato, hvor den trådte i kraft, og til at iværksætte retsstatsmekanismerne, når det er nødvendigt for at sikre beskyttelsen af Unionens finansielle interesser i alle deres dimensioner; understreger, at forordningen trådte i kraft den 1. januar 2021; minder om, at Parlamentet kan holde Kommissionen ansvarlig for dens anvendelse af forordningen, herunder eventuelle uberettigede forsinkelser, gennem et passivitetssøgsmål i henhold til artikel 265 i TEUF; minder om, at denne forordning, der har til formål at beskytte Unionens midler, skal anvendes på alle forpligtelser og betalinger, samtidig med at den yder sikkerhed til de endelige modtagere og støttemodtagerne;

4. beklager, at gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken i EU's medlemsstater i alt omfatter 292 rapporteringssystemer, hvilket gør dataene fragmenterede og usammenlignelige og forhindrer en effektiv anvendelse af kunstig intelligens og big data til at kontrollere midlerne; beklager, at mangler i validiteten og sammenligneligheden af data og indberetningsteknologier med forskellige grader af digitalisering fortsat i alvorlig grad vanskeliggør et samlet overblik over fordelingen af EU-midler og en effektiv kontrol med dem; beklager, at opdagelsen af misbrug, svig og underslæb i forbindelse med EU-midler som oftest er begrænset til tilfældige opdagelser, som Kommissionen og Den Europæiske Revisionsret (»Revisionsretten«) gør i forbindelse med deres stikprøvebaserede revisioner eller OLAF's undersøgelser;

5. beklager, at ingen af rapporteringssystemerne for den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken indeholder oplysninger om de endelige støttemodtagere, at offentliggørelse af disse oplysninger ikke er retligt påkrævet, og at ikke alle oplysninger om selskabernes reelle ejere er tilgængelige i de nationale centrale registre i alle medlemsstater; understreger, at et interoperabelt IT-system ikke blot vil muliggøre en tidligere og mere effektiv afsløring af misbrug, svig, uretmæssig tilegnelse af bevillinger, interessekonflikter, dobbeltfinansiering og andre systemiske problemer, men også vil give mulighed for et samlet overblik over den reelle fordeling af EU-midler og potentielt utilsigtede koncentrationer i hænderne på nogle få oligarkiske eller endda kriminelle endelige modtagere; understreger, at manglen på oplysninger om ejerskabsstrukturer og reelle ejere af virksomheder og koncerner i væsentlig grad bidrager til uigennemsigtigheden i den nuværende fordeling af midlerne; understreger endnu en gang den afgørende betydning af omfattende, pålidelige og sammenlignelige data for en effektiv, virkningsfuld og rettidig kontrol med de europæiske udgifter og beskyttelsen af de europæiske skatteyderes penge;

6. minder om Parlamentets opfordring til Kommissionen om at foreslå en forordning om oprettelse af et sådant interoperabelt IT-system, der giver mulighed for rettidig, ensartet og standardiseret rapportering fra medlemsstaternes myndigheder om delt forvaltning, navnlig for så vidt angår den fælles landbrugspolitik og samhørighedsfondene, med henblik på en tidligere afsløring af systemiske fejl og misbrug, som udtrykt i betænkningen om decharge til Kommissionen for regnskabsåret 2018; understreger, at et sådant system bør ajourføres automatisk med sammenlignelige og rettidige data for at sætte systemet i stand til at overvåge og kontrollere ved brug af kunstig intelligens og big data; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at gøre offentliggørelsen af alle oplysninger om reelle ejere til et retligt krav som en forudsætning for anvendelsen af EU-midler;

7. fremhæver fordelene ved et sådant interoperabelt og digitalt system for medlemsstaternes myndigheder med hensyn til kontrol og overblik over de nationale parlamenter og regeringer for så vidt angår tildelingen, forvaltningen og fordelingen af de nationale skatteyderes penge i form af EU-midler; understreger, at digitaliseringen af Unionens rapportering, overvågning og revision burde have været foretaget for længst og er uundværlig i betragtning af den grænseoverskridende karakter af misbrug af midler, svig, uretmæssig tilegnelse af bevillinger, interessekonflikter, dobbeltfinansiering og andre systemiske problemer; anerkender de forslag, som Parlamentet og Kommissionen fremsatte under forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme (FFR), genopretnings- og resiliensfaciliteten, forordningen om fælles bestemmelser og den fælles landbrugspolitik;

8. beklager, at Rådet kun modvilligt deltog i forhandlinger om mulige kompromiser; beklager, at der blev vedtaget forskellige regler og rapporteringskrav i de forskellige retsakter; opfordrer indtrængende Kommissionen til uden unødig forsinkelse at foreslå en passende bestemmelse til indføjelse i finansforordningen;

9. minder om, at betænkningen om decharge for 2018 opfordrede Kommissionen til at forelægge dechargemyndigheden en liste over de samlede betalinger til alle selskaber, der er en del af Agrofert-koncernen, på tværs af alle medlemsstater og en liste over de 50 største individuelle modtagere (fysiske personer som reelle ejere af et selskab eller flere selskaber) pr. medlemsstat samt en liste over de 50 største modtagere (fysiske personer og juridiske personer samt fysiske personer som ejere af virksomheder) af EU-tilskud aggregeret på tværs af alle medlemsstater; anerkender Kommissionens gentagne forsøg på at udarbejde en sådan liste ved at anmode medlemsstaterne om oplysninger; beklager dybt, at Kommissionen frem til datoen for denne beslutning ikke har været i stand til at forelægge den ønskede liste, fordi medlemsstaterne ikke har leveret fuldstændige, pålidelige og sammenlignelige data; understreger, at dette illustrerer og understreger det presserende behov for et digitalt, interoperabelt rapporterings- og overvågningssystem for midler under delt forvaltning; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge listen over de 50 største individuelle endelige modtagere samt en omfattende liste over alle de tilskud, som alle selskaber i Agrofert-koncernen har modtaget under delt forvaltning i alle medlemsstater fra 2014-2020, således som der er blevet anmodet om, uden yderligere unødig forsinkelse, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at samarbejde fuldt ud med Kommissionen ved at tilvejebringe de data, der er nødvendige for analysen og for udarbejdelsen disse lister;

10. gentager sin opfordring til Kommissionen om:

— at fjerne alle tekniske og juridiske hindringer for indsamlingen af data om virksomhedsstrukturer og reelt ejerskab og træffe foranstaltninger til at sikre en digital og interoperabel, standardiseret indsamling af oplysninger om modtagere af EU-midler, herunder om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte drager fordel af EU-midlerne, og deres reelle ejere

— at indføre de nødvendige digitale systemer og instrumenter, som alle medlemsstater obligatorisk skal anvende, herunder, men ikke begrænset til, et fælles værktøj til datamining og risikoscore, som gør det muligt for Kommissionen, OLAF og, hvor det er relevant, EPPO at få adgang til og analysere sådanne oplysninger om modtagere af EU-midler (herunder deres reelle ejere) med henblik på kontrol og revision for at forbedre beskyttelsen af Unionens budget og EU-genopretningsinstrumentet, Next Generation EU, mod uregelmæssigheder, svig og interessekonflikter

— fortsat at lægge den største vægt på en forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens budget, navnlig ved at indføre flerårige kontrolstrategier udformet med henblik på at forebygge, opdage og korrigere fejl, samt fortsat nøje at overvåge gennemførelsen af Unionens budget og straks tage skridt til at korrigere fejlene og inddrive de midler, som medlemsstater, finansielle formidlere eller endelige støttemodtagere har anvendt forkert;

11. minder om, at Kommissionen oprettede systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse (EDES) på grundlag af finansforordningens artikel 135 for at styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, sikre forsvarlig økonomisk forvaltning og sikre, at virksomheder og reelle ejere, der er blevet dømt for svig, korruption eller andre kriminelle aktiviteter i forbindelse med anvendelsen af EU-midler, eller mod hvem i det mindste OLAF har udstedt retlige henstillinger til medlemsstaternes strafferetlige myndigheder pr. 1. januar 2016, ikke kan drage fordel af EU-midler; er af den opfattelse, at dette værktøj kan hjælpe EU-institutionerne og de nationale organer til bedre at kunne bekæmpe og forebygge korruption og svig i medlemsstaterne; beklager, at databasen kun indeholder nogle få økonomiske aktører (fem pr. februar 2021); betragter dette som et tegn på, at EDES ikke er gennemført korrekt;

12. anmoder Kommissionen om at overveje at udvide anvendelsen af EDES til at indbefatte midler under delt forvaltning, der omfatter støttemodtagere med delt forvaltning, organer, der gennemfører finansielle instrumenter, og endelige modtagere, når den foreslår en revision af de finansielle regler, der gælder for Unionens almindelige budget (finansforordningen), under overholdelse af principperne om proportionalitet og hensigtsmæssighed; bemærker, at lovgivningsmæssige ændringer med henblik på udelukkelse fra alle EU-midler på tværs af forskellige udgiftsformer for støttemodtagere, der også er registreret inden for rammen af delt forvaltning, desuden skal indebære, at medlemsstaterne kan få direkte adgang til Kommissionens eget system og indsætte oplysninger om støttemodtagere på deres eget ansvar; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at sikre øget interoperabilitet mellem de eksisterende, europæiske og nationale databaser og datamineringsværktøjer; konstaterer, at EDPS ikke ser nogen generelle databeskyttelsesproblemer i forbindelse med etableringen af en sådan interoperabilitet, men at det er nødvendigt med et klart retsgrundlag;

13. opfordrer Kommissionen til:

— at aflægge rapport til dechargemyndigheden om årsagerne til, at EDES kun indeholder meget begrænsede oplysninger

— at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre EDES' virkemåde, gennemførelse og funktionsevne for at sikre, at alle økonomiske aktører, der opfylder kriterierne i finansforordningens artikel 136, stk. 1, litra c) -h), opføres på listen; opfordrer endvidere Kommissionen til at revidere kriterierne med henblik på at mindske deres kompleksitet og øge deres anvendelighed i praksis

— at forbedre sin anvendelse af dette værktøj med henblik på at forbinde den sorte liste med OLAF og EPPO og de nationale databaser og oprette et automatiseret system, der ajourfører denne database med pålidelige og rettidige oplysninger;

14. mener, i tråd med Kommissionens bestræbelser, at det er af største vigtighed at ramme den rette balance mellem et lavt fejlniveau, hurtige betalinger, rimelige kontrolomkostninger og merværdien af Unionens budget;

15. understreger den afgørende rolle, som Unionens politikker og instrumenter spiller for at mindske forskellene mellem medlemsstaterne og regionerne inden for områderne samhørighed, landbrug og udvikling af landdistrikter, forskning og innovation, indre anliggender og eksterne forbindelser, for fremme af økonomisk vækst og beskæftigelse, for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt for opretholdelse og fremme af Unionens værdier, sikkerhed og retfærdighed for dens borgere både i Unionen og i resten af verden;

16. glæder sig over, at Kommissionen som forvalter af Unionens budget på passende vis tilpasser sin fælles metode til de særlige forhold, der kendetegner risiko-, kontrol- og forvaltningsmiljøet inden for de forskellige udgiftsområder, med henblik på effektivt at opfylde sine rapporteringsforpligtelser og beskytte Unionens budget;

17. påpeger, at artikel 61 i finansforordningen siden august 2018 har indeholdt en udvidet definition af interessekonflikter; understreger Kommissionens ansvar for at sikre, at disse bestemmelser gennemføres med behørig omhu i hele Unionen, og at alle former for interessekonflikter håndteres effektivt og virkningsfuldt under hele gennemførelsen af Unionens budget; understreger vigtigheden af tilgængelige offentlige oplysninger om de endelige modtagere af alle Unionens finansielle overførsler for at forebygge interessekonflikter i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget;

18. gentager sin opfordring til Kommissionen om at sikre en korrekt evaluering af de forebyggende foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at undgå interessekonflikter; glæder sig i denne forbindelse over retningslinjerne fra Kommissionen »Guidance on avoidance of conflicts of interest under the Financial Regulation« (Vejledning om undgåelse af interessekonflikter inden for rammerne af finansforordningen), som blev omdelt til medlemsstaterne i august 2020, og som har til formål at fremme en ensartet fortolkning og anvendelse af reglerne om interessekonflikter og at øge bevidstheden om anvendelsen af disse regler, bl.a. i forbindelse med delt forvaltning; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre disse retningslinjer og også dele oplysningerne om de revisioner, der er foretaget på disse områder, og eksempler på god praksis med både medlemsstaternes myndigheder og Budgetkontroludvalget;

19. er bekymret over den mulige snævre fortolkning af artikel 61 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 fra det tjekkiske betalingsorgan (den statslige fond for landbrugsintervention), som mener, at den ikke finder anvendelse på medlemmerne af regeringen; opfordrer indtrængende Kommissionen til at afgive udtalelse om fortolkningen af nævnte artikel vedrørende nationale betalingsorganer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at artikel 61 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 overholdes og gennemføres i Den Tjekkiske Republik, og at den anvendes på alle betalinger fra Unionens budget, herunder direkte betalinger under den 1. søjle i den fælles landbrugspolitik, samt til at overvåge betalingsorganernes uafhængige funktion i denne henseende;

20. minder om, at en række skandaler om fordeling og misbrug af EU-midler i lande som Bulgarien, Tjekkiet eller Slovakiet og Rumænien har udløst massive offentlige protester i de seneste måneder og år, og at EU-borgerne forventer af EU's institutioner, navnlig Kommissionen, at det sikres, at der sættes en stopper for denne dårlige forvaltning af offentlige midler;

21. glæder sig over den nye organisationsstrategi for bekæmpelse af svig, som Kommissionen på OLAF's initiativ vedtog i april 2019 med det formål at øge Kommissionens viden om svig og dens analytiske kapacitet til at styre bekæmpelsen af svig, sikre samarbejde mellem afdelinger og forvaltningsorganer om bekæmpelse af svig og styrke det overordnede tilsyn med bekæmpelsen af svig; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en opfølgningsrapport om effektiviteten af dens gennemførelse og de første resultater, der er opnået, og til at rapportere tilbage til dechargemyndigheden;

22. understreger, at Unionens finansielle ressourcer i lyset af FFR og genopretnings- og resiliensfaciliteten bør understøtte Unionens øgede prioriteter og ansvar; mener, at beskyttelsen af Unionens finansielle interesser er af allerstørste betydning, og at der er behov for den stærkeste indsats på alle niveauer for at forebygge og bekæmpe svig, korruption og misbrug af Unionens midler; opfordrer Kommissionen til at foreslå, at der stilles tilstrækkelige finansielle og menneskelige ressourcer til rådighed for Revisionsretten, OLAF og EPPO, og til fortsat at yde disse ressourcer sammen med stærk politisk støtte, så de kan udføre deres revisions-, undersøgelses- og retsforfølgningsaktiviteter til beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

23. bemærker samtidig, at den øgede anvendelse af finansielle mekanismer til at gennemføre Unionens politikker i tredjelande ved siden af Unionens budget risikerer at undergrave graden af ansvarlighed og gennemsigtighed i Unionens foranstaltninger og udgifter; insisterer på, at Kommissionen sikrer, at ydelsen af ekstern bistand sker på betingelse af overholdelse af retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne i modtagerlandene; understreger navnlig, at det er nødvendigt at sikre, at lande og tredjeparter og/eller fysiske personer, der tildeles eller har forbindelse til EU-midler, overholder centrale demokratiske værdier, overholder internationale menneskerettighedsstandarder og tilslutter sig principperne om ikkevold;

24. minder om, at udviklings- og samarbejdspolitikken har til formål at udrydde fattigdom og mindske ulighed, og at midlerne udelukkende bør nå frem til de tilsigtede modtagere;

25. understreger, at oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) markerer en principiel udvikling i beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; minder Kommissionen om den centrale rolle, som EPPO spiller med hensyn til at beskytte EU's genopretningsplan i de kommende år; opfordrer alle EU-medlemsstater til at tilslutte sig EPPO og udpege deres anklagere på grundlag af klare og gennemsigtige kriterier;

26. fremhæver underfinansieringen og underbemandingen af EPPO i dens opbygningsfase, men glæder sig over den store stigning i EPPO's budget og personale i forhold til det oprindelige forslag; gentager Parlamentets modstand mod personalenedskæringen i OLAF på grund af de stillinger, der overføres til EPPO, som for OLAF vil føre til en kumulativ nedskæring på 45 stillinger i 2023; opfordrer Kommissionen til at øge kapaciteten ved at se på personalesituationen for både EPPO og OLAF samt Eurojust igen; opfordrer Kommissionen og budgetmyndighedens to parter til at sikre, at OLAF's, EPPO's og Eurojusts budgetter forhøjes, således at de kan udføre deres opgaver fuldt ud;

27. bemærker med bekymring, at der i perioden mellem januar 2015 og december 2019 ikke blev truffet nogen afgørelse af judicielle myndigheder efter OLAF's henstilling i 199 sager, og at der kun blev truffet afgørelse i 178 sager ([1]); opfordrer medlemsstaterne til at følge behørigt op på alle henstillinger fra OLAF;

28. tilslutter sig anbefalingerne fra Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2019 og Revisionsrettens beretning om EU-budgettets resultater og opfordrer kraftigt Kommissionen og andre relevante parter til at gennemføre dem så hurtigt som muligt og fremhæver samtidig nogle af de vigtigste og mest presserende anbefalinger nedenfor;

29. er især bekymret over Revisionsrettens gentagne konklusioner om, at visse nationale revisionsmyndigheders eller attesterende organers arbejde anses for at være for fejlbehæftet og dermed upålideligt, hvilket bringer pålideligheden af data i Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport i fare; beklager, at Revisionsretten ikke kan medtage en analyse af de underliggende årsager til disse vedvarende svagheder i sit arbejde;

30. beklager, at Kommissionen ikke kunne bidrage med meningsfuld indsigt i årsagerne eller de landespecifikke forskelle mellem medlemsstaternes myndigheder; beklager, at denne mangel på oplysninger om de underliggende årsager til disse vedvarende systemiske svagheder i visse nationale revisionsmyndigheder er til hinder for en effektiv håndtering og løsning af disse problemer; opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig analyse af de underliggende årsager og strukturelle problemer, der forårsager de vedvarende systemiske svagheder, som Revisionsretten har påpeget; anmoder Kommissionen om også at medtage bemærkninger om bedste praksis og på grundlag af denne analyse at rette klare, praktiske og umiddelbart gennemførlige horisontale og landespecifikke henstillinger til de nationale myndigheder som beskrevet mere detaljeret i de specifikke kapitler i denne beslutning;

31. opfordrer Kommissionen til at rette større opmærksomhed mod og afsætte øget personale og budget i Kommissionen til medlemsstater, hvis forvaltnings- og kontrolsystemer kun er delvist pålidelige eller upålidelige, hvor der er øget risiko for svig og korruption i relation til midler, navnlig de medlemsstater, der ikke har tilsluttet sig Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO);

32. opfordrer til, at anvendelsen af Arachne gøres til en forudsætning for medlemsstaternes anvendelse af EU-midler;

([1]) https://ec.europa.eu/anti-fraud/sites/antifraud/files/olaf_report_2019_en.pdf.

33. understreger, at den fejlprocent, som Revisionsretten har beregnet, er en statistisk oversigt, der giver en praktisk enkelt indikator for lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens udgifter, men den giver ikke et differentieret billede af den forskellige karakter og alvor af de fejl, der indgår i den; anerkender, at Revisionsrettens metode er baseret på internationale revisionsstandarder, der omfatter efterprøvning af en tilfældig stikprøve af transaktioner, og at en repræsentativ stikprøve ikke udelukkende kan være risikobaseret; glæder sig over, at Revisionsretten opdeler sine stikprøver i højrisiko- og lavrisikotransaktioner; påskønner, at Revisionsretten allerede medtager specifikke eksempler på de konstaterede fejl; anmoder Revisionsretten om at medtage endnu mere detaljerede oplysninger med henblik på navnlig at give mere geografisk indsigt i landespecifikke problemer;

34. beklager, at størstedelen af de direkte betalinger under den fælles landbrugspolitik er koncentreret i hænderne på nogle få modtagere i nogle medlemsstater, også hvor der skabes oligarkstrukturer, hvilket navnlig underminerer små landbrugere og landbosamfundene;

35. minder om behovet for en mere retfærdig fordeling af midlerne under den fælles landbrugspolitik, som sikrer, at de fordeles på en sådan måde, at betalingerne pr. hektar mindskes, jo større bedriften/gården er;

36. er bekymret over de rapporterede tilfælde af land grabbing i nogle medlemsstater og gentager sin opfordring til Kommissionen om at indføre et effektivt kontrolsystem, der kan sikre, at de eneste støttemodtagere, der har ret til midler under den fælles landbrugspolitik, er dem, der dyrker jorden, og at de ikke når frem til nogen støttemodtagere, der har erhvervet jorden ulovligt eller svigagtigt; gentager i denne forbindelse sin anmodning om en særlig klagemekanisme på EU-plan til støtte for landbrugere eller støttemodtagere, der f.eks. oplever uregelmæssigheder i forbindelse med land grabbing, forseelser begået af nationale myndigheder, pres fra kriminelle strukturer eller organiseret kriminalitet, eller personer, der udsættes for tvangsarbejde eller slavearbejde, således at de får mulighed for hurtigt at indgive en klage til Kommissionen, som Kommissionen bør undersøge hurtigst muligt ([2]);

37. gentager sin bekymring over, at de uindfriede forpligtelser er fortsat med at vokse og nåede et rekordhøjt niveau på 298,0 mia. EUR ved udgangen af 2019 (i forhold til 281,2 mia. EUR i 2018); bemærker, at niveauet for betalingsbevillinger i de årlige budgetter har været bemærkelsesværdigt lavere end FFR-loftet i de seneste år, hvilket kan føre til højere betalingsbehov i fremtiden; glæder sig over, at Kommissionen medtog de anslåede fremtidige betalinger i forbindelse med de forhøjelser, der blev foreslået i 2020 som led i Unionens reaktion på coronaepidemien, i sit forslag til forordningen om FFR; anmoder Kommissionen om nøje at overvåge medlemsstaternes gennemførelse i tilfælde af underudnyttelse og lave absorptionsgrader; glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at indføre n+2-reglen for alle udgiftsområder og understreger behovet for, at andre perspektivinstrumenter erstatter n+3-reglen; anmoder igen Kommissionen om at øge den tekniske støtte til nationale, regionale eller lokale myndigheder, herunder civilsamfundsorganisationer og borgere, for at opnå bedre absorptionsgrader ([3]);

38. minder om den voksende kløft mellem forpligtelser og betalinger og stigningen i størrelsen af Unionens budget (Revisionsrettens kortfattede sagsgennemgang »Uindfriede forpligtelser i EU-budgettet - en nærmere undersøgelse«), som også udgør en alvorlig udfordring for dechargemyndigheden; bemærker, at det langsigtede EU-budget steg fra 1 083 til 1 800 mia. EUR for 2021-2027, inklusive EU's genopretningsplan, Next Generation EU; opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner med jævne mellemrum for at sikre, at statsstøttereglerne overholdes, og rapportere til dechargemyndigheden; understreger, at manglende imødekommelse af denne anmodning kan føre til afslag på decharge i proceduren for 2020;

39. påpeger, at niveauet af betalingsbevillingerne i de årlige budgetter i de senere år har været bemærkelsesværdigt under FFR-loftet, hvilket kan føre til højere betalingsbehov i fremtiden og risikere at sætte budgettet under pres;

40. beklager, at muligheden for at anvende de uudnyttede forpligtelsesbevillinger og frigjorte bevillinger under FFR til at tilbagebetale den gæld, der er opstået for at finansiere genopretningsplanen, ikke blev udnyttet;

41. henleder opmærksomheden på, at de største finansielle risici, som EU-budgettet var eksponeret for i 2019, var forbundet med finansielle transaktioner i form af lån, der var dækket direkte af EU-budgettet (53,7%), og finansielle transaktioner, der var dækket af en EU-garantifond (46,3%); bemærker, at den samlede risiko dækket af EU-budgettet, når de mulige fremtidige betalinger i forbindelse med EFSI (Den Europæiske Fond for Strategiske

([2]) Punkt 23 i dechargebeslutningen for 2018.
([3]) Punkt 17 i dechargebeslutningen for 2018.

Investeringer) også medtages, nåede op på 90,5 mia. EUR ved udgangen af 2019; opfordrer Kommissionen til at forelægge et samlet billede af den risiko, som EU-budgettet er eksponeret for, i sin årlige »beretning om garantier, der er dækket af det almindelige budget«, herunder den risiko, der skabes af EFSI-garantien og af alle fremtidige finansielle transaktioner;

42. påpeger, at Unionen i stigende grad har gjort brug af finansielle instrumenter og budgetgarantier stillet til EIB-Gruppen; minder om, at de af EIB-Gruppens operationer, som ikke finansieres over Unionens budget, men som tjener samme EU-mål, på nuværende tidspunkt ikke hører under Revisionsrettens revisionsmandat;

43. bemærker, at Revisionsretten ønsker at bevæge sig i retning af attestationstilgangen; opfordrer Revisionsretten til at fortsætte sin egen stikprøvekontrol med henblik på at overvåge individuelle transaktioner;

44. er bekymret over, at den nuværende personalesituation er utilstrækkelig til at håndtere det voksende EU-budget; understreger, at en forøgelse af den administrative kapacitet i Revisionsretten og i de relevante sekretariater i Europa-Parlamentet er absolut nødvendig; understreger, at hvis disse krav ikke opfyldes, kan det føre til afslag på decharge for 2020;

45. opfordrer Revisionsretten til fortsat at analysere resultaterne af Unionens budget; bemærker, at en passende vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed af Unionens indsats for at forbedre ansvarligheden er grundlaget for forsvarlig økonomisk forvaltning; fremhæver, at indikatorerne bør evaluere bestemte aktiviteters succes på en beskrivende og objektiv måde uden at udtrykke nogen politiske præferencer; fremhæver Revisionsrettens anbefaling om, at indikatorerne skal videreudvikles og afbalanceres bedre mellem input- og output- og resultat- og effektindikatorer; opfordrer Kommissionen til at reducere antallet af mål og indikatorer til et nærmere beskrevet sæt relevante og hensigtsmæssige resultat- og effektindikatorer, der bedst måler de opnåede resultater med hensyn til effektivitet og EU-merværdi af Unionens udgifter;

46. godkender de forbehold, som generaldirektørerne for GD BUDG, GD RTD, GD AGRI, GD REGIO, GD EMPL, GD MARE, GD CLIMA, GD HOME, GD JUST, GD NEAR og GD REFORM har fremsat i deres årlige aktivitetsrapport; mener, at disse forbehold viser, at de kontrolprocedurer, der er indført i Kommissionen og medlemsstaterne, kun kan give de nødvendige garantier for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed på de tilsvarende politikområder, hvis alle nødvendige korrektionsprocedurer gennemføres med succes;

Revisionsrettens revisionserklæring

47. glæder sig over, at Revisionsretten har konstateret, at Unionens regnskab for 2019 var rigtigt, og at Revisionsretten konkluderede, at indtægterne var uden væsentlig fejlforekomst i 2019;

48. er bekymret over, at Revisionsretten for første gang i fire år har afgivet en afkræftende erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der ligger til grund for regnskabet;

49. bemærker imidlertid, at Revisionsretten medgiver, at den samlede fejlforekomst har ligget forholdsvis stabilt på 2,7 % i 2019 sammenlignet med 2,6 % i 2018, og understreger de positive elementer i Unionens udgifter, som Revisionsretten har skitseret, såsom udviklingen i naturressourcer og vedvarende resultater i forvaltningen;

50. noterer sig, at de begrundelser, der gives for den afkræftende erklæring, er følgende: For så vidt angår Unionens udgifter er det Revisionsrettens konklusion, at fejlforekomsten hovedsagelig i godtgørelsesbaserede betalinger er gennemgribende, og at høje risikoudgifter i 2019 på grund af måden, hvorpå Unionens budget er sammensat og udvikler sig over tid, udgør mere end halvdelen af de reviderede udgifter (53,1 %), hvor den væsentlige fejl fortsat er til stede med en anslået fejlfrekvens på 4,9 % (sammenlignet med 4,5 % i 2018 og 3,7 % i 2017);

51. bemærker, at Revisionsretten reviderede transaktioner til en samlet værdi af 126,1 mia. EUR (ud af 159,1 mia. EUR af Unionens samlede udgifter), og at »Naturressourcer« udgjorde den største andel (47,2 %) af Revisionsrettens samlede revisionspopulation, efterfulgt af »Samhørighed« (22,5 %) og »Konkurrenceevne« (13,2 %); gentager sit forslag om, at Revisionsretten både tager andelen af de samlede EU-udgifter og den fejlrelaterede risiko i betragtning, når den træffer afgørelse om fordelingen af den næste revisionsandel af populationen;

52. noterer sig, at Revisionsretten i 2019 fremlagde specifikke fejlprocenter for tre FFR-udgiftsområder: »Konkurrenceevne« (4,0 %), »Samhørighed« (4,4 %), »Naturressourcer« (1,9 %), mens Revisionsretten for så vidt angår »Administration« anslår fejlforekomsten til at ligge under væsentlighedstærsklen; påpeger, at Revisionsretten konstaterede den højeste anslåede fejlforekomst i udgifterne under »Økonomisk, social og territorial samhørighed« (4,4 %), og at udgifterne til »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« nåede op på en foruroligende fejlfrekvens på 4 % (i forhold til 2 % i 2018);

53. anerkender, at den økonomiske forvaltning af Unionens budget er blevet forbedret med tiden, og at fejlforekomsterne i de seneste år er faldet til et interval, der ligger tættere på væsentlighedstærsklen på 2 %, undtagen på visse specifikke politikområder, f.eks. konkurrenceevne, som hovedsagelig forvaltes direkte af Kommissionen, hvor den anslåede fejlforekomst er fordoblet fra 2 % i 2018 til 4 % i 2019;

54. noterer sig, at Revisionsretten ikke vurderede fejlforekomsten for udgiftsområder under FFR-udgiftsområde 3 »Sikkerhed og medborgerskab« og 4 »Et globalt Europa«; påpeger, at tilvejebringelsen af fejlprocenter ville gøre det muligt at sammenligne forskellige regnskabsår; beklager i denne forbindelse, at stikprøven for kapitel 7 og 8 er reduceret yderligere i forhold til de seneste år (fra 11 % i 2017 til 9,1 % i 2018 til 8,9 % i 2019 af de udgifter, der er omfattet af revisionen);

55. opfordrer Revisionsretten til at fremlægge data om en fejlprocent for betalinger for hvert udgiftsområde i sin næste årsberetning; anmoder Revisionsretten om at udvide sit kapitel om »Administration« for at få en mere dybdegående analyse af alle institutioner; anmoder Revisionsretten om hurtigst muligt at efterkomme Parlamentets anmodning om en særlig uafhængig årsberetning om EU-institutionerne; glæder sig over Revisionsrettens overvejelser i denne henseende og håber, at de vil blive afspejlet i Revisionsrettens strategi for perioden 2021-2025;

56. beklager, at Revisionsretten ikke kvalificerer de korrigerende foranstaltningers indvirkning på den samlede fejlforekomst, men kun på specifikke udgiftsområder; påpeger, at specifikke oplysninger om alle udgiftsområder i FFR ville være yderst værdifulde oplysninger for dechargemyndigheden; anmoder Revisionsretten om at kvalificere de korrigerende foranstaltningers indvirkning på den samlede fejlforekomst;

57. henleder opmærksomheden på, at det generelle skøn over fejlforekomsten i Unionens budget, som det fremgår af Revisionsrettens revisionserklæring, hverken er et mål for svig, ineffektivitet eller spild, men at det er et skøn over de penge, der ikke burde have været udbetalt, fordi de ikke blev anvendt i overensstemmelse med de gældende regler og forordninger; bemærker, at Revisionsretten i 2019 rapporterede ni tilfælde af mistanke om svig, der blev konstateret under dens revisioner (også ni i 2018) til OLAF, hvoraf OLAF har indledt fem undersøgelser og besluttet ikke at indlede en undersøgelse i fire tilfælde;

58. påpeger, at støtteberettigelsesfejl (dvs. ikkestøtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelser og ikkestøtteberettigede projekter, aktiviteter eller støttemodtagere) ligesom i tidligere år i godtgørelsesbaserede betalinger, hvor udgifterne ofte er underlagt komplekse regler, igen var de vigtigste bidragydere til den anslåede fejlforekomst i 2019 for udgifter med høj risiko på 74 % (i forhold til 68 % i 2018);

59. glæder sig over Revisionsrettens beslutning om i sin stikprøve at øge andelen af udgifter med høj risiko, som er væsentligt påvirket af en stadig stigende fejlprocent (4,9 % i 2019 mod 4,5 % i 2018 og 3,7 % i 2017); beklager, at fejlprocenten ikke er klart kvantificeret for så vidt angår betalingsrettighederne;

60. beklager, at de oplysninger og indberetninger, som Kommissionen modtager fra medlemsstaternes myndigheder, ofte mangler data om konkrete resultater eller indeholder for optimistiske vurderinger; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at Kommissionens anslåede fejlforekomst påvirkes af dens særlige rolle som afspejlet i dens metode og af svagheder i den efterfølgende kontrol, som er en kritisk del af kontrolsystemet;

61. er meget bekymret over, at de konstaterede fejl er tegn på mangler for så vidt angår den formelle rigtighed af de udgifter, som forvaltningsmyndighederne har indberettet;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

62. bemærker, at de disponible forpligtelsesbevillinger i det endelige budget i 2019 næsten blev udnyttet fuldt ud (med en procentsats på 99,4 %), mens udnyttelsesgraden for betalingsbevillingerne var en smule lavere (98,5 %);

63. bemærker vedtagelsen af tre ændringsbudgetter i 2019, som tilføjede 0,4 mia. EUR til forpligtelsesbevillingerne og 0,3 mia. EUR til betalingsbevillingerne, som vedrører følgende:

   i) ændringsbudget (ÆB) nr. 1/2019 opførte overskuddet på 1 802 988 329 EUR, der fulgte af gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2018, som indtægter på 2019-budgettet; dette beløb har reduceret medlemsstaternes årlige BNI-bidrag

   ii) ændringsbudget (ÆB) nr. 2/2019 gav yderligere 100 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger til Horisont 2020 og Erasmus+ som besluttet af Europa-Parlamentet og Rådet i deres aftale om budgettet for 2019

iii) ændringsbudget (ÆB) nr. 3/2019 opførte de nødvendige forpligtelses- og betalingsbevillinger til anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF) på 293 551 794 EUR med henblik på at yde bistand til Rumænien, Italien og Østrig som følge af naturkatastrofer, der fandt sted i disse medlemsstater i løbet af 2018;

64. anerkender, at Kommissionen i betragtning af den flerårige karakter af dens udgifter og kontrolstrategier kan foretage korrektioner frem til afslutningen af finansieringsprogrammet; bemærker endvidere, at selv om fejl måtte blive opdaget i et givet år, korrigeres de i det pågældende eller efterfølgende år, efter at betalingen er foretaget, frem til afslutningen; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at vedblive med at udøve deres korrigerende beføjelser og Kommissionen til at anvende de tilsynsværktøjer, den har til rådighed, i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til de forskellige sektorspecifikke retsgrundlag, for i sidste ende at bringe den reelle risiko ved afslutningen et godt stykke under 2 % og tættere på 0 %;

65. bemærker, at de korrigerende foranstaltninger, som Kommissionen bekræftede, i 2019 beløb sig til 1,5 mia. EUR (25 % mere end i 2018) og hovedsagelig vedrørte fejl i tidligere års betalinger;

66. er dybt bekymret over, at de uindfriede forpligtelser er fortsat med at vokse og nåede op på 298,0 mia. EUR ved udgangen af 2019 (i forhold til 281,2 mia. EUR i 2018); bemærker, at Revisionsretten har identificeret årsagerne til den fortsatte stigning, som f.eks. den samlede stigning i Unionens budget over tid; bemærker, at niveauet af betalingsbevillinger i de årlige budgetter har været markant lavere end FFR-loftet i de seneste år, hvilket kan føre til en højere efterspørgsel efter betalinger i 2022 og 2023 og udgøre en alvorlig risiko for EU-budgettets likviditet; noterer sig Kommissionens tilsagn om i forbindelse med den overordnede overførselsmanøvre at foretage en grundig analyse af, hvilke betalingsbevillinger der er behov for frem til årets udgang, med henblik på at forelægge et forslag for budgetmyndigheden, hvis der er behov for forstærkninger; opfordrer Kommissionen til at nedbringe de nuværende og forhindre yderligere uindfriede forpligtelser, til yderligere at forbedre sine finansielle prognoser og, hvor det er nødvendigt, at bistå landene med at finde frem til støtteberettigede projekter, navnlig dem med en klar europæisk merværdi, for at øge tempoet i absorptionsraten;

67. bemærker med bekymring, at den samlede absorptionsrate for ESI-fondene (de europæiske struktur- og investeringsfonde) ifølge Revisionsretten var lavere end i det tilsvarende år i den foregående FFR, idet kun 40 % af de samlede ESI-tildelinger til den nuværende FFR (465 mia. EUR) var blevet udbetalt til medlemsstaterne ved udgangen af 2019 (i forhold til 46 % ved udgangen af 2012); noterer sig Kommissionens forklaring om, at den langsommere udnyttelsesgrad til dels skyldes den sene vedtagelse af forordningen om fælles bestemmelser, den tid myndighederne har brug for til at etablere et effektivt gennemførelsesprogram og overholdelsessystemer, og de ændringer, der er indført i forordningerne i programmeringsperioden 2014-2020, såsom det høje årlige forfinansieringsniveau og den nye regel for automatiske frigørelser (n+3); bemærker, at den samlede absorptionshastighed i 2019 var næsten præcis den samme som i 2018; er bekymret over absorptionsraternes lave niveau;

68. minder om, at absorptionsraten udtrykker, i hvilket omfang de EU-midler, medlemsstaterne har fået tildelt, er blevet brugt på støtteberettigede projekter, hvilket er en af forudsætningerne for og indikationerne på en effektiv absorption i fremtiden; understreger i denne forbindelse, at projektudvælgelsesraten siden slutningen af 2018 stadig ligger foran den samme referenceperiode i 2007-2013; understreger endvidere, at næsten alle (99,2 %) af de samlede omkostninger på 350 mia. EUR var afsat til næsten 515 000 projekter ved udgangen af juni 2020;

69. beklager, at der ikke tilvejebringes øget teknisk bistand for at forøge absorptionsraten i mange stater og også gøre det muligt at reducere efterslæbet af uindfriede forpligtelser (UF);

70. bemærker, at det ved begyndelsen af 2019, efter at den igangværende FFR havde været gældende i fem år, kun var ca. 17 % af de samlede ESI-midler, som var forpligtet gennem de finansielle instrumenter under delt forvaltning, der var nået ud til de endelige modtagere; bemærker imidlertid, at 42 % af de beløb, der var bevilget til finansielle instrumenter, var stillet til rådighed til investeringer medio september 2020, og at 59 % af den kapital, der var til rådighed for finansielle instrumenter under delt forvaltning, var nået ud til de endelige modtagere; minder her om, at Parlamentet gentagne gange har udtrykt skepsis over for Kommissionens stærke opbakning til de finansielle instrumenter;

71. beklager, at årsrapporten for 2019 om de finansielle instrumenter under delt forvaltning blev offentliggjort efter den frist, der er fastsat i den relevante forordning ([4]); er enig med Revisionsretten i, at Kommissionens rapportering om de finansielle instrumenter under delt forvaltning kun har begrænset relevans, fordi den årlige rapport bliver offentliggjort for sent;

([4]) Artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

72. er bekymret over, at store uudnyttede årlige forfinansieringsbeløb fra ESI-fondene i lighed med tidligere år blev tilbageført til Unionens budget (7,7 mia. EUR i 2019) som formålsbestemte indtægter, hovedsagelig som følge af forsinkelser i gennemførelsen; påpeger, at 5,0 mia. EUR af dette beløb blev anvendt til at foretage betalinger af fordringer fra medlemsstaterne ud over det godkendte budget for året under de relevante budgetposter for ESI-fondene, hvilket har forhindret, at de kunne annulleres;

73. anerkender, at delt forvaltning er afgørende for gennemførelsen af ESI-fondene, hvilket igen afhænger af et effektivt administrativt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne; understreger Revisionsrettens bemærkning om, at risikoen for fejl er høj for udgifter, der er underlagt komplekse regler; glæder sig over de betydelige forbedringer i denne henseende i de seneste ti år, bl.a. på grund af Kommissionens indsats, Revisionsrettens anbefalinger og Parlamentets henstillinger; tilskynder Kommissionen til at bevæge sig i retning af forenkling og en performanceorienteret tilgang;

74. understreger, at de største finansielle risici, som Unionens budget var eksponeret for i 2019, var forbundet med finansielle transaktioner i form af lån, der var dækket direkte af Unionens budget (53,7 %), og finansielle transaktioner, der var dækket af en EU-garantifond (46,3 %); bemærker med beklagelse, at den samlede risiko, der rapporteres af Kommissionen, ikke omfatter EFSI-relaterede transaktioner, og at den derfor ikke afspejler EU-budgettets reelle finansielle eksponering; fremhæver, at når de eventuelle fremtidige betalinger i forbindelse med EFSI (Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer) lægges til, nåede den samlede risiko båret af Unionens budget op på 90,5 mia. EUR ved udgangen af 2019;

75. påpeger, at Unionen i stigende grad har gjort brug af finansielle instrumenter og budgetgarantier stillet til EIB-Gruppen; minder om, at de af EIB-Gruppens operationer, som ikke finansieres over Unionens budget, men som tjener samme EU-mål, på nuværende tidspunkt ikke hører under Revisionsrettens revisionsmandat; påpeger, at dette betyder, at Revisionsretten ikke er i stand til at give et fuldstændigt overblik over forbindelserne mellem EIB-Gruppens operationer og Unionens budget; anmoder om, at der indgås et aftalememorandum mellem EIB og Parlamentet for at forbedre Parlamentets adgang til EIB's dokumenter og data vedrørende strategiske retningslinjer og finansieringspolitikker med henblik på at styrke EIB's ansvarlighed;

76. minder om, at artikel 287, stk. 3, i TEUF definerer Revisionsrettens revisionsbeføjelser i forhold til EIB; minder om, at Revisionsretten har beføjelse til at revidere EIB's aktiviteter i forbindelse med forvaltning af Unionens udgifter og indtægter; minder om, at revisionsudvalget har beføjelse til at revidere EIB's aktiekapital i henhold til artikel 12 i protokol nr. 5 (EIB's vedtægter); minder om, at artikel 308, stk. 3, i TEUF giver Rådet mulighed for at ændre protokollen om vedtægterne for EIB ved simpel afgørelse uden en fuldstændig revision af traktaten; fremhæver den øgede betydning under den nye FFR af EU-garantier og andre finansielle instrumenter, der forvaltes af EIB; opfordrer derfor Rådet til at ændre artikel 12 i protokol nr. 5 for at give Revisionsretten en rolle i revisionen af EIB's aktiekapital; bemærker, at den nuværende trepartsaftale mellem Kommissionen, EIB og Revisionsretten om revision af transaktioner, der finansieres eller støttes via Unionens budget, udløb i 2020; opfordrer på det kraftigste Kommissionen, Revisionsretten og EIB til at styrke Revisionsrettens rolle og yderligere styrke dens revisionsbeføjelser i forbindelse med EIB's aktiviteter ved fornyelsen af trepartsaftalen om reglerne for magtanvendelse; støtter Revisionsrettens anmodning om at revidere EIB's operationer uden for EU-budgettet; opfordrer endvidere Revisionsretten til at udarbejde anbefalinger om resultaterne af EIB's eksterne långivningsaktiviteter;

77. bemærker, at pengepolitikken medførte et fald i den lange rente, der anvendes til at værdiansætte forpligtelser vedrørende personaleydelser (diskonteringssatsen), som for første gang blev negativ, hvilket førte til en betydelig stigning på 17,2 mia. EUR i forpligtelserne i Unionens budget ved årets udgang; forventer, at denne tendens fortsætter, efterhånden som ECB forfølger sin lempelige pengepolitik, og anmoder om, at der træffes passende forsigtighedsforanstaltninger;

78. understreger vigtigheden af strengt at overvåge den eventuelle risiko for korruption og svig i forbindelse med store infrastrukturprojekter; opfordrer til, at der finansieres grundige og uafhængige forudgående og efterfølgende vurderinger af projekter;

79. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at forbedre både kvaliteten og antallet af kontroller og til at udveksle bedste praksis med hensyn til bekæmpelse af svig;

Henstillinger

80. opfordrer Kommissionen til:

— at følge nøje med i betalingsbehovene, udarbejde mulige scenarier med konkrete løsninger med det i mente, at Unionen ikke har lov til at køre med budgetunderskud, og træffe foranstaltninger inden for sine institutionelle beføjelser for at sikre, at der er betalingsbevillinger til rådighed, under hensyntagen til risikoen for utilstrækkelige betalingsbevillinger og de ekstraordinære behov, der opstår som følge af covid-19-pandemien

— under den næste FFR fortsat at udarbejde en årlig rapport om de finansielle instrumenter under delt forvaltning, også om de enkelte instrumenter

— at give et komplet billede af den risiko, som Unionens budget er eksponeret for, i sin årlige beretning om garantier, der er dækket af det almindelige budget, herunder den risiko, der skabes af EFSI-garantien og af alle relaterede fremtidige finansielle transaktioner

— i lyset af covid-19-krisen at revurdere, om de eksisterende mekanismer til at mindske EU-budgettets eksponering for risiko er tilstrækkelige og hensigtsmæssige, og gennemgå måltilførselssatserne for de garantifonde, der dækker garantierne fra Unionens budget

— at fremlægge årlige rapporter om, hvordan vedvarende lave, ultralave og negative rentesatser kan påvirke Unionens budget;

81. anmoder Rådet om sammen med Europa-Parlamentet at:

— opfordre EIB til at sætte Revisionsretten i stand årligt til at revidere den formelle rigtighed og de aspekter vedrørende performance i forbindelse med finansieringsaktivitet, som ikke er omfattet af et specifikt EU-mandat; mener, at dette kunne sikres parallelt med fornyelsen af trepartsaftalen;

EU-budgettets resultater

82. glæder sig over Revisionsrettens første særskilte og fuldstændige beretning om EU-budgettets resultater — status ved udgangen af 2019 og opfordrer Revisionsretten til fortsat at udarbejde og videreudvikle denne beretning i de kommende år; gentager sit standpunkt om, at der er behov for et stærkere fokus på performance, uden at det nuværende niveau af kontrol med overholdelse og overensstemmelse reduceres; understreger, at performanceresultater ikke bør føre til generaliseringer, men snarere til landespecifikke henstillinger; bemærker, at passende risikoanalyser og henstillinger om handling til Unionens politiske beslutningstagere er et vigtigt grundlag for den politiske beslutningstagning; mener, at indikatorerne bør evaluere bestemte aktiviteters succes på en beskrivende og objektiv måde uden at udtrykke nogen politiske præferencer; opfordrer Revisionsretten til at fokusere resultatvurderingerne på at opnå europæisk merværdi og en effektiv anvendelse af Unionens skattepenge;

83. understreger, at formålet med oplysninger om resultater er at give en indikation af, om Unionens politikker, projekter og programmer når deres mål effektivt og produktivt; foreslår, at resultatoplysningerne, hvis der er behov for forbedringer, anvendes til at præge processen med at udforme nødvendige korrigerende foranstaltninger, og at deres gennemførelse overvåges løbende; understreger, at resultaterne af Unionens midler og politikker er meget vanskelige at måle og kræver forskellige definitioner og målrettede indikatorer for de forskellige udgiftsområder og fonde; er af den opfattelse, at centrale resultatindikatorer på en omfattende måde bør måle resultaterne af programmer ved hjælp af en analytisk metode uden at tilkendegive politiske præferencer; er enig i Revisionsrettens konklusion om, at indikatorerne generelt skal forbedres, og at der skal findes en bedre balance mellem input- og output- og resultat- og effektindikatorer; anmoder Kommissionen om at strømline rapporteringen om resultater ved at reducere antallet af mål og indikatorer til et mindre sæt relevante og hensigtsmæssige resultat- og effektindikatorer, der bedst måler de opnåede resultater med hensyn til effektivitet, sparsommelighed og produktivitet og EU-merværdi af Unionens udgifter;

84. understreger, at Revisionsretten mener, at Kommissionen har tilfredsstillende procedurer for udarbejdelse af sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og programgennemførelsesoversigt; er enig med Revisionsretten i, at Kommissionen bør fortsætte med at rapportere om programmernes resultater efter udløbet af en FFR-periode, i det mindste så længe der foretages betydelige betalinger i forbindelse med en given FFR-periode;

85. glæder sig over Revisionsrettens bemærkning om, at Kommissionen er begyndt at foretage systemiske resultatvurderinger og -analyser, der fører til konklusioner om opfyldelsen af programmålene; bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten betragter dette som et væsentligt positivt skridt hen imod en klarere og mere gennemsigtig og omfattende årlig rapportering om programperformance;

86. tilskynder kraftigt Kommissionen til fortsat at forbedre pålideligheden og tilgængeligheden af resultatoplysninger som et vigtigt redskab til at vurdere programmernes succes; mener, at dette bør omfatte formidling af indhøstede erfaringer fra Udvalget for Forskriftskontrol, navnlig erfaringer vedrørende udformning og metodologi;

87. er bekymret over Revisionsrettens vurdering af, at overvågningsdataene fra medlemsstaterne, som Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og programerklæringerne er baseret på, ikke er fuldt pålidelige;

88. støtter kraftigt anbefalingen om, at Kommissionen bør forbedre forklaringerne vedrørende fastlæggelsen af mål og understøttende data; mener, at målene bør være specifikke og ambitiøse, men realistiske og samtidig målbare på grundlag af pålidelige data; understreger samtidig, at resultat- og effektindikatorer er bedre egnede til resultatmåling og giver mulighed for en bredere effektmåling end input- og outputindikatorer;

89. glæder sig over, at Kommissionen i de årlige programerklæringer dokumenterer indikatordata og indikatorbasislinjer, delmål og mål, der måler fremskridt med hensyn til programmernes generelle og specifikke målsætninger; opfordrer Kommissionen til at sikre, at disse indikatorbasislinjer, delmål og mål, som ikke kunne være blevet opfyldt uden EU-finansiering, og som repræsenterer EU-merværdi, koncentreres om opnåelsen af en sådan EU-merværdi;

90. opfordrer Kommissionen til i sine performancerapporter at medtage en mere omfattende analyse af programmernes effektivitet og sparsommelighed (omkostningseffektivitet), når der foreligger oplysninger, og en mere systematisk analyse af de væsentlige eksterne faktorer, der påvirker programmernes performance, klare vurderinger af alle de performanceindikatorer, der rapporteres om, for at angive, om de er på rette vej til at nå deres mål, samt klare og afbalancerede performancevurderinger, der dækker alle programmålene tilstrækkeligt detaljeret; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe disse foranstaltninger i forbindelse med den næste dechargeprocedure for 2020 på grund af alle de programmer, der er blevet vedtaget i forbindelse med covid-19-krisen;

91. understreger, at forsvarlig økonomisk forvaltning i henhold til finansforordningen indebærer effektivitet, produktivitet og sparsommelighed, og at Kommissionen bør sikre, at der fokuseres på alle tre elementer; bemærker endvidere, at de internationale revisionsretningslinjer for performance nu også omfatter elementer såsom ligestilling, miljø og etik, og opfordrer Kommissionen til at udvide sine vurderinger ved også at se på disse områder;

92. noterer sig, at Revisionsretten vurderede, om programmerne på alle de vigtigste områder af EU-budgettet var »på rette vej« med hensyn til at nå deres mål:

93. Konkurrenceevne: glæder sig over, at der for så vidt angår EU's forskningsprogram, Horisont 2020, ikke er nogen tegn på mangelfuld performance, og at eksemplerne på vellykkede projekter er talrige; glæder sig over, at programmet ifølge Revisionsretten giver EU-merværdi i kraft af dets unikke og paneuropæiske karakter;

94. Samhørighed: beklager, at kun lidt over en tredjedel af indikatorerne for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden viser rettidige fremskridt, selv om Kommissionen og medlemsstaterne allerede havde revideret de oprindelige mål for 2014-2020. Inden covid-19-krisen brød ud, var det sandsynligt, at de fleste beskæftigelses- og uddannelsesmål ville være blevet opfyldt i 2020, men fremskridtene med hensyn til FoU, fattigdom og social inklusion haltede bagefter; beklager, at Kommissionens egne data om resultater på dette politikområde viser, at programmerne ikke lever op til de oprindelige forventninger;

95. Naturressourcer: beklager, at en væsentlig svaghed er, at resultatindikatorerne for perioden 2014-2020 ikke er baseret på en detaljeret interventionslogik for ydelse af finansiel støtte under den fælles landbrugspolitik. For eksempel har direkte betalinger til landbrugere reduceret svingningerne i landbrugernes indkomster, men de er ikke rettet mod at hjælpe landbrugerne med at opnå en rimelig levestandard; beklager, at foranstaltningerne under den fælles landbrugspolitik anses for at have en utilstrækkelig indvirkning på klimaforandringerne;

96. Sikkerhed og medborgerskab: bemærker, at det ikke fremgår af Kommissionens rapportering, om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden gør gode fremskridt hen imod dens mål, men at de tilgængelige oplysninger peger på dens relevans og EU-merværdi; bemærker, at indikatorerne for integration og lovlig migration viser dens resultater i et positivt lys, også fordi langsigtede effekter (såsom forskelle mellem indvandreres og EU-borgeres jobudsigter) endnu ikke kan vurderes;

97. Et globalt Europa: bemærker, at Kommissionen ikke giver tilstrækkelige oplysninger til, at der kan foretages en solid resultatvurdering af to finansieringsinstrumenter, nemlig et til samarbejde med udviklingslandene og et andet til forbindelserne med EU's sydlige og østlige nabolande; glæder sig over, at indikatorerne ikke desto mindre viser en positiv tendens med hensyn til fattigdomsbekæmpelse, uddannelse, ligestilling mellem kønnene og menneskelig udvikling, og giver udtryk for bekymring over den forværrede tendens med hensyn til konsolidering af demokrati, retsstatsprincippet og politisk stabilitet;

Årlig forvaltnings- og effektivitetsrapport

98. bemærker, at de samlede forpligtelsesbevillinger, der blev gennemført i 2019, ifølge Kommissionen beløb sig til 161 mia. EUR: med 81 mia. EUR afsat til udgiftsområde 1, fordelt på udgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« (14 % af det samlede budget) og udgiftsområde 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed« (35 % af det samlede budget), 59 mia. EUR til udgiftsområde 2 »Bæredygtig vækst: naturressourcer« (37 % af det samlede budget), 4 mia. EUR til udgiftsområde 3 »Sikkerhed og medborgerskab«, 12 mia. EUR til udgiftsområde 4 »Et globalt Europa« og 6 mia. EUR til Kommissionens »Administrationsomkostninger« under udgiftsområde 5;

99. bemærker, at Kommissionen i sin årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport for 2019 rapporterede om en risiko ved betaling på 2,1 %, hvilket ligger inden for Revisionsrettens anslåede fejlforekomst; bemærker, at hvad angår de tre vigtigste udgiftsområder (FFR-udgiftsområde 1a: Konkurrenceevne, 1b: Økonomi, social og territorial samhørighed og udgiftsområde 2: Naturressourcer) ligger Kommissionens egne anslåede fejlforekomster inden for Revisionsrettens intervaller;

100. bemærker, at udgifterne fra Unionens budget i 2019 beløb sig til 147 mia. EUR, fordelt på mere end 240 000 betalinger; påpeger, at 71 % af budgettet blev gennemført ved delt forvaltning, og at resten blev brugt enten direkte af Kommissionen (22 %) eller indirekte i samarbejde med bemyndigede enheder (7 %);

101. bemærker, at Kommissionen anslår, at klimarelaterede udgifter i 2019 beløb sig til 35 mia. EUR, dvs. 21 % af Unionens budget, og at Unionens budget kumulativt i perioden 2014-2020 vil have bidraget med 211 mia. EUR, dvs. 19,8 % af de samlede udgifter, til klimamålene, hvilket ligger en anelse under det oprindelige mål på 20 % på grund af lavere bidrag i periodens første år; opfordrer Kommissionen til at gøre sit bedste for at øge de klimarelaterede udgifter for perioden 2014-2020 med henblik på at nå langt mere ambitiøse mål for perioden 2021-2028;

102. bemærker, at 11 af Kommissionens 50 generaldirektører afgav en erklæring med forbehold i deres årlige aktivitetsrapporter for 2019 med i alt 18 forbehold (i forhold til 40 forbehold fra 20 afdelinger i 2018); påpeger, at Kommissionen for så vidt angår 17 forbehold anvendte en ny de minimis-regel, og at Kommissionen ikke længere anså disse forbehold for at være meningsfulde;

103. bemærker, at de bekræftede korrigerende foranstaltninger ifølge Kommissionen beløb sig til 1,5 mia. EUR i 2019 (25 % højere end i 2018); påpeger, at nogle medlemsstater har set langt mere betydelige korrektionsbeløb end andre; opfordrer Kommissionen til at tilpasse sin revisionsstikprøve med henblik på at medtage disse lande hyppigere i sin regelmæssige kontrol;

104. bemærker, at Kommissionens skøn for 2019 over den samlede risiko ved afslutningen var på 0,7 % af de relevante udgifter (i forhold til 0,8 % i 2018); bemærker, at Kommissionen på grund af den større risiko ved betaling i forbindelse med samhørighedsudgifter vurderede, at den samlede risiko ved betaling var højere end i de foregående år, nemlig 2,1 % for 2019 (i forhold til 1,7 % i 2018), men da de anslåede fremtidige korrektioner også var højere (1,4 % i forhold til 0,9 % i 2018), nåede Kommissionen frem til en stabil risiko ved afslutningen, og med et skøn over risikoen ved afslutningen på under 2 % vurderede Kommissionen, at dens flerårige kontrolsystemer sikrede en effektiv beskyttelse af Unionens budget; påpeger endvidere, at udgifterne med risiko ved betaling over væsentlighedstærsklen ifølge Kommissionens eget skøn var meget høje, nemlig 67 mia. EUR;

105. bemærker, at Kommissionen mente, at dens flerårige kontrolsystemer sikrede en effektiv beskyttelse af Unionens budget; noterer sig, at Kommissionen opdeler sin portefølje for 2019 i lag med lavere risiko og højere risiko ved anvendelse af kriterier, som også er anerkendt af Revisionsretten, og som er relateret til finansieringens art, navnlig forskellen mellem forholdsvis komplekse, godtgørelsesbaserede ordninger (udgifter med højere risiko med en risiko ved betaling på over 2 %) og rettighedsbaserede betalinger med mindre fejlrisiko (udgifter med lavere risiko med en risiko ved betaling på under 2 %); påpeger endvidere, at Kommissionen anslår, at udgifterne med højere risiko beløber sig til 67 mia. EUR (46 %), hvilket påvirker en mindre del af budgettet end udgifterne med lavere risiko, som beløber sig til 80 mia. EUR (54 %); opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage en ambitiøs handlingsplan med foranstaltninger, der gør det muligt at reducere disse risici betydeligt;

106. anmoder om, at Kommissionen sikrer, at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport er fuldstændigt pålidelig og ikke er baseret på fremskrivninger;

107. beklager navnlig, at Revisionsretten igen var nødt til at rapportere om bekymringer med hensyn til pålideligheden af den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport på samhørighedsområdet på grund af mangler i revisionsmyndighedernes arbejde og de konstaterede problemer vedrørende de restfejlforekomster, der blev indberettet i GD EMPL og GD REGIO's årlige aktivitetsrapporter;

108. er uenig i den måde, Kommissionens evaluerer sin metode til beregning af fejlprocenten; selv om det erkendes, at de risici ved betalinger, som Kommissionen anvender i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, er tættest på Revisionsrettens skøn over fejlforekomsten, skal det bemærkes, at vigtige elementer betyder, at Revisionsrettens og Kommissionens fejlforekomst varierer betydeligt; gentager derfor sin anmodning til Kommissionen om at tilpasse dens metode til den, der anvendes af Revisionsretten, og til kun at forelægge budgetkontrolmyndigheden én fejlforekomst, der svarer til risikoen ved betaling (fejlforekomst ved betaling); opfordrer Kommissionen til særskilt at offentliggøre et skøn over de fremtidige korrektioner (restfejlfrekvens); opfordrer indtrængende Kommissionen til at anvende en sammenhængende terminologi i alle GD'er, når den aflægger rapport om disse to overslag;

109. opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at fremskaffe pålidelige data fra medlemsstaterne vedrørende fejlforekomsten ved betaling; opfordrer Kommissionen til rettidigt at foretage passende justeringer, hvis der konstateres mangler i medlemsstaternes kontrol;

110. bemærker med bekymring, at Revisionsretten for så vidt angår Kommissionens eget skøn over risikoen ved betaling har fremhævet visse spørgsmål i teksten nedenfor vedrørende specifikke FFR-udgiftsområder, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at reagere på disse undersøgelsesresultater med konkrete foranstaltninger:

— »Konkurrenceevne«: De efterfølgende revisioner omfattede ikke primært betalinger eller afregninger foretaget i det år, der er omfattet af revisionserklæringen, og det blev konstateret, at de ikke altid var pålidelige

— »Naturressourcer«: Den kontrol, som er afspejlet i medlemsstaternes statistikker, registrerede ikke alle fejl, og Kommissionen var derfor nødt til at foretage justeringer, selv om Kommissionens justeringer generelt var baseret på faste satser, og der var begrænsninger med hensyn til pålideligheden af godkendelsesorganernes arbejde

— »Samhørighed«: Revisionsmyndighedernes kontrol var ikke altid pålidelig

— »Et globalt Europa«: Der var et utilstrækkeligt antal kontroller på stedet i de lande, hvor projekterne gennemføres, utilstrækkelig dækning af relevante aspekter af udbudsprocedurerne, en bred mulighed for at vurdere virkningen af individuelle fejl og mangel på substanstest af transaktioner, der allerede er kontrolleret af andre; opfordrer Revisionsretten til at øge antallet af stikprøvekontroller med en risikobaseret tilgang, således at der i dens beretninger om fejlforekomster lægges større vægt på de områder, hvor der er størst sandsynlighed for, at der opstår problemer;

111. noterer sig Revisionsrettens konklusion om, at Kommissionens resultatrapportering bliver mere afbalanceret, og at både den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og programerklæringerne supplerer dens rapportering om programresultater, herunder oplysninger om tilbagestående områder og vedvarende udfordringer for programmerne;

112. tilskynder Kommissionen og Revisionsretten til at fremskynde dechargeproceduren til n+1;

113. opfordrer Kommissionen til fortsat at fremme en bedre kønsbalance og en tilgang baseret på kønsbudgettering i de tildelte midler;

Indtægter

114. noterer sig, at de samlede indtægter for 2019 beløb sig til 163,9 mia. EUR;

115. minder om, at de fleste indtægter (88 %) kommer fra de tre kategorier af egne indtægter:

— Egne indtægter, der er baseret på bruttonationalindkomsten (BNI), tegner sig for 64 % af Unionens indtægter, som skaber ligevægt i Unionens budget, efter at indtægterne fra alle andre kilder er blevet beregnet (hver medlemsstat bidrager forholdsmæssigt i henhold til sin BNI)

— Traditionelle egne indtægter tegner sig for 13 % af Unionens indtægter, herunder importtold opkrævet af medlemsstaterne (Unionens budget modtager 80 % af det samlede beløb, medlemsstaterne tilbageholder de resterende 20 % til dækning af opkrævningsomkostninger)

— De momsbaserede egne indtægter tegner sig for 11 % af Unionens indtægter (bidragene under denne egen indtægt beregnes ved hjælp af en ensartet sats, der anvendes på medlemsstaternes harmoniserede momsberegningsgrundlag);

116. glæder sig over, at Kommissionens arbejde med Unionens finansielle programmering og budget, som blev indledt før og i løbet af 2019, førte til indførelsen af en retligt bindende tidsplan for nye EU-dækkende indtægtsstrømme eller »egne indtægter«, der har til formål at tilbagebetale fælles europæisk låntagning; minder om, at bruttonationalindkomstbidrag (BNI-bidrag) er dominerende i EU-budgettet; understreger, at nye egne indtægter medfører en reduktion af andelen af nationale BNI-baserede bidrag til finansieringen af Unionens årlige budget og derfor ikke bidrager til en samlet forhøjelse af EU-budgettet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå en diversificering af budgettets indtægtskilder for at sikre, at Unionen reelt bliver uafhængigt af medlemsstaternes bidrag, samtidig med at budgettet til Unionens programmer øges betydeligt;

117. bemærker, at indtægterne også omfatter beløb modtaget fra andre kilder (den væsentligste er bidrag og tilbagebetalinger forbundet med EU-aftaler og -programmer (8 % af Unionens indtægter) såsom indtægter fra regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL og tredjelandes deltagelse i forskningsprogrammer);

118. ser med tilfredshed på Domstolens beslutning om i forbindelse med undersøgelsen af de interne kontrolsystemer at vurdere de EU-foranstaltninger, der er truffet for at mindske toldgabet, som kan påvirke de afgiftsbeløb, som medlemsstaterne har fastsat, og afbøde risikoen for, at de traditionelle egne indtægter ikke er fuldstændige;

119. er bekymret over de svagheder, som Revisionsretten har konstateret i medlemsstaternes opkrævning af traditionelle egne indtægter, navnlig i forvaltningen af de fastlagte toldafgifter, som de nationale myndigheder endnu ikke har opkrævet; bemærker, at der i de medlemsstater, som Revisionsretten har besøgt, navnlig blev konstateret forsinkelser med hensyn til anmeldelse af toldskyld, sen håndhævelse af inddrivelsen heraf og utilstrækkelig dokumentation til bekræftelse af, at de toldafgifter, der blev indført i regnskaberne, var korrekte;

120. noterer sig manglerne i medlemsstaternes forvaltning af endnu ikke opkrævede toldafgifter, således som det blev rapporteret i 15 af de 27 inspektionsrapporter om traditionelle egne indtægter, som Kommissionen udsendte i 2019; er af den opfattelse, at inspektionsresultaterne i 10 af disse 15 rapporter, der blev klassificeret som systematiske, bør stilles til rådighed for medlemmerne af Parlamentets relevante udvalg;

121. bemærker med bekymring, at Kommissionens inspektioner af traditionelle egne indtægter og Revisionsrettens arbejde kastede lys over to primære svagheder i medlemsstaternes kontrol med henblik på at mindske toldgabet; peger på det betydelige tab af indtægter for Unionen og opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at tage fat på disse problemer meget hurtigt:

— manglen på en EU-dækkende harmonisering af udførelsen af toldkontrol til mindskelse af risikoen for for lavt ansatte indførsler i hele toldunionen og

— medlemsstater, der ikke er i stand til at udpege de mest risikofyldte økonomiske aktører på EU-plan til efterfølgende revisioner;

122. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i sin undersøgelse af de interne kontrolsystemer både i Kommissionen og i medlemsstaterne konstaterede mangler i de enkelte kategorier af egne indtægter; er bekymret over, at 24 af de 28 medlemsstater ifølge Kommissionens vurdering havde delvis tilfredsstillende eller utilfredsstillende kontrolstrategier rettet mod risiciene for undervurdering, hvilket fik Revisionsretten til at udpege væsentlige svagheder i medlemsstaternes kontrol med henblik på at mindske toldgabet;

123. påpeger med stor bekymring, at der i hele toldunionen kun er begrænsede foranstaltninger med henblik på at identificere og udvælge de mest risikofyldte importører til efterfølgende revisioner, fordi der ikke findes en tilgængelig EU-dækkende database, der omfatter alle de indførsler, som de økonomiske aktører foretager;

124. anerkender imidlertid, at Kommissionen har taget vigtige skridt, der gør det nemmere at identificere de mest risikofyldte økonomiske aktører på EU-plan til efterfølgende revisioner, ved at markere transaktioner, der anses for at udgøre en finansiel risiko i henhold til afgørelsen om kriterier for finansielle risici, og opdatere vejledningen om toldrevision;

125. glæder sig over, at Kommissionen arbejder tæt sammen med medlemsstaterne om at finde løsninger til identifikation af importører, der opererer i andre medlemsstater end den, hvor de har deres hovedsæde; opfordrer den til at gøre yderligere fremskridt, når en EU-dækkende database, der omfatter al import, er fuldt tilgængelig;

126. bemærker, at ud af de samlede momsforbehold, der havde haft en udestående beregning af momsgrundlaget i en periode på ti år eller mere, og de samlede antal punkter vedrørende traditionelle egne indtægter, der havde været udestående i mere end fem år fra tidspunktet for Kommissionens inspektion, var kun 15 % af momsforbeholdene og 34 % de udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter længerevarende;

127. påpeger, at ud af otte længerevarende udestående momsforbehold, som Kommissionen havde fremsat, og som Revisionsretten havde undersøgt, vedrørte fem af dem traktatbrudsprocedurer mod medlemsstater på grund af en mulig manglende overholdelse af momsdirektivet;

128. bemærker med tilfredshed, at Kommissionen forbedrer sin risikovurdering i forbindelse med planlægningen af inspektionerne og bestræber sig fortsat på at afslutte længerevarende udestående punkter hurtigt, hvilket også afhænger af medlemsstaternes samarbejde;

129. bemærker med bekymring, at det i forbindelse med Revisionsrettens kontrol af 54 af 122 længerevarende udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter kom frem, at Kommissionens opfølgning på og afslutning af disse punkter tog for lang tid, hvilket er udtryk for svagheder i opfølgningen på de konstaterede mangler vedrørende traditionelle egne indtægter i medlemsstaterne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere et opfølgningssystem, hvormed udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter prioriteres alt efter vigtighed (enten med hensyn til finansiel indvirkning eller, i tilfælde af ikkefinansielle mangler, systemisk betydning), og rapportere tilbage til dechargemyndigheden;

130. minder om, at Kommissionen som led i den flerårige BNI-kontrolcyklus undersøger, hvorvidt de procedurer, medlemsstaterne anvender til at udarbejde deres nationalregnskaber, er i overensstemmelse med ENS 2010, og hvorvidt BNI-dataene er sammenlignelige, pålidelige og fuldstændige; noterer sig, at afslutningen af kontrolcyklussen gav anledning til nye, mere specifikke forbehold, såsom et forbehold, der gør det muligt at revidere medlemsstaternes BNI-data, så der kan indarbejdes et mere præcist skøn over de multinationale selskabers forsknings- og udviklingsaktiver, et skøn, der vanskeliggøres af globaliseringen og af, at sådanne aktiver nemt kan flyttes over grænserne (Kommissionen vil frem til september 2022 sammen med medlemsstaterne fortsætte med at vurdere, om de multinationale selskabers forsknings- og udviklingsaktiver er korrekt værdiansat i medlemsstaternes nationalregnskaber);

131. er dybt bekymret over det ikkekvantificerbare forbehold, som GD BUDG bibeholdt for 2019, og hvori det anføres, at svig som følge af undervurdering delvist flyttede til andre medlemsstater, hvilket i et vist omfang påvirkede opkrævningen af traditionelle egne indtægter i afventning af den endelig kvantificering; bemærker, at Kommissionen har foretaget inspektioner af undervurdering i alle medlemsstater og kontrolleret, hvordan medlemsstaterne har organiseret sig med henblik på at løse problemer med undervurdering, navnlig i forbindelse med tekstiler og sko fra Kina; bemærker, at medlemsstaternes finansielle ansvar for tab af traditionelle egne indtægter udtrykkeligt er blevet adresseret under disse inspektioner og i de tilhørende rapporter; bemærker, at Kommissionen vil følge op på og holde medlemsstaterne finansielt ansvarlige for eventuelle tab af traditionelle egne indtægter; er bekymret over, at de foreløbige beregninger tyder på, at tabet af traditionelle egne indtægter i 2019 vil nå op på 1 % af de traditionelle egne indtægter for 2019, hvilket berettiger et forbehold i den årlige aktivitetsrapport for 2019; anmoder Kommissionen om straks at underrette dechargemyndigheden om resultaterne og konsekvenserne af dens inspektioner og kvantificeringsberegninger, når de er afsluttet;

132. bemærker, at Generaldirektoratet for Budget (GD BUDG) for fjerde år i træk har fremsat et forbehold med hensyn til værdien af de traditionelle egne indtægter, som Det Forenede Kongerige har opkrævet, idet landet ikke har stillet de unddragne toldafgifter vedrørende tekstil- og fodtøjsimport til rådighed for Unionens budget, mens omfanget af svig som følge af undervurdering er blevet udvidet til også at omfatte EU-medlemsstater, hvilket medfører yderligere potentielle tab af traditionelle egne indtægter;

133. bemærker, at Det Forenede Kongerige ifølge den årlige aktivitetsrapport for 2019 fra GD BUDG pr. 12. oktober 2017 begyndte at gennemføre de foranstaltninger, som Kommissionen havde anbefalet, hvilket førte til en drastisk reduktion af tabet af traditionelle egne indtægter i 2018 (fejlfrekvens på under 1 %);

134. beklager, at Det Forenede Kongerige stadig nægter at stille de traditionelle egne indtægter, som er gået tabt i perioden 2011-2017, og som beløber sig til 2679 mia. EUR (brutto), til rådighed for EU-budgettet; bemærker, at de britiske myndigheder sendte Kommissionen et formelt svar, som den modtog den 11. februar 2019; bemærker, at Kommissionen efter at have analyseret Det Forenede Kongeriges svar indbragte sagen for EU-Domstolen den 7. marts 2019; bemærker, at Det Forenede Kongerige indgav sit svarskrift den 24. juni 2019, efterfulgt af Kommissionens svar den 29. august 2019 og en duplik fra Det Forenede Kongerige den 20. december 2019; bemærker på baggrund af Kommissionens skriftlige svar i forbindelse med høringen i CONT den 11. januar 2021, at den mundtlige høring fandt sted den 8. december 2020, og at datoen for den endelige dom til fulde er underlagt Domstolens skøn, men at Kommissionen ikke forventer en afgørelse før sommeren 2021; bemærker med tilfredshed, at Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen ikke har nogen negativ indvirkning på inddrivelsen af de opkrævede beløb, da de vedrører import inden overgangsperiodens udløb;

135. bemærker, at de BNI-baserede indtægter ifølge Kommissionen voksede med 3 mia. EUR i 2019 som følge af justeringer for tidligere beløb (hovedsageligt for 2012-2017), da BNI-grundlagene blev ajourført med reelle data;

Henstillinger

136. opfordrer Kommissionen til:

— at yde medlemsstaterne regelmæssig støtte med hensyn til at udvælge de mest risikofyldte importører til efterfølgende revisioner ved:

a. at indsamle og analysere relevante importdata på EU-plan og udveksle resultaterne af sin analyse med medlemsstaterne

b. efter idriftsættelsen af »Surveillance III« at yde vejledning i, hvordan der foretages dataanalyse inden for dette nye system

— at revidere sine procedurer ved:

a. på grundlag af kvantitative og kvalitative kriterier at etablere et system for overvågning af udestående punkter vedrørende traditionelle egne indtægter, hvori de konstaterede mangler i medlemsstaterne opstilles i prioriteret rækkefølge

b. at fastsætte frister for medlemsstaternes afhjælpning af disse mangler og for opfølgende foranstaltninger, herunder beregning af morarenter og inddrivelse af beløb, der skal stilles til rådighed for Unionens budget

c. at forenkle proceduren, herunder den dokumentation, der er påkrævet for adgang til finansiering, uden at tilsidesætte principperne om revision og overvågning;

Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

137. bemærker, at betalingerne til underudgiftsområde 1a »Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse« beløb sig til 21,7 mia. EUR og blev udbetalt gennem følgende programmer og politikker:

— »Forskning«: op til 55,2 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 11,9 mia. EUR

— »Uddannelse, ungdom og idræt«: op til 13,2 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 2,8 mia. EUR

— »Transport og energi«: op til 11,3 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 2,5 mia. EUR

— »Rummet«: op til 7,6 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 1,7 mia. EUR

— »Andre aktioner og programmer«: op til 12,7 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 2,8 mia. EUR;

138. bemærker, at Kommissionens vigtigste programmer er Horisont 2020 og det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (RP7) ([5]) for forskning og innovation, Erasmus+ for uddannelse, ungdom og idræt, Galileo, EGNOS, ITER og CEF som store infrastrukturprojekter, EFSI som garantifond;

139. tager højde for, at de fleste af udgifterne til disse programmer forvaltes direkte af Kommissionen, herunder via forvaltningsorganer, og udbetales i form af tilskud til offentlige eller private støttemodtagere, der deltager i projekter; noterer sig, at Erasmus+-udgifterne primært forvaltes af nationale agenturer på vegne af Kommissionen (som beløber sig til 80 % af tilskuddene);

140. påpeger, at det er vanskeligt at vurdere forsknings- og innovationspolitikkens performance, da der er en betydelig tidsforskydning mellem finansieringen af projekter og de resultater og virkninger, der endnu mangler at vise sig; bemærker endvidere, at rapporteringen på dette område hovedsagelig fokuserer på positive resultater i stedet for på en kritisk vurdering af resultater og virkninger, hvilket måske ikke giver et realistisk billede af resultaterne som helhed; bemærker, at forskning som disciplin indebærer risici med hensyn til resultater, og at et vellykket resultat ikke altid kan garanteres;

141. er bekymret over, at en høj procentdel (i nogle medlemsstater op til 25 %) af midlerne fra de operationelle programmer til støtte for SMV'er inden for iværksætteri og innovation i stedet udbetales til store virksomheder; anmoder Kommissionen om at udvikle stærkere kontrolmekanismer vedrørende erklæringerne fra ansøgere om EU-finansiering, da det øverste revisionsorgan konstaterede, at myndighederne i perioden 2014-2020 udelukkende baserede sig på lovpligtige egenerklæringer om virksomhedernes ejerskab, størrelse og gældsætning;

([5]) For årene 2007-2013.

142. bemærker, at der i 2019 var 4 973 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og 2 725 mio. EUR i betalingsbevillinger til rådighed for mobilitets- og transportpolitikker, hvoraf 4 422 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og 2 058 mio. EUR i betalingsbevillinger til den europæiske transportpolitik (06 02) og Horisont 2020 — Forskning og innovation inden for transport (06 03) blev forvaltet af Forvaltningsorganet for Innovation og Netværk (INEA);

143. gentager sin støtte til tilføjelsen af en søjle for militær mobilitet til TEN-T-politikken i overensstemmelse med vedtagelsen af handlingsplanen i marts 2018 med henblik på at øge vores kapacitet til at reagere på nødsituationer; beklager, at Kommissionens og Parlamentets forslag om at medtage en ny bevillingsramme til militære mobilitetsbehov på 6,5 mia. EUR under CEF-budgettet for 2021-2027 er blevet reduceret drastisk;

144. påskønner lanceringen af 2019-indkaldelsen af forslag til det flerårige program for transport under CEF med et budget på 1,4 mia. EUR og et fokus på færdiggørelsen af de ni hovednetkorridorer inden 2030;

145. påskønner lanceringen i 2019 af projektet »Greening the blue«, der har til formål at reducere emissioner og producere mere effektive fremdriftssystemer baseret på en løsning med foldbare vindsejl; bemærker, at det blev finansieret af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond;

146. minder om, at det samlede disponible budget i forpligtelsesbevillinger til EU-programmer og -foranstaltninger under politikporteføljen for Generaldirektoratet for Uddannelse, Unge, Idræt og Kultur (GD EAC) i 2019 beløb sig til ca. 5,66 mia. EUR (en forøgelse på 20 % i forhold til 2018), og mener, at resultaterne af vurderingen af GD EAC's økonomiske forvaltning for 2019 overordnet set er tilfredsstillende; bemærker, at GD EAC's samlede risiko ved betaling for 2019 er på 24,88 mio. EUR ud af samlede udgifter på 2 147,18 mio. EUR;

147. anerkender, at gennemførelsen af Erasmus+-programmet i 2019 i vid udstrækning var vellykket, og at de fleste resultatindikatorer, såsom antallet af mobilitetsbaserede praktikophold, oversteg Kommissionens respektive mål for det pågældende år; bemærker, at der på grund af den forsinkede lancering, lav udnyttelse blandt finansielle institutioner og manglende bevidsthed blandt studerende kun kunne fuldføres én enkelt transaktion under garantiordningen for studielån i 2019, og glæder sig over beslutningen om ikke at medtage ordningen i det program, der følger efter Erasmus+-programmet for perioden efter den 31. december 2020; glæder sig over stigningen på 20 % i elevmobilitet og opfordrer indtrængende til, at fysisk mobilitet forbliver hovedelementet i Erasmus+-programmet i stedet for virtuel mobilitet; understreger betydningen af fortsat at støtte erhvervsuddannelse og arbejdsbaseret læring som et middel til at fremme social inklusion;

148. er bekymret over, at der er indberettet tilfælde, hvor potentielle modtagere af EU-midler under Erasmus+-programmet var nødt til at følge nationale regler, der ikke er i overensstemmelse med Unionens principper; understreger, at Kommissionen bør overvåge situationen nøje og om nødvendigt træffe passende foranstaltninger;

149. påpeger, at mange unge i 2019 tilmeldte sig Det Europæiske Solidaritetskorps og blev udsendt, hvilket viser deres store interesse i at blive involveret i solidaritetsarbejde i hele Europa; er bekymret over forskellen mellem antallet af ansøgninger (191 000) og antallet af faktiske ophold (34 500); beklager, at udnyttelsen af praktikophold og job under programmet Det Europæiske Solidaritetskorps har været meget lav med kun 72 udsendelser mellem 2018 og 2020, hvilket svarer til mindre end 1 % af de samlede udsendelser; understreger, at der er behov for at indføre en mere afbalanceret udsendelsesrate for at sikre, at Det Europæiske Solidaritetskorps reelt kan tilbyde et væld af muligheder for unge;

150. opfordrer Kommissionen og Forvaltningsorganet for Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur til at mindske den bureaukratiske byrde ved at forenkle og tilpasse ansøgningsprocedurerne til målgrupperne med henblik på at forbedre adgangen til de programmer, de forvalter; understreger, at der er behov for bedre synergier og samarbejde med GD EAC for at opnå en strømlinet ansøgnings-, evaluerings- og forvaltningsproces, som vil forbedre kvaliteten og mangfoldigheden af ansøgninger;

Revisionsrettens konklusioner

151. finder det bekymrende, at 51 (39 %) ud af de 130 transaktioner, der blev undersøgt, var behæftet med fejl;

152. er dybt bekymret over, at Revisionsretten på grundlag af de 28 fejl, den har kvantificeret, anslog fejlforekomsten for 2019 til 4,0 %, hvilket er en betydelig stigning i forhold til 2018, hvor den anslåede fejlforekomst var på 2 %; minder om, at dette tal ligger tæt på de fejlforekomster, Revisionsretten konstaterede i 2015, 2016 og 2017;

153. understreger, at udgifterne til RP7 og Horisont 2020 fortsat udgør en højere risiko og er den vigtigste kilde til fejl, mens Revisionsretten konstaterede kvantificerbare fejl vedrørende ikkestøtteberettigede omkostninger i 24 af de 80 forsknings- og innovationstransaktioner i stikprøven (3 ud af 10 under RP7 og 21 ud af 70 under Horisont 2020, hvilket udgør 78 % af Revisionsrettens anslåede fejlforekomst for dette underudgiftsområde i 2019);

154. påpeger med stor bekymring, at 60 % af fejlene vedrørte »ikkestøtteberettigede direkte personaleomkostninger«; understreger, at selv om der er gjort en indsats for at forenkle reglerne for anmeldelse af personaleomkostninger under Horisont 2020, er beregningen heraf stadig en væsentlig kilde til fejl i omkostningsanmeldelserne; støtter Revisionsrettens udtalelse om, at metoden til beregning af personaleomkostninger i visse aspekter er blevet mere kompleks under Horisont 2020, og at dette har øget risikoen for fejl (ud af de 24 transaktioner, der er behæftet med kvantificerbare fejl, var metoden til beregning af personaleomkostninger anvendt forkert i 23);

155. beklager, at komplekse ansøgningsregler og langvarige procedurer er store forhindringer, navnlig for SMV'er, nystartede virksomheder og førstegangsansøgere, som mangler betydelige ressourcer og betydelig erfaring med disse ansøgningsprocedurer;

156. bemærker med bekymring, at »ulovlige/diskriminerende udvælgelses-/tildelingskriterier« tegnede sig for 16 % af fejlene, og at »ikkestøtteberettigede andre direkte omkostninger (moms, rejser, udstyr)« tegnede sig for 15 % af fejlene;

157. tager højde for, at Revisionsretten i forbindelse med andre programmer og aktiviteter konstaterede kvantificerbare fejl i 4 af de 50 transaktioner i stikprøven (fejlene vedrørte projekter under Erasmus+ og CEF-programmerne);

158. bemærker med bekymring, at Revisionsretten i nogle af de gennemgåede sager konstaterede svagheder i Kommissionens dokumentation vedrørende det udførte revisionsarbejde, i stikprøveudtagningens ensartethed og i rapporteringen samt i kvaliteten af revisionsprocedurerne; påpeger, at Revisionsretten bl.a. fandt ikkestøtteberettigede beløb, som revisorerne ikke havde opdaget på grund af utilstrækkelige test i deres revision (navnlig vedrørende personaleomkostninger), fejlagtig fortolkning af reglen om dobbelt loft og fejl i den underliggende beregning af personaleomkostninger, som ikke var blevet opdaget; støtter i den forbindelse Revisionsrettens anbefalinger til forbedring af situationen;

159. henleder opmærksomheden på, at 22 af de forskningsprojekter, som Revisionsretten reviderede, var blevet gennemført i andre valutaer end euro, mens den valutakurs, der blev anvendt i ti af disse projekter, ikke var den, der var fastsat i reglerne (den finansielle effekt af sådanne fejl er ikke i sig selv væsentlig, men deres hyppighed vidner om et manglende kendskab til reglerne); opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at lægge større vægt på dette spørgsmål;

160. understreger, at hvis Kommissionen havde anvendt alle de oplysninger, den havde til rådighed, korrekt, ville den anslåede fejlforekomst for dette underudgiftsområde have været 1,1 procentpoint lavere;

161. bemærker med bekymring, at SMV'er er mere tilbøjelige til at begå fejl end andre støttemodtagere, eftersom mere end halvdelen af de konstaterede kvantificerbare fejl (17 ud af 28) vedrørte finansiering til private støttemodtagere, selv om disse transaktioner kun udgjorde 42 (32 %) af stikprøvens 130 transaktioner (SMV'er udgjorde 12 % af stikprøven, men tegnede sig for 21 % af de kvantificerbare fejl); understreger, at dette afspejler deres mangel på ressourcer og kendskab til de komplekse støtteberettigelsesregler;

162. bemærker, at refusion af forskningsudgifter er baseret på anmeldelser af omkostninger, som støttemodtagerne har afholdt; bemærker, at disse omkostningsanmeldelser ofte er underlagt komplekse regler og kan føre til fejl, sådan som det fremgår af de sager, Revisionsretten henviser til;

163. mener derfor, at en reduktion af fejlforekomsten afhænger af en løbende forenklingsindsats; ser med tilfredshed på Revisionsrettens anerkendelse af Kommissionens bestræbelser på at forenkle de administrative og finansielle krav i Horisont 2020;

164. anerkender med henblik herpå, at Kommissionen i de sidste faser af gennemførelsen af Horisont 2020 gør mere udstrakt brug af forenklede omkostningsmuligheder såsom finansiering med faste beløb, hvilket styrker dens kommunikation med støttemodtagerne og løbende forbedrer dens kontrolmekanismer; glæder sig over, at Horisont Europa-programmet vil gå et skridt videre med disse foranstaltninger på grundlag af de erfaringer, der er indhøstet inden for rammerne af Horisont 2020;

165. noterer sig Kommissionens indførelse af et sundt system af forudgående kontroller, som omfatter detaljerede automatiserede tjeklister, skriftlige vejledninger og løbende uddannelse, med det formål at mindske den administrative byrde, således at støttemodtagerne kan fokusere på at nå deres mål;

166. beklager manglen på konkrete data om udbredelsen af projekter, som er blevet tildelt kvalitetsmærket Seals of Excellence af EFRU-programmer; bemærker, at Kommissionen kun har delvise oplysninger, som baserer sig på frivillig rapportering fra forvaltningsmyndighederne, og at sådanne ordninger fortsat er overladt til de enkelte landes skøn; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne under den nye FFR for at forbedre programmernes overvågningssystemer og for bedre at indsamle denne form for information;

167. noterer sig Kommissionens vurdering af, at Connecting Europe-faciliteten (CEF) udgør en lav fejlrisiko; anmoder imidlertid Kommissionen om sammen med Revisionsretten og OLAF nøje at overvåge Unionens transportprojekter med henblik på at forebygge svig, da offentlige infrastrukturinvesteringer er særligt sårbare i denne henseende; mener, at dette også er afgørende for at sikre de højeste sikkerhedsstandarder for brugerne;

168. minder om, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 5/2017 (»Ungdomsarbejdsløshed — Har EU's politikker gjort en forskel?«) konstaterede, at selv om der var gjort visse fremskridt med hensyn til gennemførelsen af ungdomsgarantien, og selv om der var opnået visse resultater, så levede situationen ikke op til de oprindelige forventninger, der blev fremsat i forbindelse med lanceringen af ungdomsgarantien;

169. minder om, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 22/2018 (»Mobilitet under Erasmus+«) konstaterede, at erhvervsuddannelsesdelen i Erasmus+-programmet kunne forbedres yderligere, da indlemmelsen af erhvervsuddannelserne bringer programmet tættere på flere forskellige borgere;

170. noterer sig særberetning nr. 14/2016 (»EU's politiske initiativer og finansielle støtte til integration af romaerne«), ifølge hvilken der er gjort betydelige fremskridt i de sidste ti år med hensyn til integration af romaerne, men at der stadig er en række hindringer på lokalt plan; beklager i denne forbindelse, at kriterierne for »bedste praksis«, der skulle bidrage til en vellykket integration af romaerne, ikke altid blev anvendt, og at det var vanskeligt at overvåge performance; minder om, at manglen på solide og omfattende data om romaerne er et problem i forhold til evidensbaseret politikudformning på EU-plan og nationalt plan; beklager dybt, at denne situation muligvis ikke vil ændre sig, medmindre der handles hurtigt;

Henstillinger

171. opfordrer Kommissionen til:

— yderligere at forenkle regler og procedurer, give praktisk og pragmatisk vejledning, herunder oplysnings- og uddannelseskurser, navnlig for nye ansøgere, og forbedre sin bistand til SMV'er, nystartede virksomheder og andre førstegangsansøgere for at skabe lige vilkår for ansøgere med forskellig erfaring og forskellige ressourcer

— at styrke sin oplysningskampagne vedrørende finansieringsreglerne under Horisont 2020 om beregning og anmeldelse af personaleomkostninger, idet der lægges særlig vægt på de væsentligste fejltyper efterfulgt af målrettede kontroller af, om de er i overensstemmelse med reglerne

— at minde alle støttemodtagere under Horisont 2020 om reglerne for beregning og anmeldelse af personaleomkostninger, idet der lægges særlig vægt på de væsentligste fejltyper

— yderligere at forenkle reglerne for personaleomkostninger under det næste forskningsrammeprogram (Horisont Europa)

— i forbindelse med Horisont 2020 at behandle de bemærkninger, der blev fremsat efter Revisionsrettens gennemgang af de efterfølgende revisioner med hensyn til dokumentationen, stikprøvetagningens ensartethed og kvaliteten af revisionshandlingerne, samt i forbindelse med tredje runde outsourcing af revisioner at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at revisorerne er fuldt ud bekendt med Horisont 2020-reglerne, og kontrollere kvaliteten af deres arbejde

— at håndtere det akutte problem med geografisk uligevægt (koncentration) af størstedelen af Horisont 2020-midlerne, der tildeles støttemodtagere i nogle af de mest udviklede medlemsstater, ved at tackle kilden til problemet i mindre udviklede lande, dvs. ved at støtte forskning, samarbejde mellem universiteter og erhvervslivet, universiteternes samarbejde med regeringer om offentlig politikudformning, etablering af nye universitetsprogrammer, akademisk ekspertise osv.;

Performance: Horisont 2020

172. påpeger, at programerklæringen i forbindelse med det specifikke mål 5 »Europas industrielle lederskab gennem forskning, teknologisk udvikling, demonstration og innovation inden for en række støtteteknologier og industrielle teknologier« viser, at programmet ikke er på rette vej til at nå sit mål med hensyn til patentansøgninger, mens programerklæringen også indeholder oplysninger om tildelte patenter, hvilket er en bedre målestok for performance, men at der ikke er fastsat nogen mål eller delmål;

173. understreger, at programerklæringen i forbindelse med indikatoren for det specifikke mål 5 »Andelen af deltagende virksomheder, der indfører innovationer, som er nye for virksomheden eller markedet« hverken nævner delmål eller et mål for denne indikator; den kan derfor ikke bruges til at vurdere, om programmet er på rette spor; opfordrer Kommissionen til at ajourføre programerklæringen, således at den kommer til at omfatte specifikke og målbare mål, der kan gøre det muligt at foretage en vurdering af produktiviteten og effektiviteten;

174. påpeger, at i forbindelse med det specifikke mål 8 »Forbedring af livslang sundhed og trivsel for alle« er målværdien angivet under overskriften for år 2020, men skal faktisk forstås som opnået »[…] når de sidste aktioner, der finansieres under Horisont 2020, er afsluttet«, mens det i programerklæringen nævnes, at målene er fastsat for hele søjlen om samfundsmæssige udfordringer (specifikke målsætninger: 8-14) og ikke for hver enkelt specifik målsætning, hvilket gør sammenligningen mellem den faktiske værdi og målværdien meningsløs;

175. noterer sig Revisionsrettens konklusioner om Horisont 2020's performance, navnlig:

— De foreliggende oplysninger er for begrænsede til fuldt ud at kunne vurdere Horisont 2020's performance ved udgangen af 2019. Der er imidlertid ingen tegn på mangelfuld performance, og eksemplerne på vellykkede projekter er talrige.

— I modsætning til effektivitet foreligger der omfattende oplysninger om programmets relevans, sammenhæng og EU-merværdi. Meget taler for, at Horisont 2020 er relevant, da det adresserer de behov, det forventes at adressere.

— Den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport omhandler kun performance vedrørende udgiftsområde 1a meget generelt;

176. beklager forskellen i investeringer i forskning og innovation på tværs af medlemsstaterne og beklager, at dette betyder, at forskere drager fordel af Horisont 2020 i forskelligt omfang på tværs af medlemsstaterne; minder om, at dette afspejler forskellene i de nationale udgifter til forskning og udvikling; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre forvaltningen af deres nationale forsknings- og innovationssystemer for at tilskynde til og støtte deres nationale forskningsorganisationers deltagelse i internationalt samarbejde; opfordrer Kommissionen til at bidrage til udbredelsen af topkvalitet ved at tilskynde til samarbejde mellem nationale forskningsorganisationer og førende europæiske forskningsorganisationer, yde teknisk støtte og oprette yderligere programmer, der har til formål at fremme topkvalitet;

177. opfordrer Kommissionen til:

— at kommunikere bedre med ansøgere og støttemodtagere (indføre bedre procedurer og kontroller med hensyn til helpdeskfunktioners præstationer, navnlig spørgetjenesten, og øge kendskabet til de redskaber, som støttemodtagerne kan bruge til at indberette inkonsekvent behandling under ansøgningsprocessen eller under gennemførelsen af deres projekter; at løse de resterende tekniske spørgsmål omkring deltagerportalen, forbedre dens design og lette navigationen og søgefunktionen)

— at intensivere afprøvningen af faste beløb (analysere og rapportere om resultatet af indkaldelser, som allerede er iværksat under Horisont 2020, så snart de første resultater foreligger; at iværksætte nye pilotinitiativer i en større målestok for at identificere de mest egnede projekttyper, vurdere eventuelle ulemper og udforme passende afhjælpende foranstaltninger)

— at undersøge muligheden for at gøre større brug af forslagsevalueringer i to faser (for at indkredse et større antal emner, hvor anvendelsen af forslagsevalueringer i to faser kunne mindske den administrative byrde for ansøgere, som får afslag, og samtidig opretholde det kortest mulige tidsrum frem til bevilling af støtten, hvis hurtighed med hensyn til at nå markedet er afgørende)

— at evaluere, om de projekter, der er udformet af Kommissionen og (med)finansieret over EU-budgettet i forbindelse med den europæiske handicapstrategi for 2010-2020, har opfyldt kravene i den tilsvarende FN-konvention (UNCRPD) vedrørende personer med handicap, med særligt fokus på projekter under Horisont 2020-programmet

— at sikre, at de ekstra afholdte udgifter for personer med handicap i projekternes udformnings- og gennemførelsesfaser dækkes fuldt ud af tilskuddene, og at garantere, at der er iværksat passende overvågningsordninger, og at opfyldelsen af disse sikres

— på ny at gennemgå vederlagsbetingelserne for evalueringseksperter (for at opdatere den daglige vederlagstakst og genvurdere den tid, som eksperter skal bruge til at udføre pålidelige evalueringer af projektforslag)

— at sikre stabilitet i regler og vejledning for deltagere (for at opretholde kontinuiteten i reglerne om deltagelse mellem rammeprogrammerne, hvor det er muligt; at minimere justeringer af vejledningen under gennemførelsen af rammeprogrammet; at forenkle timesedler for at undgå unødvendig indberetning af indsats pr. arbejdsmodul; at undersøge muligheden for i større omfang at acceptere den sædvanlige omkostningsregnskabspraksis, navnlig for så vidt personaleomkostninger)

— at forbedre kvaliteten af outsourcede efterfølgende revisioner (forbedre sine mekanismer for at kontrollere kvaliteten af outsourcede efterfølgende revisioner og fremskynde sådanne revisioner)

— at forenkle redskaber, administration og vejledning for SMV'er yderligere (på en sådan måde, at de udgør en minimal byrde for SMV'er, navnlig for opstartsvirksomheder, som ikke har det fornødne personale til at håndtere deres kompleksitet);

Performance: Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSI)

178. minder om, at det generelle mål med EFSI er »at støtte vækststimulerende investeringer i overensstemmelse med Unionens prioriteter«, mens det specifikke mål er »at øge omfanget af EIB-Gruppens finansierings- og investeringsforanstaltninger på prioriterede områder«;

179. bemærker, at EFSI ifølge Revisionsretten er på rette vej til at nå sine mål og navnlig det primære mål om at mobilisere 500 mia. EUR i investeringer;

180. er bekymret over, at de foreliggende performanceoplysninger indeholder oplysninger om mobiliserede investeringer til godkendte foranstaltninger, antallet af godkendte projekter, multiplikatoreffekter og medlemsstaternes dækning, men ingen af de fem indikatorer følger op på risikoniveauet eller udbredelsen af de centrale områder, der er skitseret i det generelle mål;

181. påpeger, at indikatorerne ikke måler, hvor langt man er nået med det specifikke mål som sådan, nemlig at øge EIB's finansiering, især hvad angår mere risikable foranstaltninger;

182. minder om, at EFSI havde været effektiv med hensyn til at tilvejebringe finansiering til støtte for betydelige yderligere investeringer, men at det i nogle tilfælde var blevet overvurderet, i hvilken grad EFSI-støtten faktisk havde genereret yderligere investering i realøkonomien (i evalueringen af EFSI og Revisionsrettens særberetning ([6]) er det også fremhævet, at ikke hele finansieringsmængden kan tilskrives EFSI);

183. beklager, at Kommissionen ikke har foretaget en behørig vurdering af risikoen for en »dødvægt« af finansiering i tilfælde, hvor de nødvendige investeringer kunne være blevet finansieret via andre kilder uden inddragelse af EFSI-midler;

184. bemærker, at de rapporterede skøn vedrørende de mobiliserede investeringer ikke tager hensyn til, at visse EFSI-foranstaltninger erstattede andre EIB-foranstaltninger og Unionens finansielle instrumenter, eller til, at en del af EFSI-støtten gik til projekter, som kunne være blevet finansieret via andre kilder, om end på andre vilkår;

185. understreger, at hovedparten af EFSI-transaktionerne ifølge EIB's EFSI-rapport for 2019 er såkaldte »særlige aktiviteter«, som pr. definition indebærer en større risiko end normale EIB-transaktioner (omfanget af de nye aktiviteter, der blev undertegnet i 2019, udgjorde 15 mia. EUR, ca. 25 % af EIB's samlede långivning samme år, mens niveauet før EFSI var under 10 %);

186. understreger, at det i Kommissionens uafhængige evaluering bemærkedes, at der var blevet indført en række nye, mere risikable produkter siden EFSI's lancering, f.eks. egenkapitalinstrumenter og instrumenter til risikodeling med finansielle formidlere inden for infrastruktur- og innovationsvinduet;

187. bemærker, at Kommissionen og EIB har forspildt muligheden for at anvende EFSI-midlerne til yderligere at fremme en overgang fra investeringer i storstilede infrastrukturprojekter til mindre, moderne, mere bæredygtige projekter, samtidig med at de hovedsagelig forsøger at modernisere Unionens økonomiske vækst under begrænset hensyntagen til disse investeringers fremtidige potentiale; fremhæver nogle gode eksempler på sådanne investeringer i mindre projekter, som EIB har støttet uden for Unionen;

188. noterer sig Revisionsrettens evaluering af, at EFSI styrkede visse EU-programmer, men at den midlertidigt overlappede med andre;

([6]) Revisionsrettens særberetning nr. 3/2019 »Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer: En indsats er nødvendig for at gøre EFSI til en fuldstændig succes«, punkt 81.

189. er bekymret over den geografiske fordeling (ved udgangen af 2019 tegnede EU-15 sig for 80 % af de undertegnede transaktioner, som overstiger deres økonomiske vægt i Unionen målt i BNP og faste bruttoinvesteringer, mens EU-13 kun modtog 10 %, og resten gik til kategorien »andet«, navnlig til flerlandeprojekter);

190. minder om, at det er nødvendigt, at EIB fremlægger klare og tilgængelige oplysninger om de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af og den merværdi, der opnås gennem EFSI-finansierede projekter; understreger, at additionalitetsvurderingen af alle EFSI-støttede projekter bør dokumenteres behørigt;

191. opfordrer Kommissionen og EIB til:

— at revidere anvendelsen af mere risikofyldte EIB-produkter under EFSI (for så vidt angår EFSI-foranstaltninger med nationale erhvervsfremmende banker og institutter bør EIB undersøge, om det er muligt at øge brugen af et bredere udvalg af efterstillet gældsfinansiering, hvor dette er behørigt begrundet; dette vil bidrage til at sikre, at EFSI-finansieringen supplerer den finansiering, der ydes af de nationale erhvervsfremmende banker og institutter; EIB bør også fremme brugen af passende risikodelingsprodukter til alle nationale erhvervsfremmende banker og institutter, især dem, der på nuværende tidspunkt er underrepræsenteret i EFSI-foranstaltningerne); at bestille en undersøgelse af risiciene i forbindelse med den mellemlang- og langsigtede risikoprofil for mere risikofyldte EIB-produkter under EFSI

— kraftigt at tilskynde til komplementaritet mellem Unionens finansielle instrumenter og Unionens budgetgarantier (i forbindelse med de nye FFR-programmer bør Kommissionen foreslå, at Unionens finansielle instrumenter skal være sammenhængende og komplementære med hensyn til de respektive politiske mål, der skal nås, så der undgås konkurrence mellem instrumenterne)

— at forbedre vurderingen af, om potentielle EFSI-projekter kunne være blevet finansieret via andre kilder, f.eks. i tilfældet med det såkaldte tab som følge af »dødvægtseffekten« (EIB bør i projektets vurderingsfase vurdere, om EFSI-finansieringen erstatter andre finansieringskilder. EIB bør anvende disse oplysninger til at vurdere, om EFSI-foranstaltninger er støtteberettigede.)

— at anslå bedre skøn over den mobiliserede investering (for så vidt angår de metoder til beregning af EFSI-multiplikatorerne, som udvikles af Kommissionen og EIB i fællesskab, bør der træffes forholdsmæssige foranstaltninger, således at de tilfælde, hvor EIB støtter investeringer både direkte og indirekte gennem forskellige EFSI-foranstaltninger, klarlægges og korrigeres rettidigt, så dobbelttælling undgås)

— at forbedre den geografiske spredning af de EFSI-støttede investeringer (Kommissionen og EIB bør gennem EFSI's styringsråd vurdere de grundlæggende årsager til den observerede geografiske spredning og fremsætte henstillinger til, hvilke foranstaltninger der bør træffes i den resterende EFSI-gennemførelsesperiode. EFSI's styringsråd bør vurdere effekten af de trufne foranstaltninger);

Økonomisk, social og territorial samhørighed

192. bemærker, at betalingerne til underudgiftsområde 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed« beløb sig til 53,8 mia. EUR og blev udbetalt gennem følgende programmer og politikker:

— »EFRU og andre regionale foranstaltninger«: op til 54,9 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 29,6 mia. EUR

— »Samhørighedsfonden«: op til 16,4 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 8,8 mia. EUR

— »Den Europæiske Socialfond«: op til 25,9 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 13,9 mia. EUR

— »Andre programmer«: op til 2,8 % af budgettet for underudgiftsområdet eller 1,5 mia. EUR;

193. minder om den vigtige rolle med hensyn til udgifterne under FFR-udgiftsområde 1b »Økonomisk, social og territorial samhørighed«, der har som fokus at mindske de udviklingsmæssige skævheder mellem de forskellige medlemsstater og regioner i Unionen og styrke alle regioners konkurrenceevne;

194. minder om, at medlemsstaterne under underudgiftsområdet »Økonomisk, social og territorial samhørighed« generelt forelægger flerårige operationelle programmer (OP'er) for hele FFR'ens varighed i begyndelsen af hver programmeringsperiode; efter at Kommissionen har godkendt et OP, deles ansvaret for at gennemføre det mellem Kommissionen (Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion (GD EMPL)) og medlemsstaterne;

195. bemærker, at de forebyggende foranstaltninger, som GD REGIO iværksatte i 2019, gav positive resultater, og at det ikke var nødvendigt at suspendere betalinger fra EFRU og Samhørighedsfonden i 2019, eftersom programmyndighederne anvendte de nødvendige afhjælpende handlingsplaner rettidigt, og man fraveg at afbryde 16 betalinger, der beløb sig til 1,1 mia. EUR (ud af 20, der beløb sig til 1,2 mia. EUR); bemærker endvidere, at GD REGIO var i stand til at afslutte 12 ud af 19 advarselsskrivelser om korrigerende foranstaltninger i forbindelse med tilfælde af systemmangler, som skyldtes gennemførelsen af de nødvendige afslutningspunkter;

196. glæder sig over den positive opfølgning, som Kommissionen har foretaget for at gennemføre Revisionsrettens anbefaling fra årsberetningen for 2018, og over påbegyndelsen af udarbejdelsen af afslutningsretningslinjerne, der har til formål at sikre, at der vil være passende afslutningsordninger for perioden 2014-2020 til rådighed i rette tid og under alle omstændigheder i god tid inden afslutningen i 2025;

197. bemærker med tilfredshed, at GD EMPL efter vedtagelsen af Kommissionens nye strategi til bekæmpelse af svig den 29. april 2019 foretog en analyse af risikoen for svig og sammen med GD REGIO og GD MARE gennemgik og ajourførte den fælles strategi for bekæmpelse af svig samt dets strategi til bekæmpelse af svig i forbindelse med direkte forvaltning; noterer sig, at GD EMPL er fortsat med at bidrage til udviklingen af risikoberegningsværktøjet Arachne, der bl.a. hjælper de nationale myndigheder med at identificere risikoen for svig;

198. bemærker, at det samlede antal igangværende OLAF-undersøgelser vedrørende EMPL's aktivitetsområder og alle programmeringsperioder taget under ét ved udgangen af 2019 var på 20 sager vedrørende ESF, 1 sag vedrørende FEAD og 2 sager vedrørende direkte udgifter, hvoraf de vigtigste områder af (potentielt) svig i disse tilfælde er manglende overholdelse af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning, fastsættelse af overpriser og manglende overholdelse af udbudsregler og -procedurer;

199. glæder sig over, at opfølgningen på 10 OLAF-rapporter blev afsluttet i 2019, hvorved Unionens budget med forskellige midler og gennem forskellige former blev beskyttet med inddrivelsen af næsten 55,3 mio. EUR;

Overvågnings- og kontrolsystemer: lagring og registrering af data og digitalisering af rapportering

200. minder om den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet og Rådet om at øge beskyttelsen af Unionens budget og Next Generation EU mod uregelmæssigheder, herunder svig; opfordrer til, at der indføres standardiserede foranstaltninger til indsamling, sammenligning og aggregering af oplysninger og tal om de endelige modtagere af EU-midler med henblik på kontrol og revision;

201. noterer sig, at indsamling af data om dem, der i sidste ende direkte eller indirekte modtager EU-midler ved delt forvaltning og i forbindelse med projekter og reformer, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder data om de reelle ejere af modtagerne af midlerne, er nødvendig for at sikre effektiv kontrol og revision. Reglerne for indsamling og behandling af sådanne data skal overholde de gældende databeskyttelsesregler;

202. noterer sig, at Revisionsretten i en igangværende revision er i færd med at analysere relevansen, pålideligheden og konsekvensen af det årlige udgiftsniveau under »Økonomisk, social og territorial samhørighed«, som Kommissionen beregner på grundlag af sine revisioner, og afventer konklusionerne af denne revision;

Revisionsrettens konklusioner

203. finder det dybt bekymrende, at Revisionsretten anslår fejlforekomsten til at være 4,4 % på grundlag af de 236 undersøgte transaktioner, hvor 29 fejl ikke var blevet opdaget af revisionsmyndighederne, og revisionsmyndighederne allerede havde fundet 64 fejl, og programmyndighederne havde foretaget korrektioner (som beløb sig til en samlet værdi af 334 mio. EUR for begge programmeringsperioder tilsammen);

204. er skuffet over, at det ikke har vist sig muligt at reducere fejlforekomsten til det niveau på 3 %, der blev registreret i 2017, på trods af de forenklingsforanstaltninger, der er fastsat i omnibusforordningen; er af den overbevisning, at der bør gøres en indsats i denne henseende i den næste programmeringsperiode;

205. bemærker, at risikoen ved afslutning blev anslået til 1,1 % (1,3 % i 2018), og risikoen ved betaling steg fra 1,7 % i 2018 til et interval på 2,2-3,1 % i 2019 for dette udgiftsområde ifølge Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og i de berørte generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter, hvilket ligger inden for det fejlinterval, som Revisionsretten har beregnet;

206. bemærker, at risikoen ved betaling for EFRU steg fra 2 % i 2018 til mellem 2,7-3,8 % i 2019, og for ESF blev risikoen ved betaling anslået til at ligge i intervallet 1,7-2,4 %; påpeger, at Kommissionen konstaterede, at ikkestøtteberettigede udgifter, uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige udbud og revisionsspor er de største kilder til revisionsresultater og uregelmæssigheder, som konstateres på dette politikområde;

207. noterer sig, at GD EMPL i sin årlige aktivitetsrapport for 2019 rapporterede en central resultatindikator (samlet restfejlfrekvens 1,7 %) under væsentlighedstærsklen på 2 %, og at det desuden rapporterede en »maksimumsfrekvens« (op til 2,4 %), som ville gøre det muligt at tage højde for eventuelle yderligere fejl i udgifterne til operationer, der ikke var omfattet af Kommissionens revisioner; noterer sig endvidere, at Revisionsretten betragter denne »maksimumsfrekvens« som mere passende, eftersom den tager højde for den potentielle effekt af igangværende revisionsarbejde;

208. bemærker, at revisionsmyndighederne havde rapporteret 64 kvantificerbare fejl i kontrol-/afslutningspakkerne for de 236 transaktioner, som Revisionsretten udtog til stikprøven, og disse fejl vedrørte ikkestøtteberettigede omkostninger (39), offentlige udbud (24) og manglende væsentlig dokumentation (én fejl);

209. bemærker med bekymring, at størstedelene af fejlene vedrører de tre hovedkategorier:

— 55 % af fejlene vedrørte »ikkestøtteberettigede projekter«: der var fem EFRU-projekter fra programmeringsperioden 2014-2020, hvor der var ydet støtte til støttemodtagere eller operationer, som ikke opfyldte støtteberettigelseskriterierne i den gældende forordning og OP'erne

— 24 % af fejlene vedrørte »overtrædelser af reglerne for det indre marked« (f.eks. overtrædelser af statsstøttereglerne - 9 % og alvorlig overtrædelse af reglerne for offentlige udbud - 15 %)

— 12 % af fejlene vedrørte »ikkestøtteberettigede udgifter«;

210. noterer sig, at Revisionsretten fortsat konstaterede et højt antal fejl i forbindelse med offentlige udbud, statsstøtteregler og procedurerne for tildeling af tilskud, hovedsagelig under »Samhørighed« og »Naturressourcer«; bemærker, at disse fejl bidrog med 20 % til Revisionsrettens anslåede fejlforekomst i udgifterne med høj risiko (2018: 16 %), hvorfor Kommissionen bør finde ud af, hvordan man kan reducere antallet af fejl;

211. understreger, at komplekse regler bidrager til en højere fejlrisiko; anerkender Kommissionens bestræbelser på løbende at arbejde på at forenkle reglerne og øge brugen af enklere gennemførelsesmekanismer såsom forenklede omkostningsmuligheder;

212. er af den opfattelse, at den fejlforekomst, som Revisionsretten anslår for 2019-udgifterne på dette område, bør vurderes i lyset af programmernes flerårige karakter, i hvilket tilfælde der bør foretages yderligere korrektioner på et senere tidspunkt, hvilket kan føre til en betydelig reduktion af risikoen ved programafslutningen; anmoder Revisionsretten om at udarbejde en beretning med en anslået fejlforekomst efter afslutningen af programmerne under samhørighedspolitikken for 2007-2013;

213. konstaterer med tilfredshed, at Kommissionen har udarbejdet en handlingsplan for offentlige indkøb, som er blevet ajourført flere gange siden 2014;

214. bemærker med bekymring, at manglende væsentlig dokumentation er den fejl, der hyppigst påvirker ESF-udgifterne; bemærker endvidere, at Revisionsretten i 2019 identificerede ét ESF-projekt, hvor Unionens statsstøtteregler ikke var overholdt;

215. bemærker med bekymring Revisionsrettens beretning for regnskabsåret 2019, idet det påpeges, at de fleste fejl i udgifterne til programmer under delt forvaltning skyldes fejl i de nationale revisionsmyndigheders revisioner; glæder sig derfor over, at Kommissionen har oprettet programmer for teknisk bistand med henblik på samarbejde med forvaltningsorganer, uddannelsesprogrammer og uddybning af tallene for programmerne for nationale eksperter som et redskab til at øge kendskabet til instrumenterne og undgå førnævnte fejl; påpeger i denne forbindelse, at det er nødvendigt at overvåge Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig og at støtte og bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af svig, herunder analysen af uregelmæssigheder, som medlemsstaterne har indberettet under ESI-fondene, da enhver form for svig i forbindelse med EU-midler bør fjernes for at styrke borgernes tillid til Unionens udgifter og Unionens institutioner;

216. noterer sig med bekymring, at der, til trods for at de nationale revisionsmyndigheder allerede har indberettet mange uregelmæssigheder vedrørende de projekter, Revisionsretten undersøger, fortsat er mange fejl, som ikke er blevet opdaget eller korrigeret ved nogen interne kontroller på et tidligere tidspunkt; henstiller på grundlag af Revisionsrettens revisionsresultater og konklusioner for 2019, at Kommissionen analyserer de primære kilder til uopdagede fejl og sammen med revisionsmyndighederne udvikler de nødvendige foranstaltninger til at øge pålideligheden af de rapporterede restfejlfrekvenser;

217. er bekymret over de svagheder, der er konstateret i forbindelse med vurderingen af 18 ud af 116 revisionsmyndigheders arbejde i medlemsstaterne, der indgår i Revisionsrettens stikprøve, hvilket på nuværende tidspunkt begrænser den tillid, der kan fæstes til dette arbejde (den genberegnede sats lå over væsentlighedstærsklen på 2 % i ni ud af 20 kontrolpakker for perioden 2014-2020; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at Kommissionen nåede frem til lignende resultater for otte af disse pakker og justerede restfejlfrekvensen til et tal på over 2 %); beklager, at Revisionsretten ikke kan medtage en analyse af årsagerne til disse vedvarende svagheder i sit arbejde; beklager, at Kommissionen ikke kunne bidrage med meningsfuld indsigt i årsagerne eller de

landespecifikke forskelle mellem medlemsstaternes myndigheder; beklager, at denne mangel på oplysninger om de underliggende årsager til disse vedvarende systemiske svagheder i visse nationale revisionsmyndigheder er til hinder for en effektiv håndtering og løsning af disse problemer;

218. bemærker, at Revisionsretten for 120 af stikprøvens transaktioner (55 %) var i stand til at drage konklusioner på grundlag af sin gennemgang af revisionsmyndighedernes arbejde; er dybt bekymret over, at Revisionsretten i 100 transaktioner (45 %) identificerede mangler med hensyn til omfanget, kvaliteten og/eller dokumentationen af dette arbejde, som betød, at Revisionsretten måtte udføre de relevante revisionshandlinger endnu en gang;

219. understreger, at Kommissionen i 2019 gennemførte 26 juridisk-kritiske revisioner (14 udført af GD REGIO og 12 udført af GD EMPL) i 11 medlemsstater og konkluderede i sine foreløbige rapporter om alle disse juridisk-kritiske revisioner, at de restfejlfrekvenser, der var rapporteret i revisionsmyndighedernes årlige kontrolrapporter for regnskabsåret 2017/2018, var sat for lavt (Kommissionen forhøjede derfor disse frekvenser);

220. bemærker, at 13 af de juridisk-kritiske revisioner (fem udført af GD REGIO og otte udført af GD EMPL) var afsluttet i maj 2020, men at restfejlfrekvenserne for halvdelen af disse revisioner således endnu ikke var endelige;

221. glæder sig over, at Kommissionen fra 2020 har til hensigt i den strukturerede drøftelse med de berørte revisionsmyndigheder at medtage en detaljeret analyse af de yderligere fejl, der konstateres ved EU-revisioner, med registrerede foranstaltninger fra revisionsmyndighedernes side for at afhjælpe den manglende opdagelse af disse fejl;

222. deler Revisionsrettens tilfredshed med Kommissionens og revisionsmyndighedernes fælles initiativ og koordinerede bestræbelser på at forbedre dokumentationen af revisionsmyndighedernes arbejde og udarbejdelsen af et »oplæg om revisionsdokumentation« i december 2019, som, selv om det ikke er obligatorisk, udgør et første skridt i retning af at forbedre måden, hvorpå revisionsmyndighederne udfører og dokumenterer deres arbejde;

223. glæder sig over bestræbelserne på at forenkle kravene til projektledere og forvaltningsmyndigheder i medlemsstaterne under programmeringsperioden 2021-2027 i forordningen om fælles bestemmelser og i forbindelse med de FFR-relaterede midler; understreger, at nøglen til at løse dette problem er enklere nationale støtteberettigelsesregler, som kan bidrage til at mindske den administrative byrde og sandsynligheden for fejl og dermed sikre en høj grad af gennemsigtighed; opfordrer indtrængende til en bredere anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder, hvilket Revisionsretten også anser for at være en stor hjælp for ansøgere, og som gør kontrollen lettere; deler Revisionsrettens konklusioner om, at ændringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) bør fremskynde gennemførelsesprocessen yderligere; påpeger, at der er behov for en forbedring af revisionsmetoderne på nationalt plan; opfordrer Kommissionen til i en struktureret dialog med medlemsstaterne at analysere administrativ praksis og administrative procedurer for at fjerne ineffektivitet og formidle eksempler på effektiv administrativ praksis og procedurer til alle kompetente myndigheder;

224. bemærker i GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2019, at GD EMPL havde rimelig sikkerhed og konkluderede, at de operationelle programmers forvaltnings- og kontrolsystemer fungerede efter hensigten i 2019 med undtagelse af 29 programmer under ESF/ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og et program under FEAD, hvor der blev konstateret væsentlige mangler i visse centrale elementer i systemerne;

225. bemærker med tilfredshed i GD EMPL's årlige aktivitetsrapport for 2019, at GD EMPL har truffet de nødvendige opfølgende foranstaltninger i forbindelse med alle de anbefalinger, Revisionsretten havde fremsat i revisionserklæringerne for 2015-2018, og at der ved udgangen af marts 2020 ikke var nogen udestående anbefalinger fra Revisionsretten;

226. påpeger, at de fleste af forbeholdene i de årlige aktivitetsrapporter for 2019 i praksis hovedsagelig var baseret på fejlfrekvenserne for regnskabet for 2018/2019, som endnu ikke var blevet godkendt, og at begge GD'er derfor rapporterede, at fejlfrekvenserne for 2018/2019 tidligst ville blive bekræftet i forbindelse med de årlige aktivitetsrapporter for 2020;

227. mener, at Unionens finansielle interesser og penge fra alle dets skatteydere er mål for organiseret kriminalitet, og opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger over for kriminelle netværk, der får fat i EU-finansiering;

228. gentager sin utilfredshed med Revisionsrettens og Kommissionens forskellige anvendelse af metoder, når de udarbejder deres respektive udtalelser om de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed;

229. beklager, at Kommissionen ikke overholder de frister, der er fastsat i den relevante forordning ([7]), for så vidt angår offentliggørelsen af årsberetningen om »Finansielle instrumenter under ESI-fondene«; gentager Parlamentets anmodning om at offentliggøre beretningen senest i oktober med henblik på at medtage dens konklusioner i dechargeproceduren; forventer, at Kommissionen reagerer positivt på denne specifikke anmodning med sigte på at øge gennemsigtigheden;

Revisionsrettens analyse 04/2020 — EU's indsats for at håndtere problemet med plastaffald

230. bemærker, at selv om der ikke var udarbejdet en revisionsrapport, indeholdt denne analyse en undersøgelse af Unionens tilgang til problemet med landbaseret plastaffald som fastsat i plaststrategien fra 2018;

231. er bekymret over Revisionsrettens bemærkninger om, at Unionens retlige ramme for bekæmpelse af affaldskriminalitet er præget af mangler, der består af mangel på data vedrørende forurenede lokaliteter og sanktioner og retsforfølgning, vanskeligheder med at fastslå, hvilken adfærd der kan betegnes som miljøkriminalitet, på grund af retsusikkerhed såsom definitionen af affald kontra affaldsfasens ophør, EU-retsakternes manglende evne til at sætte ind over for de organiserede kriminelle gruppers stadig større deltagelse i miljøkriminalitet, som igen er forbundet med anden kriminalitet, som f.eks. hvidvask af penge, manglen på harmoniserede EU-regler om blandingen af sanktioner (administrative/strafferetlige/civilretlige), manglen på specialiserede politistyrker, anklagere og dommere, der kan sætte ind over for miljøkriminalitet;

232. bemærker, at kemisk genanvendelse kan omfatte mange forskellige teknologier, som endnu ikke er en teknologisk eller økonomisk gennemførlig affaldshåndteringsmulighed, mens deponering ventes at blive reduceret markant; er af den opfattelse, at genanvendelseskapaciteterne skal øges drastisk for at forbedre den teknologiske og økonomiske gennemførlighed af genanvendelse; er overbevist om, at en forøgelse af kapaciteten til lovlig bortskaffelse af plasticaffald for producenter af plastemballage for at opfylde deres forpligtelser i henhold til ordningerne for udvidet producentansvar vil have en positiv indvirkning på problemet med ulovlig handel med affald og andre former for affaldskriminalitet;

233. glæder sig over de egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald som et godt instrument til at tilskynde medlemsstaterne til at forbedre genanvendelsen; fremhæver i denne forbindelse behovet for korrekt rapportering;

Alvorlige uregelmæssigheder og misbrug af midler i medlemsstaterne

234. beklager, at sammenhængen mellem EGF-omkostninger pr. assisteret arbejdstager og reintegreringsprocenten er meget svag eller ikkeeksisterende. I Spanien er omkostningerne pr. arbejdstager f.eks. 2 422,74 EUR, og reintegreringsprocenten er på 48 %, mens omkostningerne i Finland er på 2 289,81 pr. person, og reintegreringsprocenten er på 83 %. Integreringsprocenterne og omkostningerne varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, men det er umuligt at konkludere, at de højere udgifter pr. indbygger vil resultere i højere reintegreringsprocenter; anmoder Kommissionen om nøje at analysere og rette op på denne uoverensstemmelse;

235. mener, at Unionens ungdomsgaranti ikke lever op til forventningerne; opfordrer Kommissionen til at sikre, at programmer, der har til formål at hjælpe unge, ikke skaber forventninger, som ikke kan opfyldes; insisterer på, at Kommissionen bør styre forventningerne ved at fastsætte realistiske og opnåelige målsætninger og mål;

236. bemærker, at GD EMPL i 2019 udsendte 16 advarselsskrivelser, hvori der blev konstateret væsentlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemet. Der er truffet 12 afgørelser om at afbryde betalingsfrister (fire for Italien, tre for Ungarn, to for Det Forenede Kongerige og Frankrig og én for Spanien), og der er truffet én afgørelse om at suspendere betalinger (Det Forenede Kongerige-Skotland);

237. bemærker, at der blev fremsat betydelige forbehold for Italien (15 forbehold, der beløb sig til 50,26 mio. EUR) og Frankrig (ni forbehold, der beløb sig til 47,95 mio. EUR). I Italiens tilfælde skyldtes dette hovedsagelig en systemisk mangel i forbindelse med offentlige udbud som følge af en ukorrekt gennemførelse af direktivet om offentlige udbud i den nationale lovgivning, mens de regionale kontrolorganer i Frankrig for fem programmers vedkommende ikke havde tilstrækkelig tid til at afslutte deres revisioner af transaktioner inden for fristen;

238. bemærker, at den samlede størrelse af de finansielle korrektioner, som medlemsstaterne gennemførte for regnskabsåret 2018-2019, var på 3,41 mia. EUR, hvoraf 912 mio. berørte Ungarn, 578 mio. berørte Spanien, 368 mio. berørte Slovakiet, og 236 mio. berørte Polen. For så vidt angår finansielle korrektioner, der er blevet kumulativt indberettet af medlemsstaterne siden begyndelsen af perioden 2014-2019, var det samlede beløb på 6,10 mia. EUR, hvoraf 2,15 mio. berørte Ungarn, 668 mio. berørte Spanien, 647 mio. berørte Polen, og 459 mio. berørte Slovakiet;

([7]) Artikel 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

239. bemærker med bekymring, at Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) i sin årlige aktivitetsrapport for 2019 måtte fremsætte to forbehold vedrørende 67 programmer under EFRU/Samhørighedsfonden i programmeringsperioden 2014-2020 og ni programmer under EFRU/Samhørighedsfonden og et IPA-CBC-program i programmeringsperioden 2007-2013; påpeger, at alvorlige mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne førte til en risiko for udgifter, der blev anslået til over 10 % for den flerårige ramme 2014-2020; glæder sig over, at den ajourførte finansforordning har præciseret begrebet interessekonflikter under delt forvaltning yderligere;

240. er bekymret over, at Generaldirektoratet for Beskæftigelse (GD EMPL) i sin årlige aktivitetsrapport for 2019 har måttet fremsætte et forbehold med hensyn til ESF/ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) (30 programmer under ESF/ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og FEAD) for perioden 2014-2020; bemærker, at eftersom de to GD'er i deres årlige aktivitetsrapporter anførte, at der ikke tages forbehold, når den bekræftede restfejlfrekvens for det foregående regnskabsår ligger over 2 %, da der vil blive anvendt yderligere finansielle korrektioner i fremtiden, er Kommissionens forbehold hovedsagelig baseret på foreløbige fejlfrekvenser og dækker ikke nødvendigvis alle væsentlige risici;

241. er især bekymret over rapporter om, at Kommissionen har afsluttet en revisionsprocedure, som har bekræftet en alvorlig overtrædelse af lovgivningen om interessekonflikter i Tjekkiet;

242. bemærker med bekymring rapporter om, at GD REGIO's revisionsrapport identificerede tre tilskud under EFRU, som var i strid med tjekkisk lovgivning og Unionens forordning om fælles bestemmelser for EFRU; er bekymret over, at der blev konstateret en interessekonflikt i forbindelse med forvaltningen af udbetalingen af midler fra de europæiske strukturfonde;

243. forventer, at Kommissionen underretter Parlamentet og Budgetkontroludvalget om den tjekkiske regerings reaktion på anbefalingerne i revisionsrapporten; er rystet over, at situationen omkring den påståede interessekonflikt hos den tjekkiske premierminister Andrej Babiš fortsat er uafklaret mere end to år efter, at Kommissionens revisioner blev påbegyndt; opfordrer indtrængende Kommissionen til at styrke sine bestræbelser på at afslutte proceduren grundigt og hurtigt, offentliggøre revisionsrapporten snarest muligt, rapportere tilbage til Parlamentet om sine konklusioner og om nødvendigt suspendere og/eller inddrive misbrugt finansiering; minder om Parlamentets beslutning af 19. juni 2020 om den tjekkiske premierministers interessekonflikt, hvori det anføres, at hvis Babiš' interessekonflikt bekræftes, bør den enten afhjælpes, eller han bør træde tilbage fra det offentlige hverv ([8]);

Henstillinger

244. opfordrer Kommissionen til:

— at foretage en grundig analyse af de underliggende årsager og potentielle strukturelle problemer, der forårsager de vedvarende systemiske svagheder, som Revisionsretten konstaterer i sine revisioner hvert år, og til at lægge særlig vægt på eventuelle potentielle landespecifikke forskelle; anmoder Kommissionen om også at medtage bemærkninger om bedste praksis hos nationale myndigheder med lave fejlforekomster, og hvis arbejde Revisionsretten anser for pålideligt; anmoder Kommissionen om at foretage denne analyse i tæt samarbejde med Revisionsretten og aktivt inddrage de nationale myndigheder både med hensyn til problembeskrivelsen og mulige løsninger;

— at dele resultaterne af denne analyse med Revisionsretten, dechargemyndigheden og medlemsstaterne

— på grundlag af denne analyse at rette klare, praktiske og umiddelbart gennemførlige horisontale og landespecifikke henstillinger til de nationale myndigheder; anmoder Kommissionen om at etablere en struktureret dialog med de nationale myndigheder og Revisionsretten om løbende at arbejde på kapacitetsopbygning og udveksling af bedste praksis for at forbedre pålideligheden af de nationale revisionsmyndigheders arbejde; at holde dechargemyndigheden underrettet om udviklingen i denne dialog

— omgående at præcisere støtteberettigelsesbetingelserne (herunder ved at definere, hvad der forstås ved »fysisk afsluttede« og/eller »fuldt ud gennemførte« operationer for at hjælpe medlemsstaterne med at kontrollere, at operationerne er i overensstemmelse med artikel 65, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser, og undgå, at ikkestøtteberettigede operationer ikke opdages)

— at træffe foranstaltninger til at øge pålideligheden af de restfejlfrekvenser, som revisionsmyndighederne rapporterer (analysere de primære kilder til uopdagede fejl og sammen med revisionsmyndighederne udvikle de nødvendige foranstaltninger til at gøre de rapporterede restfejlfrekvenser mere pålidelige)

— at forelægge Parlamentet en årsrapport om, hvordan hver enkelt budgetpost bidrager til målet om klimamainstreaming og til biodiversitetsudgifter, for at lette overvågningen heraf

([8]) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0164_DA.html

— hurtigst muligt at påbegynde arbejdet med at finde en effektiv metode til, hvor det er relevant og i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, at overvåge klimaudgifter og resultaterne heraf med henblik på at nå et overordnet mål på mindst 30 % af det samlede udgiftsbeløb til støtte for klimamål i Unionens budget for 2021-2027 og i NextGeneration EU (NGEU)

— sammen med medlemsstaterne at anvende et enkelt integreret, interoperabelt informations- og overvågningssystem, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj til at tilgå og analysere relevante data og øge pålideligheden af kontrollen, således at det anvendes generelt, herunder med hjælp fra det tekniske støtteinstrument

— at indføre en EU-dækkende klagemekanisme for støttemodtagere, der udsættes for embedsmisbrug fra de nationale myndigheders side eller pres fra kriminelle netværk eller organisationer, f.eks. ved at give dem mulighed for at indbringe klager for Kommissionen

— fortsat at samarbejde konsekvent og i vid udstrækning med revisionsmyndighederne for at sikre en solid kontrolramme, forbedre kvaliteten af kontrolarbejdet, når det er nødvendigt, og sikre den nødvendige påvisning og korrigerende kapacitet

— at kræve, at forvaltningsmyndighederne træffer foranstaltninger til at tackle de hyppigste fejl og afbøde potentielle risici for fremtidige udgifter for, hvor det er nødvendigt, at forbedre påvisningskapaciteten for både forvaltningskontroller og revisioner

— at angive en fejlforekomst ved betaling og ikke en restfejlfrekvens med henblik på at forbedre evalueringen af den udførte kontrol

— at fortsætte sit samarbejde med Revisionsretten med henblik på yderligere at tilpasse revisionsmetoderne og fortolkningen af retsakter

— at lægge større vægt på og tildele øget teknisk støtte til medlemsstater, hvis forvaltnings- og kontrolsystemer kun er delvist pålidelige, eller upålidelige, hvor der er øget risiko for svig og korruption i forbindelse med fonde

— at lægge særlig vægt på rammeaftaler, der tildeles gennem offentlige udbudsprocedurer, da svig og korruption i forbindelse med disse udgør en øget risiko for Unionens finansielle interesser

— hurtigst muligt at reducere efterslæbet af forpligtelser

— at præcisere i de årlige aktivitetsrapporter, hvordan de beløb, der er berørt af efterfølgende finansielle korrektioner, som er pålagt af medlemsstaterne og Kommissionen, blev genanvendt, navnlig i de tilfælde, hvor der var tale om svig, korruption eller anden kriminel aktivitet

— at offentliggøre årsberetningen for 2020 om de finansielle instrumenter under ESI-fondene hurtigst muligt og senest i oktober 2021 for at gøre det muligt at medtage dens resultater i dechargeproceduren

— at udarbejde en stærk strategi mod interessekonflikter hos højtstående politikere; sammen med medlemsstaterne at udvikle effektive retlige instrumenter for at undgå at fremme oligarkstrukturer, der trækker på Unionens samhørighedsfonde

— at underrette Parlamentet om enhver yderligere udvikling i den sag om interessekonflikter, der er indberettet i GD REGIO's revisionsrapport om Tjekkiet

— at trække på Revisionsrettens bemærkninger om plastaffald i forbindelse med revisionen af direktiv 2008/99/EF, navnlig med hensyn til minimumsstandarder og klare definitioner af forskellig affaldskriminalitet

— at løse problemet med manglende kapacitet til genanvendelse og forbrænding som et middel til at mindske affaldskriminalitet, såsom ulovlig handel med affald, ved at øge kapaciteten til lovlig bortskaffelse af plastaffald og dets økonomiske tiltrækningskraft for producenter af plastaffald

— at forbedre definitionen af genanvendelse og kravene til rapportering om genanvendelse, navnlig for egne indtægter baseret på ikkegenanvendt plastemballageaffald; anmoder Kommissionen om at vurdere muligheden for at digitalisere rapporteringen og overvågningen af affaldsstrømme mellem operatører for at øge kapaciteten til at opdage uregelmæssigheder og tegn på ulovlig handel med affald

— i tæt samarbejde med de ansvarlige nationale myndigheder at analysere årsagerne til den lave absorption af de midler, der er til rådighed til infrastruktur for affaldshåndtering, og underrette dechargemyndigheden om resultaterne; at informere dechargemyndigheden om, hvordan Kommissionen bistår medlemsstaterne med at øge absorptionsgraden, og undersøge mulighederne for yderligere bistand

— at underrette dechargemyndigheden om enhver omfordeling af samhørighedsmidler fra fonde, der har til formål at støtte genanvendelse og affaldshåndtering, til andre områder som følge af covid-19-pandemien

— hurtigst muligt at prioritere revisionen af væsentlige krav til emballage med henblik på at fremskynde tilpasningen af plastemballagedesign og -fremstilling til fordel for genanvendelighed og bæredygtighed, således at der er tid til at støtte virkeliggørelsen af 2025-målet for genanvendelse af plastemballage;

245. opfordrer mere generelt Kommissionen til snarest muligt at gennemføre alle Revisionsrettens udestående anbefalinger, at fremlægge specifikke gennemførelsesrapporter og på længere sigt at tage Revisionsrettens anbefalinger i betragtning, når Kommissionen fra 2021 gennemfører tiltag under den nye ESF+;

246. er forbløffet over, at der ikke blev indledt procedurer med sigte på at reducere programbevillingerne gennem nettokorrektioner i 2019, således som det blev rapporteret i GD REGIO's årlige aktivitetsrapport for 2019; opfordrer Kommissionen til systematisk at foretage finansielle nettokorrektioner, når betingelserne i artikel 145, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser er opfyldt;

247. opfordrer Kommissionen til fortsat at yde vejledning og støtte samt til at kortlægge og udveksle bedste praksis med medlemsstaterne;

Performance: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden

248. minder om, at EFRU og Samhørighedsfonden støtter EU's politik for økonomisk, social og territorial samhørighed (EU's samhørighedspolitik), der har til formål at styrke den økonomiske og sociale samhørighed i EU ved at mindske forskellene mellem de forskellige regioners udviklingsniveauer;

249. minder om, at EFRU dækker samtlige medlemsstater og fokuserer på adskillige prioriterede områder såsom innovation og forskning, støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) samt lavemissionsøkonomien; bemærker, at Kommissionen i 2019 tildelte 31,1 mia. EUR til EFRU's budget; minder om, at Samhørighedsfonden yder støtte til medlemsstater med en bruttonationalindkomst (BNI) pr. indbygger på under 90 % af EU-gennemsnittet, og at fonden hovedsagelig finansierer projekter vedrørende transeuropæiske transportnet og miljø, og at dets budgetbevilling for 2019 var 11,5 mia. EUR;

250. bemærker med bekymring, at flere år efter påbegyndelsen af programmeringsperioden 2014-2020 var kun lidt over en tredjedel af de 72 programindikatorer for EFRU og Samhørighedsfonden på rette vej, selv om en del af målene var blevet nedjusteret; minder om anbefalingen om yderligere at forbedre de centrale resultatindikatorer; bemærker imidlertid, at begrænsninger i data forhindrer revisorerne i at foretage en omfattende vurdering af performance på dette politikområde, da det er vanskeligt at vurdere, om midlerne har opfyldt, eller sandsynligvis vil opfylde, de generelle og specifikke mål, der er fastsat, selv om de enkelte indikatorers fremskridt kan vurderes i forhold til de fastsatte delmål og mål; opfordrer Kommissionen til at udvikle en sammenhængende vurderingsramme, der kan vurdere, om delmålene og målene for EFRU og Samhørighedsfonden er blevet opfyldt;

251. er bekymret over de problemer, som Revisionsretten har rejst vedrørende manglen på intern kontrol i medlemsstaterne eller manglen på pålidelige data;

252. understreger på grundlag af det forhold, at størstedelen af alle konstaterede fejl vedrørte »ikkestøtteberettigede projekter«, sin alvorlige bekymring over troværdigheden og pålideligheden af Kommissionens rapportering om de opnåede resultater, eftersom alle disse og sådanne (endnu ikke opdagede) projekter på ingen måde bør »bidrage« til den samlede vurdering af de bredere resultater, der er opnået ved hjælp af Unionens politik for økonomisk, social og territorial samhørighed; henstiller, at Kommissionen revurderer sin proces for rapportering om de reelle resultater, der er opnået;

253. anerkender betydningen af digitale værktøjer såsom Arachne i forbindelse med bekæmpelsen af korruption og misbrug af EU-midler; opfordrer alle medlemsstater til at gennemføre sådanne værktøjer uden yderligere unødige forsinkelser; beklager, at ikke alle medlemsstater anvender Arachne-datamineringsværktøjet til at forbedre afsløringen af svig; minder for så vidt angår svig om, at både Kommissionen og medlemsstaterne er ansvarlige for at bekæmpe svig i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik; understreger, at de er nødt til at intensivere deres bestræbelser på at forebygge og afsløre svig, i samarbejde med EPPO og OLAF, og understreger, at big data og andre IT-værktøjer ud over Arachne-værktøjet bør tages med i Kommissionens seriøse overvejelser, ikke alene med henblik på undersøgelse, men også med henblik på overvågning af ændringer i tendenser og forebyggelse af andre måder at misbruge EU-midler på;

254. bemærker, at begge fonde er underlagt delt forvaltning mellem Kommissionen og medlemsstaterne og gennemføres gennem operationelle programmer (OP'er), der udarbejdes af medlemsstaterne og godkendes af Kommissionen;

255. glæder sig over, at Revisionsretten i sin første årsberetning om performance ved udgangen af 2019 giver en oversigt over EFRU-programmets performance som et positivt eksempel på klart formulerede konklusioner om det generelle mål; opfordrer GD REGIO til fortsat at fremlægge klare konklusioner i afsnittene om performance både vedrørende generelle og specifikke mål og opfordrer andre GD'er til at følge dette gode eksempel og forbedre deres konklusioner ved at gøre dem mere informative og klarere;

256. påpeger, at oplysningerne fra output- og resultatindikatorer suppleres med oplysningerne fra en række evalueringer og undersøgelser af resultaterne fra perioden 2007-2013 og de tidlige stadier af programmeringen og gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken i perioden 2014-2020; tilslutter sig Revisionsrettens bemærkning om, at den forsinkede timing af disse evalueringer, således som de er udformet i lovgivningen, betyder, at de indhøstede erfaringer kommer for sent til at have en indvirkning på både den nuværende og den efterfølgende programmeringsperiode (resultaterne af de efterfølgende evalueringer for 2014-2020 forventes f.eks. at foreligge ved udgangen af 2025 som krævet i forordningen om fælles bestemmelser, men programmeringsperioden 2021-2027 vil på det tidspunkt være i sit femte år, og Kommissionen vil sandsynligvis være godt i gang med at udarbejde sine lovforslag for perioden efter 2027);

257. bemærker med bekymring, at absorptionsgraden for EFRU og Samhørighedsfonden ved udgangen af det sjette gennemførelsesår er 6,6 % lavere end i samme fase i den foregående programmeringsperiode; understreger, at dette til dels skyldes forsinkelserne i begyndelsen af programmeringsperioden; bemærker imidlertid, at absorptionsgraden for ESI-fondene i 2019 var højere end i noget andet år af FFR for perioden 2014-2020; henleder desuden opmærksomheden på risikoen for, at medlemsstaterne, efterhånden som støtteberettigelsesperioden nærmer sig sin afslutning, og i betragtning af omstændighederne omkring covid-19-krisen, prioriterer absorptionsgrader højere end samhørighedsmål, performance og formel rigtighed; understreger, at det forhold, at fokus flyttes fra performance til overholdelse, står i vejen for samhørighedsmålene og skaber unødvendige udgifter, og opfordrer derfor Kommissionen til at udvikle foranstaltninger til forenkling af procedurerne, som under ovennævnte omstændigheder ville bidrage til en ansvarlig og hensigtsmæssig anvendelse af midlerne og dermed til genopretningen i medlemsstaterne, idet der tages hensyn til, at medlemsstaternes mål for programmeringsperioden 2021-2027 vil være meget mere ambitiøse som følge af de økonomiske og sociale virkninger af covid-19-krisen med henblik på at beskytte borgerne, bevare arbejdspladser og styrke investeringsklimaet med inddragelse af alle forvaltningsniveauer i udviklingen og gennemførelsen af genopretningsplanerne;

258. opfordrer Kommissionen til at identificere de regioner, der har en lav udnyttelsesgrad, og til at hjælpe dem med at forbedre den ved at identificere de regler, der kan forbedre Samhørighedsfondens effektivitet og produktivitet;

259. understreger, at eftersom samhørighedspolitikken er karakteriseret ved store infrastrukturprojekter, kan der være betydelige tidsintervaller mellem programstart, dens gennemførelse og leveringen af output og resultater; finder det bekymrende, at fremskridtene sandsynligvis også kan påvirkes af, at gennemførelsesniveauerne for så vidt angår samhørighedspolitikken er forholdsvis lave sammenlignet med resten af Unionens budget; bemærker, at disse faktorer og det forhold, at de seneste tilgængelige data (i en gennemførelsesperiode, der varer indtil udgangen af 2023) omhandler udgangen af 2018, gør det vanskeligere for Revisionsretten, ifølge dens bemærkninger, at drage konklusioner om opfyldelsen af målene på nuværende tidspunkt; opfordrer Kommissionen til at reducere tidsintervallet mellem programmets start, dets gennemførelse og leveringen af output og resultater; bemærker, at tilsynet med færdiggørelsen af nettet skal styrkes; opfordrer indtrængende Kommissionen til at nedsætte en ekspertgruppe, der skal bistå medlemsstaterne med at styre sådanne store projekter;

260. er meget bekymret over medierapporterne om en medlemsstat vedrørende EFRU-medfinansierede investeringer i infrastruktur beregnet til erhvervsuddannelse, hvor bygningerne blev taget i brug til andre formål efter den krævede minimumsperiode på tre år; beklager påstandene om svig og personlig berigelse som følge af denne ibrugtagning til andre formål; beklager, at Kommissionen ikke har været i stand til at fremlægge yderligere oplysninger for at fjerne al resterende tvivl; glæder sig over, at Kommissionen agter at følge ordentligt op på disse påstande; anser begrebet varighed for at være en vigtig garanti for en effektiv og virkningsfuld anvendelse af Unionens midler under samhørighedspolitikken;

261. mener, at det lovbestemte minimumskrav om en varighed på tre til fem år er for kort i betragtning af det betydelige beløb, der investeres, og sådanne projekters levetid; beklager, at medlovgiverne ikke besluttede at indføre krav om længere varighed i forbindelse med revisionen af [forordningen om fælles bestemmelser]; bemærker, at der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til de nationale regler om varigheden af infrastrukturinvesteringer og for tidlig ibrugtagning til andre formål;

262. er bekymret over manglen på kontrol og opfølgningen på finansiering til iværksættere; opfordrer Kommissionen til at udvikle en detaljeret strategi for kontrol med finansieringen; opfordrer Kommissionen til at vurdere resultaterne af de projekter, der finansieres af denne finansieringsmekanisme; opfordrer Kommissionen til at offentliggøre resultaterne af sin evaluering;

263. noterer sig andre faktorer af relevans for Revisionsrettens performanceanalyse, som forklarer, at samhørighedspolitikkens mål, såsom målene vedrørende beskæftigelsesfrekvens, økonomisk udvikling samt klima og energi, er stærkt påvirket af en bred vifte af nationale og eksterne faktorer i Europa og resten af verden, og at finansiering af samhørighedspolitikken i mange medlemsstater typisk udgør en lille del af de midler, der afsættes til disse formål, og derfor uden særligt skræddersyede nationale politikker og programmer til at gå hånd i hånd med samhørighedspolitikkens mål kun kan have en meget begrænset effekt på disse medlemsstaternes fremskridt hen imod opfyldelsen af disse mål;

264. noterer sig endvidere Revisionsrettens bemærkning vedrørende yderligere faktorer, som f.eks. at Unionen råder over en række politiske redskaber til opfyldelse af sine overordnede mål for samhørighedspolitikken, herunder EFRU og Samhørighedsfonden, at andre fonde og lovgivningsinitiativer også har til formål at bidrage til opfyldelsen af disse mål, hvilket ofte ikke gør det muligt at skelne mellem de forskellige politiske værktøjers bidrag til fremskridtene hen imod opfyldelsen af målene;

265. understreger med bekymring, at Revisionsrettens analyse, som er baseret på begrænsede tilgængelige data pr. udgangen af 2018, viser, at kun en tredjedel af indikatorerne ud af i alt 72 indikatorer er på vej til at nå deres mål, og at ca. halvdelen af indikatorerne ikke er på rette vej, og at det for de resterende indikatorer ikke var muligt for Revisionsretten at drage konklusioner; beklager, at kun to ud af de ni indikatorer vedrørende de generelle mål er på rette vej, men bemærker dog, at Revisionsretten ud af omkring en tredjedel af indikatorerne med et delmål på mellemlang sigt, der var fastsat for 2018, konkluderer, at 70 % enten var blevet nået eller forventes snart at blive nået;

266. understreger med bekymring, selv om midler under EFRU og Samhørighedsfonden stadig kan udbetales indtil 2023, at i alt 40 % af outputindikatorerne er på rette vej, og at denne procentdel for resultat- og effektindikatorer kun er 10 %;

267. minder om, at Europa 2020 er Unionens overordnede strategi for perioden fra 2010 til 2020; bemærker, at Kommissionen for perioden 2014-2020 har fastlagt ni indikatorer til måling af fremskridtene hen imod opfyldelsen af strategiens mål inden for beskæftigelse, FoU, klimaændringer og energi, uddannelse samt bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse; bemærker, at Kommissionen på grundlag af data fra 2018 vurderer, at målene for beskæftigelse og uddannelse sandsynligvis vil blive nået, mens fremskridtene hen imod målene for FoU samt bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse halter bagefter, og at disse mål derfor sandsynligvis ikke vil blive nået;

268. understreger med stor bekymring, at ud af alle ti indikatorer fra de programerklæringer, der vedrører målet om at støtte overgangen til en lavemissionsøkonomi i alle sektorer, er kun én — »Antal husstande med forbedret energiforbrugsklassificering« — på rette vej; kræver, at Kommissionen, også i lyset af målene i den grønne pagt, gør forbedringer knyttet til dette mål til en absolut prioritet;

269. fremhæver, at Unionen som reaktion på covid-udbruddet har indført foranstaltninger, der øger medlemsstaternes fleksibilitet med hensyn til at anvende midler fra de europæiske struktur- og investeringsfonde (eksempelvis blev kravet om at afsætte en fast andel af ESI-midlerne til centrale temaer fraveget, men den fleksibilitet, der gives i forslaget, kan påvirke Unionens evne til at nå de mål, der oprindeligt blev fastsat i de operationelle programmer);

270. anerkender, at covid-19-krisen har skabt en ny og uventet udfordring, som Unionen og dets medlemsstater er nødt til at reagere beslutsomt på og afhjælpe på EU-plan og på nationalt plan;

271. glæder sig over den øgede finansielle fleksibilitet i samhørighedsudgifterne, som gør det muligt for medlemsstaterne at anvende midlerne til at finansiere kriserelaterede projekter; understreger nødvendigheden af at fremme kontinuiteten og et tættere samarbejde mellem alle interessenter, der er relevante for samhørighedspolitikken, navnlig SMV'er, kommuner og regioner, som vil kæmpe med arbejdsløshed og sundhedspleje i de kommende måneder;

272. fremhæver de udfordringer, som patienter i Unionen står over for med hensyn til at drage fordel af direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser, som påpeget i Revisionsrettens særberetning nr. 7/2019, navnlig med hensyn til potentielle patienters kendskab til deres rettigheder, problemer og forsinkelser i elektronisk udveksling af patientsundhedsoplysninger mellem medlemsstaterne og adgang til sundhedsydelser for patienter med sjældne sygdomme;

273. er bekymret over Revisionsrettens udtalelse om, at der er stærke tegn på, at Unionen ikke vil nå klima- og energimålene for 2030; bemærker, at der ifølge Kommissionen kun er gjort begrænsede fremskridt med hensyn til at reducere de negative påvirkninger af miljøet, der stammer fra anvendelsen af naturressourcerne; fremhæver Revisionsrettens bemærkning om, at der var risiko for, at halvdelen af Unionens medlemsstater ikke producerer nok elektricitet fra vedvarende energikilder til at nå deres 2020-mål; bemærker, at Revisionsretten i sin horisontale analyse af Unionens energi- og klimaindsats rapporterede, at medlemsstaternes forventede reduktion af drivhusgasemissionerne ikke er tilstrækkelig til at nå målet på 40 % i 2030; opfordrer Kommissionen til at reevaluere resultaterne på grund af virkningerne af covid-19-pandemien og pakken om den grønne pagt;

274. er bekymret over, at kun halvdelen af de 16 indikatorer, der er knyttet til målet om at fremme bæredygtig transport og fjerne flaskehalse i vigtige netinfrastrukturer, er på rette vej til at nå deres mål; beklager, at medlemsstaterne har reduceret de fleste mål for 2023 i den seneste rapport, som Kommissionen har godkendt, i nogle tilfælde med betydelige beløb (for eksempel blev EFRU's og Samhørighedsfondens kombinerede målværdi for indikatoren »Samlet længde af nye banestrækninger« reduceret fra 947 km til 579 km (39 %), og EFRU's og Samhørighedsfondens kombinerede målværdi for indikatoren »Samlet længde af nye eller forbedrede sporvogns- og metrolinjer« blev reduceret fra 680 km til 441 km (35 %));

275. gentager Parlamentets anmodning om oprettelse af en ny budgetpost for turisme for at støtte denne sektor, der er hårdt ramt af covid-19-krisen; glæder sig over, at Revisionsretten har iværksat en revision for at vurdere turismeprojekter, der er blevet medfinansieret med 6,4 mia. EUR i perioden 2007-2013 og indtil videre med 4 mia. EUR i midler fra EFRU og Samhørighedsfonden i perioden 2014-2020, hvilket vil bidrage til at forbedre Unionens turismepolitikker;

276. bemærker, at der i det sjette år i den nuværende programmeringsperiode 2014-2020 kun var afholdt betalinger for ca. 31 % af de oprindeligt tildelte midler ved udgangen af januar 2020, hvilket satte spørgsmålstegn ved den fulde gennemførelse af CEF; opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde investeringerne betydeligt og Kommissionen til at intensivere sin overvågning i lyset af det presserende behov for infrastrukturinvesteringer med henblik på en hurtig genopretning efter den økonomiske afmatning i kølvandet på covid-19-krisen;

277. understreger endnu en gang, at alle indikatorer på dette politikområde måler output (de tilvejebringer hovedsagelig data om programmets gennemførelse i form af anlagt infrastruktur) i stedet for udfald af gennemførte projekter; opfordrer indtrængende Kommissionen til at planlægge politikken, således at den gør det muligt at foretage en korrekt løbende evaluering og midtvejsevalueringer af de opnåede resultater og bredere virkninger;

278. minder om, at Revisionsretten i sin revision i 2019 navnlig påpegede underudnyttelsen af Samhørighedsfonden til finansiering af nye jernbanelinjer; understreger den store betydning af at investere i bæredygtige transportnet og opfordrer de underpræsterende medlemsstater til at øge deres indsats i denne henseende;

279. understreger, at Revisionsretten i sin nylige revision af flagskibstransportinfrastrukturer (FTI'er) ([9]) anførte, at det er usandsynligt, at Unionens transporthovednet vil nå sin fulde kapacitet inden 2030; understreger desuden, at Revisionsretten i den horisontale analyse anførte, at det er nødvendigt at fokusere på prioriteter med den største EU-merværdi, eftersom omfanget af Unionens finansiering er begrænset i forhold til de samlede behov;

280. opfordrer Kommissionen til at videreudvikle sin mekanisme og sine redskaber med det formål at bevidstgøre og informere borgere og interessenter om de turisme- og transportprojekter, den finansierer under EFRU og Samhørighedsfonden;

281. er af den opfattelse, at trafikprognoserne skal forbedres og koordineres bedre, således som det fremgår af Rettens revision om flagskibstransportinfrastrukturer; påpeger, at trafikprognoserne bør tage solide økonomiske vurderinger samt cost-benefit-analyser i betragtning og bør revideres regelmæssigt for at tage hensyn til mulige forsinkelser; understreger, at dårlig planlægning bør undgås, navnlig på klimaområdet, og at der er behov for forbedringer i Kommissionens planlægningsproces, i særdeleshed med hensyn til gennemførelsen af krav vedrørende miljøbeskyttelse og anvendelse af ressourcer;

282. beklager, at Kommissionen i sit lovgivningsforslag vedrørende ESI-fondene for perioden 2021-2027 fjerner alle de bedømmelseskrav, der gælder specifikt for store projekter, herunder kravet om cost-benefit-analyse. Selv om det anerkendes, at det vil indebære en reduktion af den generelle administrative byrde, overstiges dette af den øgede risiko for, at de medfinansierede investeringer ikke vil give mest valuta for pengene; opfordrer indtrængende Kommissionen til at revurdere sit forslag;

([9]) Revisionsretten, særberetning nr. 10/2020 »Transportinfrastrukturer i EU: Megaprojekter bør gennemføres hurtigere, så deres effekt på transportnettet kan leveres rettidigt«.

283. glæder sig over, at den europæiske retsakt om tilgængelighed (EAA) endelig blev vedtaget i 2019, fremhæver dens betydning som den første lovgivning på dette område i Unionen og anmoder Kommissionen om nøje at overvåge medlemsstaternes fremskridt med hensyn til vedtagelse og offentliggørelse af alle de love, forordninger og administrative processer, der er nødvendige for at overholde EAA senest den 28. juni 2022;

284. mener, at den omstændighed, at kun tre ud af ni indikatorer (33 %) fra programerklæringerne, der er knyttet til EFRU's specifikke mål — »Styrkelse af SMV'ernes konkurrenceevne«, er på rette vej til at opfylde deres mål, udgør en utilfredsstillende performance; fremhæver, at disse tre indikatorer er outputrelaterede og måler antallet af virksomheder, der støttes af EFRU, mens andre indikatorer, såsom dem, der måler, om de private investeringer matcher den offentlige støtte til virksomheder, ligesom den øgede beskæftigelse i virksomheder, som modtager støtte, ikke er på rette vej; opfordrer indtrængende Kommissionen til at planlægge politikken, således at den muliggør en korrekt løbende evaluering og midtvejsevalueringer af de opnåede resultater og bredere virkninger, herunder vurdering af virkningen af politikker til bekæmpelse af langtidsarbejdsløshed;

285. bemærker, at EFRU-midlerne blev brugt samtidig med nationale kilder til SMV-støtte, så de enten supplerede eksisterende nationale foranstaltninger eller udfyldte huller i støtteordningerne, men det ([10]) blev dog konstateret, at synergierne mellem EFRU-støtte og ESF-støtte generelt var beskedne, trods betydningen af at bevare arbejdspladser;

286. tager i betragtning, at der i forbindelse med Revisionsrettens revision af revisionserklæringen for 2019 kun var gennemført 11 ud af 121 projekter, der var medfinansieret af EFRU og Samhørighedsfonden under ledelse af 12 medlemsstater; bemærker, at syv projekter havde opfyldt deres mål fuldt ud, og to projekter havde opfyldt deres mål delvist, mens de to andre projekter ikke opfyldte dem;

287. bemærker med bekymring manglen på klare oplysninger om de endelige modtagere af midler fra Samhørighedsfonden og opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle nødvendige oplysninger om finansieringen heraf indsamles, og at dette ikke bør begrænses til de finansielle formidlere, men især bør fokusere på de endelige modtagere;

288. understreger det store potentiale i offentlige registre over endelige reelle ejere, der blev indført med det femte direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge, i forbindelse med bekæmpelse af korruption, misbrug af EU-midler og interessekonflikter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at data om reelt ejerskab af virksomheder udarbejdes og stilles til rådighed for offentligheden;

289. glæder sig over, at GD EMPL inden for rammerne af de forebyggende foranstaltninger, som Kommissionen anvender, fortsat fører en streng politik med afbrydelse og suspension af betalinger for at beskytte Unionens finansielle interesser; bemærker i denne forbindelse, at der for ESF/ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) blev vedtaget 12 afgørelser om afbrydelse og en afgørelse om suspension i 2019, og at der desuden blev sendt 16 advarselsskrivelser og fem præsuspensionsskrivelser til de berørte medlemsstater;

290. er dybt bekymret over de diskriminerende foranstaltninger, der siden 2019 er blevet truffet af forskellige lokale myndigheder i Polen, som vedtog beslutninger om »LGBTI-fri områder« eller »regionale chartre for familierettigheder«, der navnlig diskriminerer mod familier med enlige forsørgere og LGBTI-familier; bemærker, at disse myndigheder modtager og har indflydelse på forvaltningen af ESI-midler; insisterer på, at anvendelsen af EU-midler i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1303/2013 skal overholde princippet om ikkeforskelsbehandling; mener, at der er en alvorlig risiko for overtrædelse af disse bestemmelser i ovennævnte kommuner og regioner; opfordrer Kommissionen til at sikre, at samhørighedsmidlerne udbetales i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er nedfældet i traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt forordningen om fælles bestemmelser for ESI-fondene; opfordrer Kommissionen til at foretage en undersøgelse af ESI-fondenes overholdelse af EU-retten i disse regioner, navnlig bestemmelserne om bekæmpelse af forskelsbehandling, til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om resultaterne af denne undersøgelse og til at gøre brug af alle de redskaber, den har til rådighed, herunder finansielle korrektioner, hvis den finder klare beviser på misbrug af midler på dette grundlag;

Performance: Den Europæiske Socialfond (ESF) og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

291. noterer sig Kommissionens konklusion om, at de fleste programmer for så vidt angår EU-budgettets performance nærmer sig de mål, der blev fastsat i begyndelsen af programmeringsperioden, og at fremskridtene nu sker hurtigere trods forsinkelserne i opstarten af samhørighedsprogrammerne for 2014-2020; bemærker imidlertid, at Kommissionen kun kan fastlægge endelige konklusioner om performance på grundlag af detaljerede evalueringer efter afslutningen af de nuværende programmer;

([10]) Europa-Kommissionen: »Ex-post evaluation of 2007-2014, Support to SMEs — Increasing Research and Innovation in SMEs and SME Development«, februar 2016.

292. minder om betydningen af Den Europæiske Socialfond (ESF) og ungdomsbeskæftigelsesinitiativets afgørende rolle med hensyn til at fremme et højt beskæftigelsesniveau, skabelse af kvalitetsjob, uddannelse og erhvervsuddannelse og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse; fremhæver behovet for at yde ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet fortsat finansiel og politisk støtte fra Unionens, de nationale og regionale institutioners side til opfyldelsen af deres mål i de kommende år; noterer sig, at den største iboende risiko for ESF, der tegner sig for 94,7 % af GD EMPL's budget for 2019, vedrører kompleksiteten af de finansierede operationer og aktiviteter, typen og mangfoldigheden af modtagere og det store antal årlige interventioner;

293. bemærker, at Revisionsretten ikke har valgt, at ESF og FEAD skal omfattes af dens første årsberetning om EU-budgettets performance ved udgangen af 2019;

294. glæder sig over resultaterne i Kommissionens evaluering (februar 2021) af ESF-støtten for 2014-2018 til beskæftigelse og arbejdskraftsmobilitet, social inklusion og uddannelse og erhvervsuddannelse; bemærker med tilfredshed, at ca. 23 millioner personer i perioden 2014-2018 deltog i ESF-aktioner, og at 52 % af deltagerne var kvinder; bemærker endvidere, at næsten 3,2 millioner af deltagerne allerede har fundet beskæftigelse, og at 3,9 millioner har fået en uddannelse;

295. bemærker, at der i 2018 var blevet brugt 10,4 mia. EUR — fra både ESF og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet, at 3,8 millioner mennesker under 30 år deltog i projekter til støtte for ungdomsbeskæftigelse, og at 1,4 millioner mennesker kom i beskæftigelse umiddelbart efter deres deltagelse;

296. bemærker endvidere, at der ved udgangen af 2018 var blevet investeret 33,8 mia. EUR fra ESF i social inklusion, og at næsten 6,2 millioner personer havde deltaget i foranstaltninger til social inklusion, og at næsten 700 000 personer havde fundet beskæftigelse, og at næsten 400 000 personer havde fået en uddannelse;

297. udtrykker tilfredshed med, at indførelsen af forenklede omkostningsmuligheder under ESF har mindsket den administrative byrde og lettet gennemførelsen for både programmyndigheder og støttemodtagere;

298. bemærker, at EaSI finansierede 44 projekter gennem fem indkaldelser af forslag til en værdi af 29,3 mio. EUR under dets arbejdsprogram for 2019; noterer sig, at GD EMPL i oktober 2019 undertegnede den første aktietegning i det EaSI-finansierede instrument, som er en lånefond på 200 mio. EUR til støtte for udlån til mikrovirksomheder og sociale virksomheder;

299. understreger, at der er behov for yderligere at øge ressourcerne i Den Europæiske Socialfond Plus (EFS+) for at lette inklusion på arbejdsmarkedet og tilpasset uddannelse, da covid-19-krisen har påvirket kvinders beskæftigelse uforholdsmæssigt hårdt, navnlig kvinder, der arbejder i den uformelle økonomi og under usikre arbejdsvilkår og i nogle hårdt ramte og yderst kvindedominerede sektorer.

300. bemærker, at i gennemsnit mere end én ud af fem personer og ét ud af fire børn fortsat er i risiko for fattigdom eller social udstødelse i Unionen; minder om Unionens tilsagn om at yde støtte til de socialt dårligst stillede gennem FEAD for at afhjælpe de værste former for fattigdom i Unionen såsom fødevaremangel, hjemløshed og børnefattigdom; bemærker, at omkring 13 millioner mennesker, herunder ca. 4 millioner børn under 15 år, støttes af FEAD hvert år;

Henstillinger

301. opfordrer Kommissionen til:

— at følge op på påstanden om påstået svig i forbindelse med ibrugtagningen af erhvervsuddannelsescentre til andre formål; at undersøge, om der findes lignende problemer i andre medlemsstater med hensyn til omlægningen af EU-medfinansierede infrastrukturprojekter til andre formål

— straks at underrette dechargemyndigheden om sine resultater og eventuelle yderligere foranstaltninger som følge af denne undersøgelse

— at foretage en grundig undersøgelse af de forskellige nationale regler om holdbarheden af infrastrukturinvesteringer og for tidlig ibrugtagning til andre formål og dele denne undersøgelse med dechargemyndigheden

— at tilskynde medlemsstaterne til at udarbejde national lovgivning om passende holdbarhedsperioder, der strækker sig ud over de minimumskrav, som allerede findes i mange medlemsstater

— at sikre, at investeringernes bæredygtighed garanteres i en længere periode;

Naturressourcer

302. bemærker, at betalingerne til »Naturressourcer« beløb sig til 59,5 mia. EUR og blev udbetalt gennem følgende programmer og politikker:

— Direkte betalinger under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL): op til 69,5 % eller 41,4 mia. EUR

— Markedsrelaterede udgifter under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL): op til 4,0 % eller 2,4 mia. EUR

— Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL): op til 23,9 % eller 14,2 mia. EUR

— Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF): op til 1,4 % eller 0,8 mia. EUR

— »Andre programmer«: op til 1,2 % eller 0,7 mia. EUR;

303. tager hensyn til, at der findes to væsentlige sæt indikatorer, som har til formål at overvåge den fælles landbrugspolitiks performance, og som begge hovedsagelig er baseret på medlemsstaternes rapportering og data indsamlet af Eurostat:

— Den »fælles overvågnings- og evalueringsramme« indeholder 210 indikatorer: 45 kontekstindikatorer, 84 outputindikatorer, 41 resultatindikatorer, 24 målindikatorer og 16 effektindikatorer.

— Programerklæringerne om den fælles landbrugspolitik indeholder 63 indikatorer, hvoraf de fleste er hentet fra den fælles overvågnings- og evalueringsramme: Seks af dem har til formål at måle effekterne vedrørende de tre generelle målsætninger, mens resten er output-/input-, resultat- og effektindikatorer vedrørende de specifikke målsætninger;

304. glæder sig over Revisionsrettens konstatering af, at EGFL's direkte betalinger, der tegner sig for 70 % af udgifterne under naturressourcer, fortsat er uden væsentlig fejlforekomst, og at den anslåede fejlforekomst for alle kapitler ligger under væsentlighedstærsklen, hvilket viser effektiviteten af de afhjælpende handlingsplaner, som medlemsstaterne har gennemført i de foregående år;

305. bemærker, at det fortsatte fald i fejlforekomsterne for begge fonde under den fælles landbrugspolitik skyldes de effektive forvaltnings- og kontrolsystemer, som anvendes, navnlig det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS);

306. finder det tilfredsstillende, at udgiftsniveauet for direkte betalinger sammenlignet med de nettolofter, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1307/2013, er nået op på 99 % siden 2017; bemærker, at gennemførelsen for så vidt angår ELFUL var nået op på et tilfredsstillende niveau på gennemsnitlig 50 % af den samlede bevillingsramme ved udgangen af 2019; anmoder Kommissionen om at offentliggøre udgifterne for direkte betalinger og omfanget af midler, der stammer fra ELFUL pr. medlemsstat;

307. understreger, at fejlagtig fordeling af midler under den fælles landbrugspolitik, navnlig direkte betalinger, fører til uønskede fordelingsmæssige virkninger, såsom koncentration af tilskud i hænderne på nogle få, kapitalisering af prisen på landbrugsjord og profitsøgende adfærd fra finansielle »grønne investorers« side, der opfatter direkte betalinger som et attraktivt udbytte på landbrugsjord og dermed øger prisen på jord til skade for små og mellemstore aktive landbrugere; beklager, at de nuværende regler for den fælles landbrugspolitik tillader sådanne lovlige, men uønskede fordelinger, og understreger det presserende behov for effektive lofter, der kan håndhæves, og som er fastsat for fysiske personer, med henblik på at begrænse disse uønskede virkninger for den fælles landbrugspolitik 2021-2027; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte de respektive forslag fra Parlamentet;

308. understreger behovet for — navnlig inden for rammerne af den næste FFR — at fjerne unødige administrative byrder, der står i vejen for gennemførelsen af investeringer gennem den fælles landbrugspolitik, og behovet for så vidt muligt at forenkle de forpligtelser, der følger af den nye grønne arkitektur;

309. understreger, at det nuværende system til kontrol og revision af den fælles landbrugspolitik har vist sig at være meget effektivt med hensyn til at sikre beskyttelse af Unionens finansielle interesser, lovgivningsmæssig stabilitet og ligebehandling af landbrugere og andre støttemodtagere; fremhæver, at en korrekt gennemførelse af interventionerne under den fælles landbrugspolitik er tæt forbundet med støttemodtagernes overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat på EU-plan;

310. er bekymret over, at den øgede fleksibilitet, der foreslås under den nye gennemførelsesmodel, og som medlemsstaterne vil få i forbindelse med udformningen af deres egne nationale kontrolsystemer og regler, kan føre til divergerende national praksis og øget misbrug og fejlagtig anvendelse af EU-midler, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at undgå renationalisering af den fælles landbrugspolitik; er endvidere meget bekymret over, at denne nye leveringsmodel hverken bidrager til den fælles landbrugspolitiks forenkling eller performance, og at den kan bringe ligebehandlingen af landbrugere og medlemsstater i fare; mener derimod, at den kan føre til yderligere kompleksitet og øgede nedskæringer i betalinger som følge af utilstrækkelig budgetplanlægning samt til yderligere administrative byrder og således bringe den finansielle troværdighed af den fælles landbrugspolitik i fare; er derfor af den opfattelse, at der bør indføres tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, at den fælles landbrugspolitiks gennemførelsesmodel er robust med hensyn til finansiel forvaltning;

311. er samtidig bekymret over, at de nye krav til bæredygtigt landbrug, navnlig med hensyn til klima- og miljømålene for 2030, sammen med reduktionen af det samlede budget for den fælles landbrugspolitik for 2021-2027 kan hæmme gennemførelsen af budgettet under ELFUL, navnlig i den tidlige gennemførelsesperiode af denne, og risikerer at skade rentabiliteten navnlig for små bedrifter; understreger, at indførelsen af nye krav i forbindelse med den fælles landbrugspolitik skal følges op af tilstrækkelig finansiering på EU-plan;

312. påpeger, at landbrugssektoren blev særlig hårdt ramt af covid-19-udbruddet sidste år, hvilket øger risikoen for ustabilitet i landbrugernes basisindkomst; mener derfor, at der i forbindelse med den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik i de kommende år bør lægges særlig vægt på at sikre, at betalingerne til de endelige modtagere under den fælles landbrugspolitik er formelt rigtige;

313. advarer om, at de offentlige udgifter til den fælles landbrugspolitik risikerer at blive fejlopfattet af de europæiske skatteydere, hvis de samme miljø- og fødevaresikkerhedslove, der gælder i Unionen, ikke finder anvendelse på produkter, der importeres fra tredjelande; opfordrer Kommissionen til at tage anvendelsen af beskyttelsesklausuler i handelsaftaler op til revision for at lette og udvide deres anvendelse ud over midlertidige markedssituationer;

314. opfordrer Kommissionen til fortsat nøje at overvåge eksisterende og fremtidige handelsaftaler med tredjelande med hensyn til standarder for fødevaresikkerhed, miljø og dyrevelfærd; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at der indgår et utvetydigt kapitel om bæredygtighed i alle handelsaftaler, og at handelspartnerne overholder kravene i dette kapitel fuldt ud; bemærker, at der er behov for lige konkurrencevilkår, også hvad angår miljøstandarder og dyrevelfærd, og opfordrer Kommissionen til at videreudvikle lovgivning om due diligence i forsyningskæden for at sikre, at standarderne i Unionens landbrug ikke undergraves eller kompromitteres.

315. gentager, at det er stærkt bekymret over, at det forbehold, som var fremsat på baggrund af omdømmemæssige, retlige, finansielle og institutionelle forhold, og som vedrørte de alvorlige sikkerhedsrisici, der blev påpeget omkring vedligeholdelsen og driften af det EU-registersystem, der anvendes i forbindelse med Unionens emissionshandelssystem, og som er blevet påpeget i de årlige aktivitetsrapporter siden 2010 og bekræftet i den seneste risikovurdering, gentages i GD Klimaindsats' aktivitetsrapport for 2019; beklager den helt usædvanlige varighed af dette forbehold; opfordrer Kommissionen til hurtigt at finde en løsning på denne situation;

316. understreger, at GD Klimaindsats og GD Budget overvåger målet om 20 % klimamainstreaming i FFR, og at GD Klimaindsats støtter andre generaldirektorater med hensyn til at integrere klimaet i deres aktiviteter; glæder sig over, at 20,9 % af Unionens budget for 2019 blev brugt på klimarelaterede aktiviteter, men beklager, at det stadig blev anslået, at det med den nuværende tendens kun vil blive til 19,7 % i den nuværende FFR-periode;

317. bemærker, at GD for Sundhed og Fødevaresikkerheds budget i 2019 nåede op på 502,85 mio. EUR, og at det havde 772 ansatte; påpeger, at gennemførelsesgraden for forpligtelses- og betalingsbevillinger lå på henholdsvis 95,85 % og 94,63 %;

Revisionsrettens konklusioner

318. minder om, at den fælles landbrugspolitik tegner sig for 98 % af udgifterne til »naturressourcer«; bemærker, at fejlforekomsten ligger under væsentlighedstærsklen for »naturressourcer« under hensyntagen til Revisionsrettens anslåede fejlforekomst (1,9 %); bemærker, at de direkte betalinger, der udgør 70 % af udgifterne til »naturressourcer«, lå betydeligt under væsentlighedstærsklen;

319. bemærker den positive udvikling for politikområdet »naturressourcer«, som fortsætter sin nedadgående tendens med et yderligere fald i den samlede fejlforekomst, som Revisionsretten har konstateret, til en anslået fejlforekomst på 1,9 %, under væsentlighedstærsklen; glæder sig over, at den fejlforekomst, som Revisionsretten har konstateret, svarer meget nøje til den samlede fejlforekomst for den fælles landbrugspolitik i GD AGRI's årlige aktivitetsrapport for 2019;

320. bemærker, at 44 (18 %) ud af de 251 transaktioner, der blev undersøgt af Revisionsretten, var behæftet med fejl, mens 207 (82 %) var uden fejl; bemærker, at som i de foregående år vedrørte 70 % af fejlene »Ikkestøtteberettiget modtager/aktivitet/projekt/udgift«;

321. bemærker, at 114 af de 136 transaktioner vedrørende udvikling af landdistrikter ikke var behæftet med fejl, fem tilfælde havde fejl med en effekt på over 20 %, og 15 transaktioner indeholdt fejl under 20 % af det undersøgte beløb, og to betalinger havde overholdelsesproblemer uden nogen finansiel indvirkning;

322. bemærker, at ni ud af 68 betalinger til investeringsprojekter, såsom modernisering af bedrifter, støtte til basale tjenester og landsbyfornyelse i landdistrikter, investeringer i skovforvaltning og støtte til lokaludvikling styret af lokalsamfundet, var behæftet med fejl, herunder to tilfælde, hvor støttemodtageren og/eller projektet ikke havde opfyldt støtteberettigelsesbetingelserne;

323. bemærker, at otte ud af 68 betalinger til udvikling af landdistrikterne, som var baseret på landbrugernes angivelser af areal eller antal dyr og på krav vedrørende overholdelse af miljømæssige og klimarelaterede kriterier, var transaktioner behæftet med små fejl på under 5 % af det undersøgte beløb, ét tilfælde af fejl på mellem 5 % og 20 % af det undersøgte beløb, og i to andre tilfælde opfyldte støttemodtagerne ikke de miljø- og klimarelaterede støtteberettigelsesbetingelser, hvilket førte til fejl, der oversteg 20 % af det undersøgte beløb i begge tilfælde;

324. bemærker, at højrisikoudgifter hovedsagelig vedrørte godtgørelsesbaserede betalinger, f.eks. inden for samhørighed og udvikling af landdistrikter, hvor Unionens udgifter forvaltes af medlemsstaterne; forstår, at højrisikoudgifter ofte er underlagt komplekse regler og støtteberettigelseskriterier;

325. bemærker med stor bekymring, at ud af 14 transaktioner vedrørende markedsforanstaltninger havde betalingsorganerne i fem tilfælde (36 %) godtgjort ikkestøtteberettigede omkostninger, herunder tre tilfælde af manglende overholdelse af støtteberettigelsesbestemmelserne, hvilket førte til fejl, der oversteg 20 % af det undersøgte beløb;

326. bemærker med stor bekymring, at der ud af seks transaktioner vedrørende fiskeri, miljø og klimaindsats blev fundet ikkestøtteberettigede elementer i de omkostninger, der var godtgjort for to projekter (33 %);

327. mener, at gennemsigtighed er et afgørende element for at bevare eller vinde borgernes/skatteydernes tillid og for den fælles landbrugspolitiks omdømme; noterer sig de bekymrende konklusioner fra Revisionsretten, Ombudsmanden og de talrige opfordringer til, at dechargemyndigheden foretager forbedringer vedrørende korruption og manglende gennemsigtighed; bemærker de begrænsede fremskridt, som Kommissionen har gjort; understreger, at Arachne-dataminingværktøjet til en vis grad, men ikke fuldstændigt, løser disse problemer, og at det bør udvikles yderligere ved at tilføje andre digitale værktøjer for at hjælpe Kommissionen med at gennemføre effektive kontroller; støtter Revisionsrettens anbefaling om at udveksle bedste praksis om brugen af Arachne for yderligere at tilskynde betalingsorganerne til at anvende det; beklager dybt, at Arachne-systemet ikke anvendes af alle medlemsstater, og håber, at der vil blive taget initiativer i denne retning; understreger, at Kommissionen bør anvende Arachne som en fælles database, og at den kraftigt bør fremme brugen heraf i alle medlemsstater;

328. glæder sig over Revisionsrettens konstatering i særberetning nr. 18/2019 ([11]) om, at rapporteringen af data om drivhusgasemissioner i Unionen er i overensstemmelse med internationale krav, og at emissionsoversigterne er blevet forbedret med tiden; understreger, at der er behov for bedre indsigt i sektorer som landbrug og skovbrug; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de foreslåede yderligere forbedringer i rapporteringen om, hvordan Unionens og de nationale modvirkningspolitikker bidrager til at opfylde emissionsreduktionsmålene;

329. bemærker, at GD for Sundhed og Fødevaresikkerhed i sin årlige aktivitetsrapport for 2019 fremlagde en gennemsnitlig restfejlforekomst på 0,4 %, hvilket er betydeligt under væsentlighedstærsklen på 2 %;

330. bemærker, at andelen af betalinger vedrørende forvaltning af tilskud, der blev foretaget rettidigt af GD for Sundhed og Fødevaresikkerhed, steg til 92 % i 2019 (83 % i 2018), selv om den fortsat ligger under målet på 95 %;

331. påpeger de udfordringer, som atter blev identificeret i den årlige aktivitetsrapport for GD for Sundhed og Fødevaresikkerhed i forbindelse med gennemførelsen af den fælles finansielle ramme på fødevarekædeområdet; bemærker, at manglen på en krisereserve betyder, at det i krisesituationer er nødvendigt med omfordeling af midler fra andre vigtige aktiviteter, mens der ikke findes nogen veletableret værdiansættelsesmetode for dyr, planter og produkter, der skal slagtes eller destrueres i forbindelse med foranstaltninger til inddæmning af sygdomme;

Den formelle rigtighed af udgifterne til den fælles landbrugspolitik

332. noterer sig, at der er Revisionsrettens opfattelse, at det var en positiv udvikling, at godkendelsesorganernes rolle i 2015 blev udvidet til omfatte afgivelse af udtalelse om udgifternes formelle rigtighed, og at Revisionsretten erkendte, at den identificerede nogle områder, hvor der er plads til yderligere forbedringer, i lighed med dem, som Kommissionen har identificeret; opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at overvinde begrænsningerne i pålideligheden af resultaterne af godkendelsesorganernes arbejde på grund af svagheder, som Kommissionen og Revisionsretten identificerede i nogle af godkendelsesorganernes kontrol- og stikprøvemetoder;

([11]) Revisionsrettens særberetning nr. 18/2019 »Drivhusgasemissioner i EU: Rapporteringen er god, men der er behov for mere viden om fremtidige reduktioner« (EUT C 400 af 26.11.2019, s. 16).

333. beklager, at Revisionsretten ikke kan medtage en analyse af årsagerne til disse vedvarende svagheder, som den identificerede i medlemsstaterne, i sit arbejde; glæder sig over, at Kommissionen besøgte alle certificeringsorganer for at gennemgå deres arbejde med lovlighed og uregelmæssighed og bistå dem med at forbedre deres arbejde inden udgangen af 2019, men beklager, at Kommissionen hverken kunne bidrage med nyttig viden om årsagerne eller eventuelle landespecifikke forskelle mellem medlemsstaternes certificeringsorganer; beklager, at denne mangel på oplysninger om de underliggende årsager til disse vedvarende systemiske svagheder i visse certificeringsorganer er til hinder for en effektiv håndtering og løsning af disse problemer; opfordrer Kommissionen til at analysere de primære kilder til uopdagede fejl og sammen med revisionsmyndighederne udvikle de nødvendige foranstaltninger for at forbedre pålideligheden af de rapporterede restfejlfrekvenser, navnlig i lyset af den nye gennemførelsesmodel for den fælles landbrugspolitik, hvor certificeringsorganerne vil spille en mere fremtrædende rolle, og opfordrer Kommissionen til at fokusere mere på pålideligheden af de resultater, de leverer;

334. påpeger, at GD AGRI anslog risikoen ved betaling til ca. 1,9 % for udgifterne til den fælles landbrugspolitik som helhed i 2019, idet risikoen ved betaling er ca. 1,6 % for direkte betalinger, 2,7 % for udvikling af landdistrikterne og 2,8 % for markedsforanstaltninger;

335. bemærker, at GD Miljøs budget i 2019 nåede op på 505,58 mio. EUR, og at det havde 476 ansatte; påpeger, at gennemførelsesgraden for forpligtelses- og betalingsbevillinger begge lå over 99 % ved årets udgang;

336. glæder sig over den reducerede andel af betalinger, som blev gennemført af GD Miljø, og som overskred de lovbestemte frister i 2019 (3,23 % sammenlignet med 8,20 % i 2018);

337. bemærker, at GD Miljø i sin årlige aktivitetsrapport for 2019 fremlagde en gennemsnitlig restfejlforekomst på 0,80 %, hvilket er under væsentlighedstærsklen på 2 %;

338. fremhæver, at GD Klimaindsats i 2019 forvaltede 140,3 mio. EUR under overskriften »Klimaindsats« i Unionens budget, og at det havde 225 ansatte; påpeger, at gennemførelsesgraden for forpligtelses- og betalingsbevillinger lå på henholdsvis 99,98 % og 96,41 %;

339. bemærker, at 1,59 % af alle GD Klimaindsats' betalinger i 2019 blev foretaget på et senere tidspunkt end de lovbestemte frister;

Politikker og procedurer til bekæmpelse af svig i den fælles landbrugspolitik

340. understreger, at svig er en handling eller undladelse begået med et ønske om at vildlede, hvilket fører til uberettigede betalinger;

341. noterer sig Revisionsrettens metode til at kontrollere, om de reviderede transaktioner er uden væsentlige uregelmæssigheder, hvad enten det skyldes svig eller utilsigtede fejl, og minder om, at den hvert år identificerer sager om mistanke om svig i forbindelse med udgifterne til den fælles landbrugspolitik, idet der er risiko for, at svig har en væsentlig indvirkning, er større for betalingerne til markedsstøtte, investeringer i udvikling af landdistrikter og andre betalinger, som generelt er genstand for godtgørelsesbaseret medfinansiering;

342. minder om, at eftersom den fælles landbrugspolitik er under delt forvaltning, er både Kommissionen og medlemsstaterne ansvarlige for at løse problemer med svig; noterer sig på Kommissionens side, at GD AGRI tilbyder kurser i og vejledning om risici for svig til medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolorganer, mens OLAF undersøger sager om mistanke om svig i samarbejde med nationale undersøgelsesorganer;

343. noterer sig, at GD AGRI vedtog sin ajourførte strategi til bekæmpelse af svig den 20. oktober 2020;

En retfærdig fordeling af den fælles landbrugspolitik

344. fastholder, at større landbrugsindkomster ikke nødvendigvis behøver den samme grad af støtte for at stabilisere landbrugsindtægterne som mindre bedrifter i krisetider med svingende indtjening, da de kan drage fordel af potentielle stordriftsfordele, der med sandsynlighed vil være robuste; mener, at Kommissionen bør træffe foranstaltninger for at sikre, at midlerne under den fælles landbrugspolitik fordeles på en måde, der vægtes, således at betalingerne pr. hektar mindskes i forhold til bedriftens/gårdens størrelse ([12]);

([12]) Punkt 258 i dechargebeslutningen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne.

345. opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at den fælles landbrugspolitik fordeles retfærdigt til aktive landbrugere og ikke fører til jordhandler, der er til fordel for en udvalgt gruppe af politiske insidere, ofte kaldet oligarker; opfordrer Kommissionen til at gøre status over overtrædelser, omgåelser og utilsigtede konsekvenser af den fælles landbrugspolitiks nuværende tildelingsregler; bemærker vigtigheden af et gennemsigtigt og stærkt forvaltningssystem og opfordrer endvidere Kommissionen til at øge indsatsen for at forebygge og afsløre svig ([13]);

Interessekonflikter, land grabbing og koncentrationer af jord

346. noterer sig med bekymring Kommissionens data om fordelingen af direkte betalinger efter betalingsklasse i 2019, der viser, at den største andel af rammebeløbet til direkte betalinger (58 %) går til 15 % af alle støttemodtagere, mens de fleste støttemodtagere (75 %) tegner sig for en endnu mindre andel af de direkte betalinger (15 %) end de 0,5 % af alle støttemodtagere, der modtager mere end 100 000 EUR, hvilket svarer til 16,3 % af det samlede rammebeløb til direkte betalinger;

347. er dybt bekymret over, at støtte under den fælles landbrugspolitik tilskynder landbrugsbedrifter, investorer, hedgefonde, fonde og meget rige privatpersoner til at akkumulere jord, hvilket fører til en yderligere stigning i koncentrationen af ejendomsforhold i forbindelse med jord; bemærker med stor bekymring, at dette øger prisen på landbrugsjord, hvilket gør det stadig vanskeligere for små og mellemstore landbrugere at erhverve jord; gentager eftertrykkeligt, at landbrugsstøtte ikke er tænkt som et sikkert afkast på grønne investeringer;

348. gentager sin opfordring til, at der indføres maksimumsbeløb for betalinger, som en fysisk person kan modtage fra den første og anden søjle i den fælles landbrugspolitik; er af den opfattelse, at de maksimumsbeløb, der er fastsat for fysiske personer, er meget sværere at omgå end lofter for juridiske personer; minder om, at støttemodtagere kunstigt kan opdele deres virksomheder eller oprette yderligere virksomheder, som alle kan modtage det maksimale finansieringsbeløb, hvorved et loft, der er fastsat pr. juridisk person, omgås; glæder sig over hensigten med forslaget om at medregne alle virksomheder, der tilhører samme koncern, som én støttemodtager, men mener, at dette er utilstrækkeligt: uigennemsigtige og yderst komplekse virksomhedsstrukturer, der ofte involverer enheder i flere medlemsstater og/eller tredjelande, gør det meget vanskeligt at sikre, at alle virksomheder, der tilhører samme koncern, identificeres som sådanne og rent faktisk behandles som én støttemodtager;

349. gentager sin bekymring over, at støtte under den fælles landbrugspolitik fortsat tilskynder kriminelle og oligarkiske strukturer til land grabbing; gentager sin indtrængende opfordring til Kommissionen om at oprette en klagemekanisme, hvor landbrugere og SMV'er, der udsættes for land grabbing, alvorlige fejl begået af nationale myndigheder, ulovlig eller partisk behandling i forbindelse med udbud eller fordeling af midler, pres eller intimidering fra kriminelle strukturer, organiseret kriminalitet eller oligarkstrukturer, personer, der udsættes for tvangs- eller slavearbejde eller en anden alvorlig krænkelse af deres grundlæggende rettigheder, kan indgive en klage direkte til Kommissionen; glæder sig over, at en sådan klagemekanisme er blevet foreslået i forbindelse med den nye forordning om den fælles landbrugspolitik;

350. bemærker, at GD AGRI's revisioner i 2017 og 2019 afslørede svagheder i funktionen af markidentifikationssystemet, den geospatiale støtteansøgning, kvaliteten af kontrollerne på stedet samt uforholdsmæssigt store forsinkelser i behandlingen af betalinger, navnlig ved overlappende anmodninger; glæder sig over, at Kommissionen har afbrudt betalingerne og sat betalingsorganet under tilsyn; bemærker, at manglerne i betalingsorganets forvaltnings- og kontrolsystemer behandles i en handlingsplan, som GD AGRI har anmodet om, og som blev forbedret i 2019; bemærker, at risikobeløbet er på 3271 mio. EUR for direkte betalinger og 21596 mio. EUR for udvikling af landdistrikter, og at proceduren for efterprøvende regnskabsafslutning er i gang;

351. er dybt bekymret over den nylige rapport fra Slovakiets øverste kontrolkontor om arbejdet i det slovakiske landbrugsbetalingsorgan, som konkluderede, at forvaltningen af de direkte tilskud og den systematiske kontrol med ansøgere og modtagere af midler ikke var gennemsigtig ([14]); er bekymret over begrænsningerne i pålideligheden af resultaterne af godkendelsesorganernes arbejde på grund af svagheder, som Revisionsretten identificerede i nogle af godkendelsesorganernes kontrol- og stikprøvemetoder;

352. bemærker, at OLAF i 2020 afsluttede tre administrative undersøgelser af et muligt misbrug af EU-midler til landbrug i Slovakiet vedrørende ansøgninger om direkte betalinger, der blev indgivet mellem 2013 og 2019; beklager, at det blev konstateret, at en virksomhed bevidst anmodede om EU-udbetalinger for ikkestøtteberettigede arealer, som hovedsagelig blev anvendt til ikkelandbrugsaktiviteter; finder det foruroligende, at OLAF også konstaterede, at visse områder, som nogle virksomheder havde fremsat anmodninger om i årevis, faktisk ikke var omfattet af retligt gyldige lejekontrakter;

([13]) Punkt 260 i dechargebeslutningen for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne.

([14]) https://www.nku.gov.sk/web/sao/news/-/asset_publisher/FaxZbYV7Oqlp/content/direct-aid-in-agriculture-without-targeted-control-with-holes-in-legislation.

353. bemærker endvidere, at OLAF's undersøgelser afslørede adskillige svagheder i kontrol- og forvaltningssystemet for direkte betalinger i Slovakiet; beklager, at der kun er meget begrænset kontrol af, om ansøgeres bortskaffelse af jord er lovlig, og at verificeringskontrollen er begrænset til overlappende anmodninger; noterer sig OLAF's konstatering af, at de interne kontrolprocedurer, der er vedtaget af den slovakiske nationale myndighed med ansvar for forvaltning af landbrugsjord, som er statens ejendom, eller jord uden en kendt privat ejer, bør forbedres for så vidt angår gennemsigtighed og retssikkerhed; bemærker, at OLAF som følge af manglerne i kontrolprocessen mener, at overbetalinger kan beløbe sig til mere end en million euro;

354. er fortsat dybt bekymret over rapporter om landbrugsmidler, der ender i lommerne på autokratiske ledere og deres venner; gentager, at dette er en dybt uretfærdig situation for Unionens skatteydere og navnlig for små landbrugere og landdistrikter; understreger, at udryddelse af korruption og svig bør være en integreret del af den fælles landbrugspolitik;

355. understreger, at det i betragtning af de udbredte problemer med interessekonflikter i forbindelse med fordelingen af EU-landbrugsmidler er uhensigtsmæssigt, at medlemmer af Det Europæiske Råd, landbrugsministre, embedsmænd eller deres familie træffer afgørelse om indkomststøtte;

356. er overrasket over Kommissionens vurdering af, at den tjekkiske landbrugsminister ikke befinder sig i en interessekonflikt, selv om denne modtager betydelige støttebeløb under den fælles landbrugspolitik, samtidig med at han er ansvarlig for programmeringen af landbrugsprogrammerne under den fælles landbrugspolitik; kritiserer de tilsyneladende forskellige fortolkninger og anvendelser af finansforordningens artikel 61; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en omfattende rapport, hvori det fastslås, om der er igangværende revisioner af eventuelle regeringsmedlemmer i nogen af medlemsstaterne, og til at give et overblik over, hvilke regeringsmedlemmer i alle medlemsstater der modtager støtte fra den fælles landbrugspolitik og/eller samhørighedsfondene;

357. henviser til en nylig undersøgelse, som dechargemyndigheden har fået forelagt, om identificeringen af de direkte og endelige modtagere af udgifter under den fælles landbrugspolitik ([15]); gentager undersøgelsens konklusion om, at det fortsat er umuligt at tilvejebringe en omfattende og tilgængelig oversigt over disse støttemodtagere; anmoder derfor Kommissionen om i samarbejde med de nationale agenturer at udarbejde et standardiseret og offentligt tilgængeligt format til offentliggørelse af de endelige støttemodtagere under den fælles landbrugspolitik;

358. opfordrer indtrængende Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne med henblik på at tilpasse de betingelser, som de nationale myndigheder har fastsat for at modtage midler til større projekter, da størstedelen af finansieringen under den fælles landbrugspolitik i øjeblikket kommer store virksomheder til gode; opfordrer Kommissionen til at fremsætte anbefalinger og tilpasse disse betingelser, således at de er bedre harmoniseret i hele Unionen, samtidig med at nationale særtræk respekteres;

359. opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til Parlamentet om resultaterne af GD AGRI's revisionsprocedure vedrørende sagen om interessekonflikter i Tjekkiet; anmoder om, at der rettes særlig opmærksomhed mod betalinger, der foretages til virksomheder, som direkte og indirekte ejes af den tjekkiske premierminister eller andre medlemmer af den tjekkiske regering;

360. bemærker, at seks betalingsorganer for så vidt angår markedsforanstaltninger er klassificeret som »begrænset sikkerhed med høj risiko«: Bulgarien, Spanien, Det Forenede Kongerige, Grækenland, Italien (for to støtteordninger) og Portugal. Den højeste justerede fejlforekomst blev konstateret i Bulgarien (11,52 %) efterfulgt af Polen (7,15 %) og Italien (6,12 %). GD AGRI har fremsat syv forbehold på foranstaltningsniveau: Frugt og grøntsager: Operationelle programmer for producentorganisationer (Det Forenede Kongerige, Italien og Portugal), olivenolie (Grækenland), vinsektoren (Bulgarien, Italien), Unionens skoleordning (Spanien); er især bekymret over vinsektoren, hvor de justerede fejlforekomster i Bulgarien (15,7 %) og Italien (9,6 %) er meget høje med risikobehæftede beløb på over 30 mio. EUR i Italien og 2,3 mio. EUR i Bulgarien;

361. bemærker, at 18 betalingsorganer for så vidt angår direkte betalinger havde en fejlforekomst på mellem 2 % og 5 % og en fejlforekomst på over 5 % (5,2 i Østrig). GD AGRI har fremsat 17 forbehold på betalingsorgansniveau for Østrig, Cypern, Danmark, Spanien (tre betalingsorganer), Grækenland, Italien (syv betalingsorganer), Portugal, Rumænien og Sverige;

362. Forbeholdene kan inddeles i følgende kategorier: som følge af svagheder i forbindelse med betalingsrettigheder (AT, DK, IT, PT, SE), som følge af svagheder i dyrebaserede frivillige støtteforanstaltninger (AT, GR, RO), som følge af en høj rapporteret fejlforekomst (CY), baseret på certificeringsorganets vurdering (ES06), som følge af svagheder i kvaliteten af kontroller på stedet (ES09, ES15, GR, PT, SE), svagheder i markidentifikationssystemet (IT) og som følge af svagheder i definitionen af jordtype (RO, SE);

363. noterer sig, at nedsættelserne i 2019 vedrørte 17 medlemsstater og et samlet beløb på 67 764 269,48 mio. EUR, hvoraf 36 mio. EUR berørte Italien, 15 mio. EUR berørte Det Forenede Kongerige, og 8 mio. EUR berørte Spanien;

([15]) https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2014_2019/plmrep/COMMITTEES/CONT/DV/2021/01-25/Study_Largest50Beneficiaries_EN.pdf

364. bemærker for så vidt angår udvikling af landdistrikterne, at 30 ud af 71 betalingsorganer har en justeret fejlforekomst på over 2 % (hvoraf otte var over 5 %: Cypern, Tyskland (ét betalingsorgan), Estland, Spanien (ét betalingsorgan), Frankrig (ét betalingsorgan), Det Forenede Kongerige (ét betalingsorgan), Portugal, Slovakiet. DG AGRI har fremsat 21 forbehold på betalingsorgansniveau: Østrig, Cypern, Tyskland (ét betalingsorgan), Danmark, Estland, Spanien (to betalingsorganer), Finland, Frankrig (to betalingsorganer), Det Forenede Kongerige (ét betalingsorgan), Kroatien, Ungarn, Irland, Italien (to betalingsorganer), Litauen, Portugal, Rumænien, Sverige og Slovakiet. De højeste justerede fejlforekomster blev konstateret i Slovakiet (10,31 %) efterfulgt af Cypern (7,63 %) og Polen (5,94 %);

365. Forbeholdene kan inddeles i følgende kategorier: som følge af mangler i foranstaltningen vedrørende økologisk landbrug (AT, HU); under skovrejsning (ES02, PT); for foranstaltninger vedrørende Leader og private investeringer, der ikke er omfattet af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (ikke-IFKS) (DE19), som følge af mangler i kontrollen på stedet (CY, DK, FR18, FR19, IT10, SK); omkostningernes rimelighed (ES09, FR19); ved krydskontrol (ES09, SK); manglende støtteberettigelse (ES09, CY, RO, SK) og aktiv landbruger (GB07), som følge af svagheder i tilsynsprocedurerne for visse foranstaltninger (IT10); ved registrering af det maksimale støtteberettigede areal (MEA) i markidentifikationssystemet (LPIS) for foranstaltninger under det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) (IT10, IT26), som følge af mangler i investeringsforanstaltningen (HR) private investeringer (LT); skovbrug, forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug, oprettelse af producentsammenslutninger og risikostyringsforanstaltninger (HU); som følge af mangler i procedurerne for offentlige udbud (HU, RO, SK), på grund af høje indberettede fejlforekomster (CY, DK, EE, ES02, ES09, FR18, FR19 HR, IE, LT, PT), baseret på certificeringsorganets vurdering (FI, GB07, HR, IT26, SE);

Henstillinger

366. opfordrer Kommissionen til:

— at foretage en grundig analyse af de underliggende årsager og potentielle strukturelle problemer, der forårsager de vedvarende systemiske svagheder i pålideligheden og kvaliteten af certificeringsorganernes arbejde, som Revisionsretten konstaterer i sine revisioner hvert år, og til at lægge særlig vægt på eventuelle potentielle landespecifikke forskelle; anmoder Kommissionen om også at medtage bemærkninger om bedste praksis hos nationale myndigheder med lave fejlforekomster, og hvis arbejde Revisionsretten anser for pålideligt; anmoder Kommissionen om at foretage denne analyse i tæt samarbejde med Revisionsretten og aktivt inddrage de nationale myndigheder både med hensyn til problembeskrivelsen og mulige løsninger

— at dele resultaterne af denne analyse med Revisionsretten, dechargemyndigheden og medlemsstaterne

— på grundlag af denne analyse at rette klare, praktiske og umiddelbart gennemførlige horisontale og landespecifikke henstillinger til de nationale myndigheder; anmoder Kommissionen om at etablere en struktureret dialog med de nationale myndigheder og Revisionsretten om løbende at arbejde på kapacitetsopbygning og udveksling af bedste praksis for at forbedre pålideligheden af de nationale revisionsmyndigheders arbejde; at holde dechargemyndigheden underrettet om udviklingen i denne dialog

— yderligere at forbedre kvaliteten og udvide omfanget af revision og kontrol af den formelle rigtighed og opnåede resultater af Unionens landbrugspolitik både på nationalt og europæisk plan som en central forudsætning for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser;

Den fælles landbrugspolitiks performance

367. mener, at det i betragtning af manglen på specifikke instrumenter under den fælles landbrugspolitik til at skabe balance i fødevareforsyningskædens funktion er en presserende prioritet at fortsætte med at lovgive, således at landbrugerne ikke længere er det svageste led i kæden;

368. understreger, at investeringer, der bidrager til en modstandsdygtig, bæredygtig og digital økonomisk genopretning i overensstemmelse med de miljø- og klimamål vedrørende landbrug, der forfølges under den europæiske grønne pagt, er afgørende for den sociale og økonomiske udvikling af landdistrikterne;

369. understreger den rolle, som grundlæggende indkomststøtte spiller i den fælles landbrugspolitik, og dens bidrag til opretholdelsen af landbrugs- og husdyraktiviteter, begrænsning af afvandringen fra landdistrikterne og fremme af et levende og dynamisk miljø i landdistrikterne;

370. fremhæver, at den fælles landbrugspolitiks støtte til unge landbrugere har vist sig at være et vigtigt redskab, som bør styrkes yderligere; mener, at digitalisering, innovation og investeringer i relation til udviklingen af korte forsyningskæder og direkte salg til forbrugerne kan være afgørende instrumenter til at puste nyt liv i landdistrikterne og gøre dem mere attraktive for unge landbrugere; mener, at tilstrækkelig og tilgængelig støtte til samt forenkling for de endelige støttemodtagere, navnlig for unge, nye og små landbrugere, bør være en prioritet for medlemsstaterne, når de gennemfører deres strategiske planlægning; understreger behovet for at indføre procedurer i gennemførelsesfasen for de nationale strategiske planer, som er skræddersyet til specifikke behov;

371. understreger, hvor godt frivillig koblet støtte generelt fungerer til at støtte sektorer, der er i alvorlig risiko for at blive nedlagt;

372. påpeger, at midler til salgsfremme er afgørende for at åbne og konsolidere nye markeder; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den økologiske model fremmes på samme måde som andre lige så bæredygtige modeller såsom integreret produktion eller præcisionslandbrug;

373. bemærker, at en grønnere fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med Parisaftalen og den europæiske grønne pagt ikke blot vil støtte Unionen i at nå sine mål, men også øge effektiviteten i anvendelsen af offentlige midler ved at begrænse de negative eksternaliteter, der er forbundet med landbrugspraksis, og flytte fokus til forebyggelse snarere end afhjælpning;

374. minder om, at udgifter, der bidrager til at standse og vende nedgangen i biodiversiteten, bør beregnes på grundlag af en effektiv, gennemsigtig og omfattende metode, der fastlægges af Kommissionen i samarbejde med Parlamentet og Rådet; opfordrer Kommissionen til at forelægge Parlamentet en årlig rapport med en detaljeret redegørelse for de enkelte budgetposters bidrag til målet om at integrere biodiversitet ved at afsætte 7,5 % af de årlige udgifter under FFR 2021-2027 til biodiversitetsmål fra 2024 og 10 % af de årlige udgifter under FFR 2021-2027 til biodiversitetsmål fra 2026 med henblik på at lette overvågningen heraf;

375. finder det bekymrende, at Revisionsretten har konstateret svagheder i sættet af resultatindikatorer for den fælles landbrugspolitik:

— flere indikatorer vedrører input eller output og viser derfor absorptionsniveauet snarere end politikkens resultater eller virkninger;

— indikatorerne i programerklæringerne indeholder primært oplysninger om output, som er lettere at måle og mindre påvirket af eksterne faktorer end resultater og virkninger;

— 14 indikatorer har ikke et specifikt, kvantificeret mål, og de viser derfor kun tendenser;

— en vurdering af, hvor meget støtte der går til støttemodtagere uden for målgruppen, vil kunne forbedre politikkens udformning og øge den fælles landbrugspolitiks produktivitet. Dette ville kræve, at man identificerer de midler under den fælles landbrugspolitik, der udbetales til støttemodtagere, hvis økonomiske hovedaktivitet ikke er landbrug. Sådanne data vil også kunne bidrage til at identificere betalingsanmodninger vedrørende betydelige koncentrationer af jord (og dermed potentielt »land grabbing«). Desuden har de direkte betalinger bidraget til højere forpagtningsafgifter i nogle medlemsstater, navnlig for arealer med lav produktivitet. Evaluatorer har anbefalet, at Kommissionen undersøger de direkte betalingers indvirkning på de højere forpagtningsafgifter samt hensigtsmæssige modforanstaltninger;

— syv indikatorer vedrører ikke den fælles landbrugspolitiks performance, men har relation til sikkerheden med hensyn til udgifternes formelle rigtighed, offentlig oplysning om den fælles landbrugspolitik og informationsstøtte inden for GD AGRI;

376. beklager det lave niveau for økologisk landbrug i Europa, som kun er på 7,5 %, i betragtning af de investerede ressourcer; opfordrer Kommissionen til at indføre en performancebaseret model i den fælles landbrugspolitik, som bør fungere på grundlag af de samme indikatorer og give kvantificerede værdier til at identificere milepæle; insisterer på behovet for at tilvejebringe væsentlige supplerende oplysninger om performance med henblik på at nå politikmålene for biodiversitet og klimaforanstaltninger; understreger, at der er behov for bedre indsigt i sektorer som landbrug og skovbrug; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til de foreslåede yderligere forbedringer i rapporteringen om, hvordan Unionens og de nationale modvirkningspolitikker bidrager til at opfylde emissionsreduktionsmålene; foreslår, at arealovervågningssystemet (AMS) bliver obligatorisk inden for rammerne af IFKS (det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem) i medlemsstaterne;

377. er bekymret over den begrænsede tilgængelighed af og offentlige adgang til data om landbrugsstøtte og de endelige modtagere; er af den opfattelse, at sådanne oplysninger bør offentliggøres, men i nøje overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningen og EU-Domstolens stående kompetence i dette spørgsmål; opfordrer Kommissionen og EU-medlemsstaterne til at indsamle sådanne data og gøre dem tilgængelige på ovennævnte betingelser på en gennemsigtig og brugervenlig måde (herunder det maskinlæsbare format) for at muliggøre gennemsigtighed med hensyn til de endelige modtagere og offentlig kontrol med anvendelsen af EU-midler generelt, men i særdeleshed for de relevante organer og myndigheder;

378. bemærker med bekymring, at data i henhold til de nuværende regler om gennemsigtighed kun er tilgængelige for en toårig periode i forbindelse med finansiering af den fælles landbrugspolitik; opfordrer til, at der anvendes en længere periode i forbindelse med finansiering af den fælles landbrugspolitik, som det er tilfældet med strukturfondene;

379. bemærker, at Kommissionen i 2019 præciserede den retlige ramme, der gælder for direkte monitorering ved hjælp af billedteknologier ([16]); glæder sig over Revisionsrettens bemærkninger ([17]) om, at billedteknologier indebærer ekstraordinære fordele såsom en reduktion af antallet af besøg på stedet og dermed af de administrative omkostninger, en interaktiv tilgang til monitorering, der forhindrer manglende overholdelse, og generering af nyttige data til intelligent landbrug; fremhæver navnlig, at billedteknologier ville gøre det muligt at monitorere hele populationen af støttemodtagere, hvilket kunne være banebrydende med hensyn til budgetkontrol; opfordrer Kommissionen til at gennemgå miljø- og klimaresultatindikatorer med henblik på at gøre dem kompatible med kontrol i form af monitorering; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fjerne hindringerne for en bredere anvendelse af billedteknologier og til at give incitamenter og støtte til nationale betalingsorganer til at anvende kontrol i form af monitorering;

380. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at oplysningerne i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport er i overensstemmelse med de underliggende data i programerklæringerne, men at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport giver et overoptimistisk billede af præstationerne, og at den ikke behandler udgifternes produktivitet; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til dechargemyndigheden om de foranstaltninger, der er truffet for at overvinde de betydelige udfordringer, den har konstateret med hensyn til at nå politikmålene for perioden 2014-2020;

381. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at de direkte betalinger mindsker indkomstudsving (med ca. 30 % som foreslået i en evalueringsundersøgelse baseret på data for 2010-2015), men at de stort set ikke er målrettede; anmoder Kommissionen om at sikre en bedre sammenhæng mellem de mål, der er omfattet af indikatorerne, og politikmålene om at øge den individuelle indtjening for personer, der arbejder i landbruget, og samtidig begrænse behovet for direkte støtte;

382. glæder sig over revisionen af indikatorerne og målene i Kommissionens forslag til den fælles landbrugspolitik efter 2020, som er baseret på de svagheder, som dens Interne Revisionstjeneste og Revisionsretten har konstateret med hensyn til indikatorerne i den fælles overvågnings- og evalueringsramme, samt anerkendelsen af behovet for at videreudvikle indikatorerne;

383. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at den fælles landbrugspolitik rummer potentiale til at bidrage til en bæredygtig udnyttelse af naturressourcerne, men at der ikke er data nok til at kunne vurdere effektiviteten; noterer sig endvidere, at den konstaterede, at forgrønnelsesordningen kun har haft begrænset målbar effekt på landbrugsmetoderne og miljøet, og at den dybest set fortsat var en indkomststøtteordning;

384. noterer sig den begrænsning, som Revisionsretten har identificeret med hensyn til et vellykket bidrag fra foranstaltningerne vedrørende miljø- og klimavenligt landbrug til biodiversitet, og opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til at øge ordningernes dækning til en væsentlig del af landbrugslandskabet og af specifikke risici;

385. noterer sig det beskedne resultat af skovforanstaltningerne under ELFUL — i 2018 var 60 % af det mål for mere effektive vandingssystemer, der er fastsat for 2023, opfyldt — og behovet for yderligere reduktion af drivhusgasemissioner fra landbruget, og opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport om de foranstaltninger, der er truffet for at forbedre resultaterne af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik på disse områder;

386. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport indeholder oplysninger om job og bredbåndsadgang, men ikke indeholder relevante performanceoplysninger vedrørende målsætningen om afbalanceret territorial udvikling; beklager dybt, at 40 % af husstandene i landdistrikterne stadig ikke har højhastighedsinternetadgang. Digitaliseringen fremskyndes ikke i landdistrikterne med henblik på at udvikle beskæftigelsen dér og støtte udviklingen af landbruget i dagligdagen;

387. glæder sig over stigningen i beskæftigelsesgraden i landdistrikterne fra 63,4 % i 2012 til 68,1 % i 2018;

388. noterer sig de tal, som Revisionsretten fremsatte bemærkninger til, vedrørende LEADER pr. udgangen af 2018 (13 337 job registreret svarende til 30 % af 2023-målet), samt det forhold, at Kommissionen ikke har pålidelige data om job, der er skabt under LEADER; anmoder Kommissionen om i samarbejde med medlemsstaterne at forbedre tilgængeligheden af pålidelige data for gennemførelsen af LEADER;

([16]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1804 af 28. oktober 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 for så vidt angår ændringer af støtteansøgninger eller betalingsanmodninger, kontroller i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem og kontrolsystemet i forbindelse med krydsoverensstemmelse.

([17]) Revisionsrettens særberetning nr. 4/2020 »Anvendelse af nye billedteknologier til monitorering under den fælles landbrugspolitik: Der er generelt gjort konstante fremskridt, som dog har været langsommere inden for klima- og miljøovervågning«.

389. er bekymret over de mange medierapporter om krænkelser af arbejdstagerrettighederne for grænsearbejdere og sæsonarbejdere i landbruget i mange medlemsstater i Unionen; støtter Kommissionen i dens bestræbelser på at afvise støtte til bedrifter, der ikke respekterer sæsonarbejderes arbejdstagerrettigheder;

Henstillinger

390. opfordrer Kommissionen til:

— at sikre en mere retfærdig fordeling af de direkte betalinger

— at gøre sit yderste i forhandlingerne om den fælles landbrugspolitik for at sikre, at en klagemekanisme for landbrugere og SMV'er bliver en del af den nye forordning om den fælles landbrugspolitik

— at gøre sit yderste i forhandlingerne om den fælles landbrugspolitik for at sikre, at maksimumsbeløbene for betalinger fra første og anden søjle i den fælles landbrugspolitik fastsættes pr. fysisk person

— at øge indsatsen for at forebygge og afsløre svig og hyppigt ajourføre sin analyse af risikoen for svig i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og prioritere at foretage en analyse af medlemsstaternes forebyggende foranstaltninger

— at sikre, at det femte direktiv om bekæmpelse af hvidvask af penge gennemføres fuldt ud og korrekt i alle medlemsstater, navnlig med hensyn til gennemførelsen af offentlige registre over reelle ejere og registre over reelle ejere af truster; bemærker, at loftet også bør gælde for moderselskabet, hvor der findes et, og ikke for den enkelte støttemodtager eller for datterselskaber, så det undgås, at bedrifter opsplittes, for at undgå lofter

— at efterkomme Parlamentets anmodninger, herunder oprettelse af konkrete instrumenter til evaluering af koncentrationen af jord i alle medlemsstater og identificering af de endelige reelle ejere af EU-midler, også via en entydig forretningsidentifikator på EU-plan som foreslået i de foreløbige resultater af undersøgelsen om de 50 største støttemodtagere i hver EU-medlemsstat under den fælles landbrugspolitik og samhørighedsfonden (»The largest 50 beneficiaries in each EU Member State of CAP and cohesion funds«)15a

— at foretage en bedre analyse af medlemsstaternes lovgivning og politikker til forebyggelse af land grabbing og at udarbejde retningslinjer for bedste praksis; tilskynder medlemsstaterne til at anvende bedste lovgivningspraksis med henblik på at begrænse land grabbing; opfordrer Kommissionen til at øge indsatsen for at forebygge og afsløre svig; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til sammen med Kommissionen at udvikle et passende retligt instrument på EU-plan til at forebygge land grabbing

— at holde dechargemyndigheden underrettet om enhver ny udvikling vedrørende det slovakiske betalingsorgan på landbrugsområdet, herunder specifikke oplysninger om finansielle korrektioner

— på grundlag af de uregelmæssigheder, der er konstateret i Slovakiet, at gennemgå situationen for betalingsorganerne på landbrugsområdet i medlemsstaterne og sikre både deres uafhængighed og overensstemmelsen af deres transaktioner med EU-reglerne

— fuldt ud at håndhæve Unionens finansforordning, særlig artikel 61, og sikre, at finansforordningen anvendes på alle EU-fondes betalinger, herunder direkte landbrugsbetalinger

— at forelægge Parlamentet en årsrapport om, hvordan hver enkelt budgetpost bidrager til målet om klimamainstreaming og til biodiversitetsudgifter, for at lette overvågningen heraf;

— hurtigst muligt at påbegynde arbejdet med at finde en effektiv metode til, hvor det er relevant og i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, at overvåge klimaudgifter og resultaterne heraf med henblik på at nå et overordnet mål på mindst 30 % af det samlede udgiftsbeløb til støtte for klimamål i Unionens budget for 2021-2027 og i NextGenerationEU (NGEU)

— at tilvejebringe de nødvendige finansielle ressourcer til vandforvaltning, herunder støtte vandressourcernes kvalitet og kvantitet i landbrugsarealer, skovbrug og vådområder;

Sikkerhed og medborgerskab

391. bemærker, at betalingerne til »Sikkerhed og medborgerskab« beløb sig til 3,3 mia. EUR og blev udbetalt gennem følgende programmer, politikker og agenturer:

— »Migration og sikkerhed«: op til 45,3 % af budgettet for udgiftsområdet eller 1,6 mia. EUR;

— 14 Decentrale agenturer (sundhed: ECDC, EFSA, EMA, ECHA; indre anliggender: Frontex, EASO, Europol, Cepol, eu-LISA, EMCDDA; retfærdighed: Eurojust, FRA, EIGE, EPPO) op til 29,1 % af budgettet for udgiftsområdet eller 1 mia. EUR;

— »Fødevarer og foder«: op til 7,6 % af budgettet for udgiftsområdet eller 0,2 mia. EUR;

— »Et Kreativt Europa«: op til 7,3 % af budgettet for udgiftsområdet eller 0,2 mia. EUR;

— »Andet« (forbrugere, retfærdighed, rettigheder, lighed og medborgerskab): op til 10,7 % eller 0,3 mia. EUR;

392. bemærker med tilfredshed, at der under programmet Et Kreativt Europa blev undertegnet 1 370 tilskudsaftaler i 2019, hvilket oversteg Kommissionens mål og gjorde, at de disponible budgetbevillinger blev anvendt fuldt ud; minder i denne forbindelse om, at en retfærdig geografisk fordeling af tilskud er nøglen til at udnytte den europæiske kulturs fulde rigdom; glæder sig over udviklingen med hensyn til gennemførelsen af pilotprojektet om mobilitetsordningen for kunstnere og kulturarbejdere og kreative fagfolk samt de forberedende foranstaltninger vedrørende »Europa for festivaler, festivaler for Europa« og »Musik sætter Europa i bevægelse« (»Music Moves Europe«); benytter lejligheden til at minde om betydningen af at øge budgettet til dette program for yderligere at forbedre dets succesrate;

393. er fortsat bekymret over den åbenlyse mangel på gennemsigtighed og ansvarlighed i ordningerne for Kommissionens ydelse af finansiel støtte til Euronews; understreger, at Revisionsretten ikke påpeger mangler vedrørende Euronews, men i meget højere grad fokuserer på Kommissionens overvågnings- og evalueringsmekanismer; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at øge gennemsigtigheden med hensyn til budgettet til multimedieaktiviteter og til at øge ansvarligheden for udgifterne; noterer sig, at Euronews har været genstand for to forvaltningsrevisioner i de seneste fire år; anerkender, at en uafhængig forvaltningsrevision af foranstaltninger finansieret over budgetposten Multimedieaktiviteter, som blev offentliggjort den 23. juni 2020, fastslår, at Euronews har veletablerede procedurer til støtte for redaktionel kvalitet, balance, uafhængighed og upartiskhed, og at disse synes at fungere effektivt; minder om behovet for at fortsætte en upartisk evaluering for at sikre de højeste standarder for gennemsigtighed og ansvarlighed; anmoder Kommissionen om at tage Europa-Parlamentets bekymringer i betragtning i forbindelse med udformningen af den næste partnerskabsrammeaftale i 2021; anmoder Kommissionen om at diversificere de kommunikationskanaler, der finansieres under budgetposten Multimedieaktiviteter;

394. fremhæver, at modtagere under programmer for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab under EU-budgettet skal overholde de højeste standarder for retsstatsprincippet, uafhængige medier og ytringsfrihed; beklager, at den østrigske politolog, Farid Hafez, gentagne gange har modtaget midler fra EU-budgettet til trods for hans tætte tilknytning til Det Muslimske Broderskab og den tyrkiske regering, som forsøger at bringe uafhængige journalister og mediefrihed til tavshed under dække af islamofobi; opfordrer Kommissionen til at ændre kriterierne for støtteberettigelse under programmer for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab under EU-budgettet for at forhindre enkeltpersoner og organisationer med sådanne forstyrrende synspunkter i at modtage EU-midler;

395. glæder sig over resultaterne på centrale indsatsområder inden for ligestilling mellem kønnene, f.eks. kønsbaseret vold, gennem særlige programmer samt over udfaldet og afslutningen af FFR-forhandlingerne om programmet for unionsborgerskab, ligestilling, rettigheder og værdier;

396. opfordrer til en undersøgelse af synergier mellem Unionens interne og eksterne programmer for at sikre en sammenhængende og kontinuerlig tilgang til politikker både inden for og uden for Unionen, navnlig med hensyn til spørgsmål vedrørende vold mod kvinder eller bekæmpelse af menneskehandel;

397. gentager udtrykkeligt sit krav om at øge de ressourcer, der er øremærket til forebyggelse og bekæmpelse af kønsbaseret vold under programmet for unionsborgerskab, ligestilling, rettigheder og værdier, navnlig efter optrapningen af vold mod kvinder under covid-19-krisen; gentager sin anmodning om en uafhængig budgetpost for alle foranstaltninger, der specifikt er rettet mod ligestilling mellem kønnene, herunder kønsbaseret vold, hvilket vil være et første skridt med hensyn til at øge gennemsigtigheden, lette sporing af kønsrelaterede udgifter og have en åben beslutningsproces om de midler, der afsættes til ligestilling mellem kønnene, hvor Parlamentet bør spille en afgørende rolle i sin egenskab af budgetmyndighed;

398. er bekymret over, at Revisionsretten i sin interne udgiftsanalyse af de nuværende EU-programmer konstaterede, at ligestilling mellem kønnene ikke var blevet integreret i EU-budgettet på samme måde som klimaændringer eller biodiversitet, og at specifikke programmer, hovedsageligt dem, der beskæftiger sig med beskæftigelsesmæssige og sociale spørgsmål, i stedet var blevet anvendt til at bekæmpe forskelsbehandling på grundlag af køn; beklager, at der ikke findes nogen metode til at spore de udgifter, der er afsat til ligestilling mellem kønnene; glæder sig over Revisionsrettens beslutning om at undersøge spørgsmålet om integration af kønsaspektet i EU-budgettet og om at offentliggøre revisionsberetningen i første kvartal af 2021 ([18]);

399. understreger, at kvinders rettigheder og et ligestillingsperspektiv bør integreres i og sikres på alle relevante politikområder, navnlig i lyset af de mange kønsspecifikke konsekvenser af covid-19-pandemien for kvinders rettigheder; gentager derfor sin opfordring til integration af kønsaspektet i alle faser af budgetproceduren, herunder gennemførelse af kønsbudgettering og vurderingen af gennemførelsen heraf; gentager sit krav om at medtage kønsspecifikke indikatorer i det fælles sæt af resultatindikatorer for gennemførelsen af EU-budgettet;

400. glæder sig over, at ligestilling mellem kønnene og integration af kønsaspektet er blevet indført som et af de horisontale principper for EU-midler i den nye FFR, idet det fastsættes, at ligestilling mellem kønnene og integration af kønsaspektet nu vil blive prioriteret i FFR; beklager, at integration af kønsaspektet, selv om det allerede indgik i en fælles erklæring, der var knyttet som bilag til FFR for 2014-2020, ikke er blevet gennemført fuldt ud i FRR i denne periode; forventer, at Kommissionen fremover tager sine forpligtelser alvorligt ved nøje at overvåge gennemførelsen af disse horisontale principper på alle Unionens politikområder og udarbejde grundige kønsspecifikke konsekvensanalyser af alle sine politikker og programmer og sikre overvågning heraf;

401. glæder sig over tilsagnet om at udvikle en metode til at spore udgifterne til ligestilling mellem kønnene og anmoder Kommissionen om at sikre, at metoden bliver udviklet inden udgangen af 2021, så den kan fungere hurtigst muligt;

402. udtrykker sin bekymring over det indbyrdes forhold mellem angrebene på retsstatsprincippet og tilbageslaget for så vidt angår ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder; opfordrer til, at dette spørgsmål behandles i henhold til artikel 7-proceduren mod de berørte medlemsstater;

Revisionsrettens konklusioner: Medlemsstaternes årsregnskaber for AMIF/ISF

403. bemærker, at det vigtigste udgiftsområde under denne overskrift er migration og sikkerhed, og at de fleste udgifter kommer fra to fonde — Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF) og Fonden for Intern Sikkerhed (ISF);

404. beklager, at Revisionsretten ikke vurderede fejlforekomsten for dette FFR-udgiftsområde, men undersøgte en stikprøve på 19 transaktioner, der skulle bidrage til dens samlede revisionserklæring, snarere end at være repræsentativ for udgifterne under dette FFR-udgiftsområde; bemærker, at stikprøven omfattede 8 transaktioner under delt forvaltning, 8 transaktioner under direkte forvaltning og 1 under indirekte forvaltning, og er bekymret over, at Revisionsretten identificerede syv transaktioner (37 %), som var behæftet med fejl; minder om, at den offentlige og politiske interesse for dette område er langt højere end dets økonomiske andel; gentager sin anmodning til Revisionsretten om klart at anslå fejlforekomsten for kapitlet Sikkerhed og medborgerskab;

405. bemærker, at Revisionsretten ikke har fremlagt oplysninger om den finansielle indvirkning af de tre kvantificerbare fejl, som den konstaterede, på de beløb, der blev afholdt over Unionens budget;

406. noterer sig fire tilfælde af manglende overholdelse af retlige bestemmelser vedrørende udvælgelse af projekter og udbudsregler, som ikke havde en finansiel indvirkning på Unionens budget;

407. bemærker, at Revisionsretten reviderede det arbejde, der var udført af otte myndigheder med ansvar for at revidere deres respektive medlemsstaters årsregnskaber for AMIF/ISF og for at forelægge Kommissionen en årlig kontrolrapport.

408. bemærker med tilfredshed, at de revisionsmyndigheder i medlemsstaterne[17], som Revisionsretten havde udvalgt til kontrol, havde udviklet og gennemført detaljerede procedurer af tilstrækkelig kvalitet til at kunne aflægge rapport som krævet i henhold til reglerne og havde detaljerede revisionsprogrammer og tjeklister til at understøtte deres konklusioner;

409. tager hensyn til visse mangler i de årlige kontrolrapporter fra revisionsmyndighederne, hvis indvirkning på regnskaberne ikke var af en sådan væsentlighed, at de satte spørgsmålstegn ved revisionsmyndighedernes konklusioner, men skabte en potentiel risiko for manglende pålidelighed af de indberettede data og for begrænset sikkerhed:

([18]) https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/INAP20_03/INAP_Gender_equality_DA.pdf

— problemer ved stikprøvetagningen (anvendelse af en risikobaseret metode frem for en metode til tilfældig stikprøvetagning; upræcise værdier anvendt til at fastlægge stikprøvestørrelse) i Slovenien;

— et forkert sæt regnskaber (forelæggelse af udkastet til regnskab for revisionsmyndigheden, inden den ansvarlige myndighed havde afsluttet sin egen kontrol på stedet) i Italien og Slovenien

— unøjagtigheder i beregninger og i præsentationen af de samlede fejlforekomster og/eller restfejlprocenterne i Tyskland og Italien

— udelukkelse af teknisk bistand fra revisionspopulationen og manglende rapportering herom i den årlige kontrolrapport i Slovenien

— delvis udelukkelse af forudbetalinger fra revisionspopulationen og manglende rapportering herom i den årlige kontrolrapport i Tyskland

— tildeling af projekter i to undergrupper (forskud og afholdte udgifter) af stikprøvemæssige årsager i Cypern;

410. bemærker, at revisionsmyndighederne i de medlemsstater ([19]), som Revisionsretten havde udvalgt til kontrol, havde detaljerede revisionsprogrammer og tjeklister til at understøtte deres konklusioner;

411. påpeger visse mangler i revisionsmyndighedernes arbejde, som skaber potentielle risici i tilfælde af manglende påvisning af ikkestøtteberettigede udgifter, upålidelige revisionskonklusioner og begrænset sikkerhed, som f.eks. nedenstående eksempler, og anmoder Kommissionen og Revisionsretten om at samarbejde med de nationale revisionsmyndigheder om at afhjælpe disse mangler:

— ureglementeret kontrol af projektudvælgelses- og/eller tildelingskriterier foretaget af revisorer i Italien og Cypern

— utilstrækkeligt revisionsspor eller dårlig dokumentation af revisionsarbejdet i Grækenland, Cypern, Litauen og Det Forenede Kongerige

— ureglementeret kontrol af al relevant tilgængelig dokumentation til at bekræfte målgruppernes og de anmeldte udgifters støtteberettigelse eller omkostningernes rimelighed i Italien og Cypern;

412. påpeger de mangler, der fremgår af Kommissionens vurderinger af årlige kontrolrapporter ([20]), såsom:

— en anden definition af »mellemliggende betaling«, som skaber risiko for, at de indberettede datas værdi og fuldstændighed kompromitteres

— manglende retningslinjer fra Kommissionen om, hvordan den minimale revisionsdækning på 10 % beregnes, når der anvendes delstikprøvetagning, hvilket skaber risici vedrørende pålideligheden og usikkerhed i forbindelse med revisionskonklusionerne;

413. glæder sig over det tætte samarbejde mellem OLAF og Revisionsretten om at bekæmpe svig i forbindelse med budgettet; noterer sig, at Revisionsretten i 2019, ligesom i 2018, indberettede ni tilfælde af svig til OLAF, i hvilken forbindelse OLAF har indledt fem undersøgelser; bemærker, at de vigtigste former for svig, som Revisionsretten opdager, er falske udgiftsanmeldelser, uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige udbud og kunstigt skabte betingelser for at modtage EU-finansiering;

414. glæder sig over Revisionsrettens særberetninger, navnlig om asyl, omfordeling og tilbagesendelse af migranter ([21]), om EU-informationssystemer til støtte for grænsekontrol ([22]) og om bekæmpelse af svig i forbindelse med EU's udgifter ([23]), hvori det nævnes, at oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed spiller en positiv rolle i denne henseende;

([19]) Tyskland, Grækenland, Italien, Cypern, Litauen, Polen, Det Forenede Kongerige og Slovenien.
([20]) Fra Bulgarien, Tjekkiet, Frankrig, Nederlandene, Østrig, Portugal, Slovakiet, Estland, Spanien, Island, Malta og Finland.
([21]) Revisionsrettens særberetning nr. 24/2019 »Asyl, omfordeling og tilbagesendelse af migranter: Tiden er inde til at lukke hullet mellem mål og resultater«.
([22]) Revisionsrettens særberetning nr. 20/2019 »EU's informationssystemer til understøttelse af grænsekontrollen — et stærkt redskab, men der er brug for større fokus på rettidige og fyldestgørende data«.
([23]) Revisionsrettens særberetning nr. 1/2019 »Bekæmpelse af svig i forbindelse med EU's udgifter: Der er behov for handling«.

415. minder om sin skrivelse af 13. februar 2020 til Kommissionen om gennemførelsen af de to delegerede retsakter om tilføjelse af instrumentet for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik til delegeret forordning (EU) 2020/446 om ISF ([24]) og om tilføjelse af en ny specifik foranstaltning til delegeret forordning (EU) 2020/445 om AMIF ([25]); bemærker, at den delegerede retsakt om AMIF ikke er blevet anvendt; opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremlægge detaljerede oplysninger om de forskellige projekter, der finansieres i henhold til delegeret forordning (EU) 2020/446;

416. anmoder Kommissionen og medlemsstaternes revisionsmyndigheder om at afhjælpe de mangler, som Revisionsretten har konstateret med hensyn til revisionsdækning, stikprøveudtagning og revisionsspor i relation til medlemsstaternes revisionsmyndigheder, og til at aflægge rapport til dechargemyndigheden;

Performance: AMIF

417. påpeger, at der er fire generelle effektindikatorer (faktiske tilbagesendelser i forhold til antal afgørelser om tilbagesendelse, procentsats for frivillig tilbagevenden, forskel i beskæftigelsesgrad mellem EU-borgere og tredjelandsstatsborgere og konvergens mellem medlemsstaternes anerkendelsesprocenter for asylansøgere), som ikke er direkte relateret til AMIF's performance, selv om udgifterne fra fonden kan bidrage til at opfylde de tilsvarende mål;

418. glæder sig over Revisionsrettens bemærkning om, at Kommissionens midtvejsevaluering viser, at AMIF er relevant, og at fonden finansierede interventioner, der svarede til medlemsstaternes behov.

419. bemærker imidlertid visse begrænsninger i AMIF's resultatindikatorer, som Revisionsretten har identificeret, såsom at to tredjedele af indikatorerne er outputindikatorer, og at 5 af de 24 indikatordelmål for 2020 allerede er blevet nået i de foregående år, og at målene ikke er blevet opjusteret i overensstemmelse med praksis for god økonomisk forvaltning, og de afspejler derfor ikke den politiske vilje og potentialet for at opnå endnu mere;

420. bemærker, at nogle AMIF-indikatorer ikke er på rette vej med hensyn til at nå deres mål, at Kommissionen ikke har udviklet en performanceovervågningsramme for EMAS-finansierede projekter, og at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og programerklæringerne kun giver få oplysninger om de fremskridt, der er opnået under vigtige indikatorer; bemærker med bekymring, at Revisionsretten har konstateret en betydelig forsinkelse med hensyn til opfyldelsen af det mål, som AMIF havde sat for integration og lovlig migration;

421. bemærker, at det er vanskeligt at evaluere outputindikatorer på dette politikområde; er bekymret over, at EU-finansieringen hverken har forbedret den humanitære situation i flygtningelejre eller effektivt beskyttet de ydre grænser; anmoder Kommissionen om en detaljeret redegørelse, navnlig for så vidt angår indrejseprocedurer ved de ydre grænser; opfordrer Kommissionen til at undersøge, præcis hvor EU-midlerne er blevet investeret i AMIF-programmerne, og hvilke specifikke forbedringer de har medført; anmoder om en tilsvarende rapport fra Kommissionen for hver af de berørte medlemsstater;

422. bemærker, at manglerne hovedsagelig skyldes asylprocedurernes varighed, træg integration og utilstrækkelige tilbagesendelsesprocenter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til omgående at gøre lovgivningsmæssige fremskridt;

423. anmoder Kommissionen om at træffe foranstaltninger til at afhjælpe de mangler, som Revisionsretten har påpeget, og om at forbedre oplysningerne i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og programerklæringerne, hvilket vil give mulighed for bedre overvågning af de fremskridt, som fonden har opnået;

424. er dybt bekymret over, at der kun foreligger begrænsede, aggregerede performanceoplysninger om de samlede EMAS ([26]) -relaterede udgifter (den oprindelige bevilling på 100 mio. EUR blev forhøjet til 2,2 mia. EUR for perioden frem til 2020, hvilket svarer til 30 % af fonden, men Kommissionen har ikke udviklet en performanceovervågningsramme for EMAS-finansierede projekter);

425. er dybt bekymret over, at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og programerklæringerne kun indeholder få oplysninger om sparsommelighed og produktivitet i forbindelse med gennemførelsen af fonden og om omkostningseffektiviteten i AMIF's aktioner;

426. er dybt bekymret over, at den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport og programerklæringerne ikke rapporterer om foranstaltninger, der sigter mod at tiltrække højt kvalificerede arbejdstagere til Unionen gennem ordninger for lovlig migration, og at indikatorerne ikke egner sig til at rapportere om sådanne foranstaltninger;

([24]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/446 af 15. oktober 2019 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed (EUT L 94 af 27.3.2020, s. 3).

([25]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/445 af 15. oktober 2019 om ændring af bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 516/2014 om oprettelse af asyl-, migrations- og integrationsfonden (EUT L 94 af 27.3.2020, s. 1).

([26]) Nødhjælp under AMIF.

427. bemærker, at der findes to parallelle EU-finansierede ordninger, der støtter den samme type tilbagesendelsesaktiviteter (nationale AMIF-programmer og Frontex' tilbagesendelsesstøtte), og at koordineringen primært henhører under medlemsstaterne; opfordrer dem derfor til at sikre bedre koordinering mellem de to ordninger;

428. bemærker med bekymring, at medlemsstaterne hverken for AMIF eller ISF har anvendt alle de tilgængelige budgetmidler; mener, at dette er særlig problematisk i lyset af den stigende anvendelse af krisebistand til finansiering af medlemsstaternes politikker på disse områder; minder om, at udfordringerne i forbindelse med sikkerhed og migrationsstyring er en prioritet for Unionen; anerkender Kommissionens indsats i denne henseende og kræver øget samarbejde fra alle medlemsstaters side;

Henstillinger

429. opfordrer Kommissionen til:

— at udsende retningslinjer til medlemsstaternes revisionsmyndigheder for AMIF og ISF om, hvordan revisionens dækning beregnes i tilfælde af delstikprøvetagning, for at sikre, at stikprøvetagningen er tilstrækkelig og hensigtsmæssig med hensyn til at udgøre et rimeligt grundlag for, at revisoren kan drage konklusioner om den samlede revisionspopulation

— at minde medlemsstaternes revisionsmyndigheder for AMIF og ISF om, at de bør følge Kommissionens instrukser om stikprøvetagning og beregning af fejlforekomsten og sikre, at stikprøvetagningen sker tilfældigt, at hver stikprøveenhed i populationen har en chance for at blive udtaget og, hvor det er relevant, at alle fejl ekstrapoleres til den relevante population

— at udsende retningslinjer til medlemsstaternes revisionsmyndigheder for AMIF og ISF om, hvordan de på en tilstrækkelig og hensigtsmæssig måde kan dokumentere arten, den tidsmæssige placering og omfanget af deres revisionshandlinger, deres resultater og det indsamlede revisionsbevis;

430. anmoder Kommissionen om:

— at opstille kriterier for fordeling af nødhjælpsmidlerne under delt forvaltning med medlemsstaterne i den næste finansielle ramme

— at styrke performanceovervågningsrammen ved a) at sikre, at AMIF's nødhjælpsprojekter omfatter output- og resultatindikatorer med klare mål og basislinjer, hvis det er relevant, og give en begrundelse for, når det ikke er tilfældet, b) at overvåge og rapportere om resultaterne af nødhjælpsfinansierede projekter, c) for den nye FFR for 2021-2027 at udarbejde indikatorer for AMIF's fælles overvågnings- og evalueringsramme og for IMBF, herunder basislinjer og mål, inden projekterne for 2021-2027 går i gang

— at gennemføre foranstaltninger til at sikre komplementaritet og bedre koordinering mellem AMIF og EASO/Frontex (f.eks. på området for tvangsmæssig tilbagesendelse eller støtte til asylmyndigheder)

— at anvende udviklingsbistand som et redskab til at fremme et bedre samarbejde med migranternes oprindelseslande ([27]);

431. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at overholde den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ([28]) med henblik på overholdelse af Unionens retlige bestemmelser og princippet om god forvaltningsskik.

GD HOME's årlige aktivitetsrapport for 2019

432. bemærker, at GD for Migration og Indre Anliggender har opretholdt to forbehold med hensyn til delt forvaltning (et for AMIF og ISF og et for SOLID-fondene for perioden 2007-2013, som hver især er omfattet af forbehold for så vidt angår flere medlemsstater) og et forbehold i forbindelse med tilskud under direkte forvaltning på grund af en væsentlig fejlforekomst, der fører til en restfejlfrekvens på 4,11 % og en anslået virkning på 7,21 mio. EUR; bemærker, at den gennemsnitlige restfejlfrekvens for AMIF og ISF ifølge Kommissionens årlige aktivitetsrapport 2019 er på 1,57 %, hvilket er et godt stykke under væsentlighedstærsklen på 2 %; udtrykker sin bekymring over gennemførelsen af katastrofebistandsprojektet »Styrkelse af grænsekontrolaktiviteter ved Kroatiens ydre grænser som følge af et øget migrationspres«, der løb fra september 2018 til udgangen af 2019, og noterer sig Den Europæiske Ombudsmands åbning af sag 1598/2020/MMO om, hvordan Kommissionen overvåger og sikrer, at de kroatiske myndigheder respekterer de grundlæggende rettigheder i forbindelse med grænseforvaltningsoperationer; bemærker, at Kommissionen har lagt vægt på oprettelsen af en uafhængig overvågningsmekanisme, således som det er fastsat i tilskudsaftalen; bemærker endvidere, at Kommissionen arbejder tæt sammen med Kroatien, som

([27]) Europa-Parlamentets beslutning af 25. november 2020 om øget udviklings- og bistandseffektivitet (2019/2184(INI)).
([28]) Interinstitutionel aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning (EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1), erstattet pr. 16. december 2020 af den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28).

har meddelt, at det agter at gennemføre denne uafhængige overvågningsmekanisme; minder om, at Unionens finansieringsinstrumenter for grænseforvaltning kræver, at alle foranstaltninger, der finansieres, respekterer og overholder chartret om grundlæggende rettigheder; insisterer derfor på, at enhver fremtidig krisebistand i forbindelse med grænseforvaltning, som bevilges til Kroatien, først bør bevilges, efter at overvågningsmekanismen er gennemført; anmoder Ombudsmanden om at forelægge Parlamentet regelmæssige opdateringer om sag 1598/2020/MMO;

433. glæder sig over anbefalingerne fra Kommissionens Interne Revisionstjeneste til GD HOME for 2019 såsom:

— etablering og planlægning af GD HOME's revisionsaktivitet (definere og formidle revisionsfunktionens opgavebeskrivelse og mandat, tilpasse roller og ansvarsområder, rapporteringsveje og delmål for regnskabsafslutningen; ajourføre revisionsstrategierne; analysere ressourcebehovet for revisionsaktiviteten);

— gennemførelse af revisionsplanen (planlægge og iværksætte revisioner så hurtigt som muligt i året efter vedtagelsen af det årlige arbejdsprogram og gennemgangen af de årlige kontrolrapporter og revisionserklæringer; harmonisere delmål for revisionsprocessens trin; sikre, at de endelige revisionsberetninger sendes til støttemodtagerne uden forsinkelse, og at den øverste ledelse fører tilsyn med dette);

— regnskabsafslutning (sikre, at afgørelserne om regnskabsafslutning træffes rettidigt; præcisere proceduren for regnskaber, der forelægges inden årets udgang); tilpasning af regnskabsafslutningsproceduren til en ny organisationsstruktur og forbedring af kommunikationen mellem finansielle enheder og revisionssektoren (oprette og planlægge revisionsaktiviteterne; gennemføre revisionsplanen; regnskabsafslutning);

GD JUST's årlige aktivitetsrapport for 2019

434. understreger, at GD for Retlige Anliggender og Forbrugere (GD JUST) har opretholdt sit forbehold med hensyn til en væsentlig fejlforekomst i tilskud under direkte forvaltning, som fører til en restfejlfrekvens på 2,65 %; noterer sig Kommissionens tilsagn om at tilpasse sin metode til beregning af fejlforekomsten for tilskuddene inden for rammerne af programmet for rettigheder, ligestilling og unionsborgerskab og programmet for retfærdighed i overensstemmelse med Revisionsrettens bemærkninger, begyndende med gennemførelsen af den efterfølgende revision for 2020;

435. glæder sig over GD JUST's igangværende gennemførelse af de anbefalinger, Kommissionens Interne Revisionstjeneste har fremsat for GD JUST vedrørende konsekvensanalyseprocessen og gennemførelsen af retningslinjerne og værktøjskassen for bedre regulering;

Et globalt Europa

436. bemærker, at betalingerne til »Et globalt Europa« i 2019 beløb sig til 10,1 mia. EUR og blev udbetalt gennem følgende særlige instrumenter:

— »Instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde«: op til 26 % af budgettet for »Et globalt Europa« eller 2,6 mia. EUR

— »Det europæiske naboskabsinstrument (ENI)«: op til 20,6 % af budgettet for »Et globalt Europa« eller 2,1 mia. EUR

— »Instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA)«: op til 15,7 % af budgettet for »Et globalt Europa« eller 1,6 mia. EUR

— »Humanitær bistand«: op til 20,4 % af budgettet for »Et globalt Europa« eller 2,1 mia. EUR

— »Andre aktioner og programmer«: op til 17,3 % af budgettet for »Et globalt Europa« eller 1,7 mia. EUR;

437. minder om, at de vigtigste politikmål under udgiftsområde 4 i 2019-budgettet bl.a. er fremme af Unionens værdier i udlandet, såsom demokrati, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og minder om nødvendigheden af, at alle EU-finansierede foranstaltninger overholder disse grundlæggende principper; glæder sig over Revisionsrettens konstatering af en generelt positiv tendens hvad angår fattigdomsbekæmpelse, ligestilling mellem kønnene på uddannelsesområdet og antallet af aftaler med nabolande, men udtrykker dog bekymring over tendensen til forværring hvad angår konsolidering af demokrati, retsstatsprincippet og politisk stabilitet; roser på det kraftigste civilsamfundets indsats på verdensplan for at fremme og forsvare menneskerettighederne, navnlig i en tid med indskrænkning af civilsamfundets råderum og tvivl om menneskerettighedernes universalitet, og understreger samtidig principperne om gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med anvendelsen af offentlige midler til civilsamfundet; understreger vigtigheden af at forhindre overdrevent bureaukrati og af at give næring til ubegrundet mistanke;

438. tager hensyn til, at budgettet for Unionens foranstaltninger udadtil gennemføres af generaldirektoratet for Internationalt Samarbejde og Udvikling (GD DEVCO), generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger (GD NEAR), generaldirektoratet for Civilbeskyttelse og Humanitære Bistandsforanstaltninger (GD ECHO), generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik (GD REGIO) og Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI);

439. bemærker, at udgifterne under dette område blev udbetalt i mere end 150 lande verden over ved hjælp af en række forskellige instrumenter og støtteordninger såsom kontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder/vareindkøb/tjenesteydelser, tilskud, speciallån, lånegarantier og finansiel bistand, budgetstøtte og andre specifikke former for budgettilskud;

440. bemærker, at Revisionsretten undersøgte en stikprøve på 68 transaktioner: 22 fra GD NEAR, 25 fra GD DEVCO, 10 fra GD ECHO og 11 andre transaktioner samt syv transaktioner fra GD NEAR's og GD DEVCO's undersøgelser i 2019 af restfejlfrekvensen, som blev justeret for at kompensere for deres metodologiske begrænsninger;

441. bemærker, at Revisionsretten konstaterede, at EU-bistanden bidrog til at genoprette og opretholde adgangen til sikker uddannelse af høj kvalitet under humanitære kriser; glæder sig over projekternes relevans med hensyn til de identificerede problemer; bemærker, at projekterne var i stand til at nå de fleste af deres mål; støtter Revisionsrettens anbefaling og opfordrer Kommissionen til at finjustere sin støtte til uddannelse i nødsituationer med henblik på at opnå en høj grad af effektivitet og relevans;

442. minder om, at udviklings- og samarbejdspolitikken har til formål at udrydde fattigdom og mindske ulighed, og at midlerne udelukkende bør nå frem til de tilsigtede modtagere;

443. insisterer på betydningen af Europa-Parlamentets aktive deltagelse i udviklingen af partnerskabs- og samarbejdsaftaler med tredjelande; understreger, at fremtidige partnerskabsaftaler bør være underlagt parlamentarisk kontrol og være baseret på principperne om solidaritet, fælles ansvar, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og den humanitære folkeret ([29]);

444. er bekymret over den hadefulde tale og vold, der formidles i palæstinensiske skolebøger og anvendes i skoler af UNRWA; er bekymret over effektiviteten af UNRWA's mekanismer til overholdelse af FN's værdier i det undervisningsmateriale, som UNRWA's personale underviser i og anvender i sine skoler, og som indeholder hadefuld tale og tilskyndelse til vold; insisterer på, at UNRWA skal handle i fuld åbenhed og på en open source-platform offentliggøre alt sit undervisningsmateriale for lærere og studerende samt den måde, hvorpå den gennemgår anvendte lærebøger fra værtslandet, så det sikres, at indholdet overholder FN's værdier og ikke tilskynder til had; anmoder om, at alt skolemateriale, som ikke er i overensstemmelse med disse standarder, straks fjernes; insisterer på, at øremærkning af EU-midler, såsom PEGASE til lønninger, der udbetales til lærere og offentligt ansatte i uddannelsessektoren, skal gøres betinget af, at undervisningsmateriale og kursusindhold er i overensstemmelse med UNESCO's standarder for fred, tolerance, sameksistens og ikkevold, således som det blev besluttet af Unionens undervisningsministre i Paris den 17. marts 2015;

445. gentager sin holdning om, at ekstern bistand fuldt ud bør finansieres over Unionens budget, og understreger, at foranstaltninger under trustfondene (EUTF) kun er foreløbige løsninger, indtil de kan erstattes fuldt ud af de fremtidige EFI'er, navnlig instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA III); beklager, at humanitære mål, såsom bevarelse af værdigheden og menneskerettighederne for migranter og andre sårbare grupper, såsom børn og kvinder, i flere tilfælde ikke er blevet opfyldt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger under trustfonde såsom Madadtrustfonden og EU's trustfond for Afrika; understreger, at beskyttelsen af menneskerettighederne kræver en beslutsom indsats; minder endvidere om, at respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, fremme af

([29]) DEVE-udtalelse om »beskyttelse af menneskerettighederne og EU's eksterne migrationspolitik«, punkt 17.

retsstatsprincippet, demokratiske principper, religions- og trosfrihed, gennemsigtighed, god regeringsførelse og fred og stabilitet er væsentlige elementer i EU's trustfond for Colombia; opfordrer Kommissionen til at øge kontrollen med gennemførelsespartnernes foranstaltninger i denne henseende;

446. minder om, at fattigdomsbekæmpelse er det primære mål i Unionens udviklingspolitik, og at den officielle udviklingsbistand (ODA) bør have som hovedformål at fremme udviklingslandenes økonomiske udvikling og velfærd i henhold til OECD's ODA-definition; understreger, at ODA bør støtte forfølgelsen af målene for bæredygtig udvikling (SDG), overholde principperne i FN's 2030-dagsorden, herunder princippet om, at ingen må lades i stikken, respektere principperne om udviklingseffektivitet og bidrage til at mindske uligheder, uden undtagelse for migrationsrelateret ODA, eller når der anvendes en bestemt bistandsmetode; opfordrer til en mere effektiv og gennemsigtig tildeling af ODA-lån, således at det sikres, at ODA'en ender, hvor der er størst behov for den, og hvor den har den største udviklingseffekt;

447. understreger behovet for at knytte gældslettelsesforanstaltninger sammen med yderligere mobilisering af ODA; mener ligeledes, at gældslettelsesindsatsen bør suppleres med øgede ressourcer fra de multilaterale kreditinstitutter, herunder ved at øge IMF's særlige trækningsrettigheder;

448. bemærker, at behovene for ODA påvirkes af landenes mobilisering af indenlandske ressourcer, som undermineres af multinationale selskabers udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (BEPS); minder om, at udviklingslandenes større afhængighed af selskabsskat betyder, at de lider under BEPS i uforholdsmæssig hård grad; opfordrer til en mere aktiv EU-indsats mod dette i overensstemmelse med Addis Abeba-handlingsplanen om udviklingsfinansiering, der indgår i 2030-dagsordenen; understreger behovet for konkrete foranstaltninger til støtte for øget mobilisering af indenlandske ressourcer såsom støtte til bekæmpelse af korruption og udvikling af progressive skattesystemer samt bekæmpelse af skatteundgåelse og skatteunddragelse;

449. minder om, at Unionens landbrugs-, fiskeri-, handels-, økonomi-, uddannelses-, migrations-, miljø-, klima-, udenrigs- og sikkerhedspolitik og andre EU-politikker påvirker effektiviteten af Unionens udviklingspolitik; bemærker, at udviklingsvenlig politikkohærens, jf. artikel 208 i TEUF, derfor også er et spørgsmål om forsvarlig økonomisk forvaltning; minder om, at bistandseffektivitet afhænger af en korrekt gennemførelse af udviklingsvenlig politikkohærens; understreger, at det stadig er nødvendigt at gøre en større indsats for at overholde principperne om udviklingsvenlig politikkohærens, navnlig på ovennævnte områder, for at nå målene om bistandseffektivitet; opfordrer Kommissionen til at reagere på anbefalingerne i den eksterne evalueringsrapport om udviklingsvenlig politikkohærens fra 2018 ([30]) og udvise engagement og stille tilstrækkeligt personale til rådighed til opgaver vedrørende udviklingsvenlig politikkohærens med henblik på at sikre en resultatorienteret strategi og fremskridt inden for udviklingsvenlig politikkohærens;

450. understreger, at det for at gøre udviklingsbistanden mere effektiv, levere varige resultater og imødekomme lokale behov, navnlig i langvarige krise- og efterkrisesituationer, er bydende nødvendigt at forbedre koordineringen af humanitær bistand og udviklingsbistand og styrke sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand; opfordrer Unionen til at videreudvikle en sådan tilgang;

451. glæder sig over Revisionsrettens gennemgang af »EU's reaktion på Kinas statsdrevne investeringsstrategi« fra september 2020; understreger, at Revisionsretten konstaterede mangler i forbindelse med overvågningen, rapporteringen og evalueringen af foranstaltninger inden for rammerne af den nuværende EU-Kina-strategi, herunder hvad angår EU-finansiering af projekter under den kinesiske investeringsstrategi, som ikke er i overensstemmelse med principperne i EU-strategien for, hvordan forbindelserne mellem Europa og Asien styrkes; opfordrer til, at der tilvejebringes yderligere nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til gennemførelsen af EU-strategien for, hvordan forbindelserne mellem Europa og Asien styrkes;

452. bemærker med bekymring den komplicerede situation i Belarus; understreger vigtigheden af at gennemgå Unionens finansiering og af at sikre, at den ikke ledes i retning af Lukasjenkoregimet, men derimod i retning af civilsamfundet i Belarus;

453. ser frem til topmødet mellem Unionen og Den Afrikanske Union i 2021; mener, at der er behov for at bevæge sig væk fra en traditionel bistandscentreret relation i retning af et mere strategisk og integreret partnerskab mellem ligeværdige partnere;

Revisionsrettens konklusioner: GD NEAR

454. glæder sig over, at transaktioner vedrørende budgetstøtte og projekter, der gennemføres af internationale organisationer under den »teoretiske tilgang«, var mindre udsat for fejl, og at Revisionsretten i 2019 ikke konstaterede nogen fejl på disse områder; noterer sig, at udgiftsområdet budgetstøtte til tredjelande med hensyn til transaktionernes formelle rigtighed er mindre udsat for fejl; bemærker ikke desto mindre, at Revisionsrettens revision på grund af de retlige bestemmelser, der giver Kommissionen vide fortolkningsmuligheder med hensyn til opfyldelse af generelle betingelser, »ikke [kan] omfatte forhold, der indtræffer senere end det tidspunkt, hvor Kommissionen udbetaler støtten til modtagerlandet, eftersom disse midler da vil falde sammen med landets egne budgetmidler«; bemærker, at dette risikerer at undergrave graden af ansvarlighed og gennemsigtighed i Unionens foranstaltninger og udgifter; insisterer på, at Kommissionen sikrer, at ydelsen af ekstern bistand er underlagt

([30]) https://ec.europa.eu/international-partnerships/external-evaluation-eus-policy-coherence-development-2009-2016_en

retsstatsprincippet og overholdelsen af menneskerettighederne i modtagerlandene; understreger navnlig, at det er nødvendigt at sikre, at lande og tredjeparter og/eller fysiske personer, der tildeles eller har forbindelse til EU-midler, overholder centrale demokratiske værdier og internationale menneskerettighedsstandarder og tilslutter sig principperne om ikkevold;

455. opfordrer Kommissionen til fuldt ud at indføre konditionalitetsprincippet og regelmæssig forudgående og efterfølgende kontrol af den formelle rigtighed og performance for så vidt angår Unionens midler til støtte til tredjelande og sikre en retlig ramme, der giver mulighed for fuld inddrivelse af midler i tilfælde af opdagede uregelmæssigheder i forbindelse med disse støtteinstrumenter ([31]);

456. noterer sig med bekymring, at Revisionsretten for så vidt angår GD NEAR's undersøgelse af restfejlfrekvensen bemærker, at:

— GD NEAR's metode til og håndbog i undersøgelse af restfejlfrekvensen indeholder begrænsninger, der kan bidrage til en undervurdering af restfejlfrekvensen, såsom utilstrækkelig dækning af visse aspekter af udbudsprocedurer (årsager til afvisning af ansøgere, det valgte buds overholdelse af alle udvælgelses- og tildelingskriterier, fuldstændig kontrol af forslagsindkaldelser, begrundelse for direkte tildeling) ([32])

— »fejlfrekvensen for tilskud« for tilskud under direkte forvaltning beregnes på grundlag af et sikkerhedsniveau på 80 %, mens fejlprocenter normalt beregnes på grundlag af et sikkerhedsniveau på 95 %

— GD NEAR's metode til at anslå restfejlfrekvensen giver kontrahenten brede fortolkningsmuligheder ved vurderingen af individuelle fejl (navnlig i tilfælde, hvor der ikke foreligger dokumentation for en transaktion);

— i 2018 og 2019 forlod man sig i forbindelse med halvdelen af transaktionerne i stikprøven på tidligere kontrolarbejde, mens Revisionsretten minder om, at en sådan tilgang ikke til fulde måler restfejlfrekvensen ([33]);

457. er bekymret over, at Revisionsretten fortsat har forbehold med hensyn til pålideligheden af undersøgelsens resultater;

458. bemærker med bekymring, at GD NEAR i sin årlige aktivitetsrapport for 2019 var nødt til at fremsætte et forbehold med hensyn til vanskelighederne med at foretage en tilstrækkelig overvågning af alle projekter i Libyen og Syrien (ikkekvantificeret forbehold) og et forbehold vedrørende fejl i udgifterne til tilskud under direkte forvaltning (kvantificeret forbehold);

459. bemærker, at Revisionsretten ikke har beregnet et skøn over fejlforekomsten for udgifter under udgiftsområde 4 for 2019, således som det også var tilfældet i 2018; understreger, at Revisionsretten har identificeret begrænsninger, som kan føre til en undervurdering af restfejlfrekvensen; støtter fuldt ud Revisionsrettens anbefalinger, navnlig behovet for at oplyse om begrænsningerne ved undersøgelsen af restfejlfrekvensen i GD NEAR's fremtidige årlige aktivitetsrapporter og styrke GD NEAR's kontroller af de eksterne finansieringsinstrumenter (EFI'er) ved at pege på og forebygge tilbagevendende fejl;

460. noterer sig Revisionsrettens opfølgning på de anbefalinger, som den fremsatte i sin årsberetning for 2016, og som enten krævede øjeblikkelig handling eller skulle gennemføres senest i 2019, og glæder sig over, at Kommissionen har gennemført tre af disse anbefalinger fuldt ud og én anbefaling delvist;

461. beklager, at Kommissionen på trods af Parlamentets opfordring til Kommissionen i sin beslutning af 13. marts 2019 om at anvende de midler, der i øjeblikket er tildelt under IPA II, til - gennem en særlig bevillingsramme, der forvaltes direkte af Unionen - at støtte Tyrkiets civilsamfund, menneskerettighedsforkæmpere og journalister og til at øge mulighederne for mellemfolkelige kontakter, den akademiske dialog og medieplatforme for journalister besluttede at gennemføre foranstaltning IPA 2019/42258 om samfinansiering af købet af fire tyrkiske kystpatruljefartøjer; insisterer endvidere på nødvendigheden af nøje at overvåge anvendelsen af midler fra faciliteten for flygtninge i Tyrkiet for at sikre, at disse midler nøje målrettes flygtningeprojekter, og at de ikke anvendes til andre formål;

([31]) EUT C 377 af 9.11.2020, s. 13, s. 211 i beretningen.
([32]) EUT C 377 af 9.11.2020, s. 13, s. 213 i beretningen.
([33]) EUT C 377 af 9.11.2020, s. 13, s. 214 i beretningen.

Revisionsrettens særberetning nr. 9/2019: EU's støtte til Marokko har indtil videre givet begrænsede resultater

462. bemærker, at Unionens budgetstøtte i Marokko udgjorde ca. 0,37 % i perioden 2014-2018 af landets samlede budgetudgifter, hvor kontrakterne beløb sig til 562 mio. EUR og betalingerne til 206 mio. EUR; minder om, at Marokko modtager mere EU-udviklingsstøtte end noget andet nordafrikansk land, bortset fra Tunesien, og er en af de største modtagere af international udviklingsbistand;

463. minder om, at ENI er det vigtigste finansielle instrument, som Kommissionen anvender i sit samarbejde med Marokko, og at det beløber sig til 1 399 mio. EUR i forpligtelser for perioden 2014-2020;

464. påpeger, at Marokko efter Den Europæiske Unions Rets dom i december 2015 om Vestsahara suspenderede den politiske dialog om alle Unionens eksterne politikker såsom udviklingspolitik, handelspolitik, udenrigs- og sikkerhedspolitik fra december 2015 til januar 2019; noterer sig Kommissionens bemærkninger til særberetning nr. 9/2019 om, at da »politikdialogen aldrig blev afbrudt i perioden med vanskelige politiske forbindelser mellem EU og Marokko, mener Kommissionen ikke, at der var grundlag for at udvikle en alternativ strategi«;

465. understreger, at Marokko længe har været en strategisk partner og nabo til Unionen med et frugtbart samarbejde, der fører til positive resultater;

466. bemærker, at Revisionsretten konstaterede en række udfordringer med hensyn til budgetstøttens effektivitet:

— støttens suboptimale fokus og udformning (dvs. at finansieringen dækkede for mange områder, Kommissionen ikke havde udviklet en klar strategi for de fremtidige forbindelser med Marokko i den periode, hvor den politiske dialog var suspenderet, uensartet donorkoordination og budgetstøtteprogrammer, der ikke var udformet til at maksimere virkningen)

— vanskeligheder med at gennemføre støtten (dvs. forsinkelser, mangelfuld resultatvurdering fra Kommissionens side)

— ingen væsentlig indvirkning på budgetstøtteprogrammer (dvs. mindre end halvdelen af målene for budgetstøtten var opfyldt inden for sundhed, social beskyttelse, retfærdighed osv.);

467. opfordrer Kommissionen til:

— at sætte øget fokus på Unionens budgetstøtte i Marokko, nemlig ved at anvende en mere gennemsigtig og bedre dokumenteret metode til at tildele beløb til sektorspecifikke budgetstøtteprogrammer og fortsætte med at overvåge performance;

— at forbedre udformningen af mål og performanceresultater

— at forbedre strategien for politikdialogen, navnlig med henblik på at vurdere resultaterne af strategien for politikdialogen og anvende en klar og hensigtsmæssig definition af målene og de forventede resultater af dialogen

— at forbedre kontrolprocedurerne i forbindelse med udbetalinger, navnlig ved at anvende hensigtsmæssige beregningsmetoder og kun udbetale midler, når der foreligger pålideligt bevis for, at målet faktisk er nået

— at forbedre overvågningsprocedurerne såsom at styrke vurderingerne af de sektorspecifikke strategier og overvåge deres gennemførelse ved hjælp af deres indikatorer;

— nøje at kontrollere tredjeparters, deres tilknyttede enheders og/eller fysiske personers brug af EU-midler for at sikre, at der ikke tildeles eller knyttes nogen midler til nogen form for terrorisme og/eller religiøs og politisk radikalisering, og at sikre, at disse EU-midler inddrives proaktivt, og at de involverede modtagere udelukkes fra fremtidig EU-finansiering;

468. minder om vigtigheden af at fremme Unionens værdier i udlandet, f.eks. demokrati, retsstat og respekt for menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder; opfordrer derfor Kommissionen til at anvende førtiltrædelsesfonden til at støtte demokratisk omstilling og sikre en korrekt gennemførelse af offentlige politikker og reformer af retsvæsenet på Vestbalkan;

469. noterer sig Kommissionens svar på særberetning nr. 9/2019, navnlig at Kommissionen konkluderer, at EU-samarbejdet har bidraget til gennemførelsen af reformer i Marokko, hvilket har haft en positiv indvirkning på landets socioøkonomiske udvikling;

Revisionsrettens konklusioner: GD DEVCO

470. bemærker, at GD DEVCO gennemfører de fleste af de instrumenter for ekstern bistand, der finansieres over det almindelige EU-budget og EUF'erne; noterer sig, at Revisionsretten i sin årsberetning om 8., 9., 10. og 11. EUF's aktiviteter for regnskabsåret 2019 fremlagde sine bemærkninger om systemerne, om pålideligheden af den årlige aktivitetsrapport og om generaldirektørens erklæring for 2019, som vedrører hele GD DEVCO's ansvarsområde:

— de udgifter, der blev registreret i 2019 under 8., 9., 10. og 11. EDF er væsentligt fejlbehæftede; ifølge Revisionsretten er den anslåede fejlforekomst på 3,5 %;

— 43,6% af den anslåede fejlforekomst stammer fra udgifter, der ikke var afholdt (dvs. forpligtelser angivet som udgifter eller anmeldte udgifter, som er beregnet forkert)

— 22,1% af den anslåede fejlforekomst skyldtes alvorligt brud på reglerne for offentlige udbud (dvs. en uberettiget beslutning truffet af evalueringsudvalget)

— 12,7 % af den anslåede fejlforekomst stammede fra ikke-støtteberettigede udgifter (dvs. en betydelig stigning i lokalansattes lønninger efter kontraktens indgåelse);

471. noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at Kommissionen og dens gennemførelsespartnere begik flere fejl i transaktioner i relation til programoverslag, tilskud, bidragsaftaler med internationale organisationer og delegationsaftaler med EU-medlemsstaternes samarbejdsorganer end i forbindelse med andre former for støtte (såsom dem, der vedrører kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, vareindkøb og tjenesteydelser); 25 (38 %) af de 65 reviderede transaktioner af denne type var behæftet med kvantificerbare fejl, som tegnede sig for 71,7 % af den anslåede fejlforekomst; noterer sig, at GD DEVCO's undersøgelse af restfejlfrekvensen ifølge Revisionsretten ikke er en erklæringsopgave eller en revision; bemærker, at den er baseret på GD DEVCO's metode for og håndbog i undersøgelse af restfejlfrekvensen; bemærker, at Revisionsretten anfører fire væsentlige forhold, der indvirker på den restfejlfrekvens, som GD DEVCO anvender, såsom begrænsninger i kontrollen af offentlige udbud, et meget lavt antal kontroller på stedet i projektgennemførelseslandet, selve GD DEVCO's metode til at anslå restfejlfrekvensen og det forhold, at resultaterne fuldt ud eller delvist bygger på tidligere kontrolarbejde; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at generaldirektørens erklæring i den årlige aktivitetsrapport for 2019 ikke indeholder forbehold, da de to forbehold fra 2018 er blevet ophævet, og der ikke er fremsat nye forbehold; inden GD DEVCO ophævede disse forbehold i 2019, havde det betydeligt reduceret deres omfang (dvs. den andel af udgifterne, som de dækkede) i 2017 og 2018, hvilket derfor ikke giver et retvisende billede af risiciene i GD DEVCO's overordnede ansvarsområde;

472. glæder sig over Revisionsrettens konstatering af en generelt positiv tendens hvad angår fattigdomsbekæmpelse, ligestilling mellem kønnene på uddannelsesområdet og antallet af aftaler med nabolande, men udtrykker dog bekymring over tendensen til forværring hvad angår konsolidering af demokrati, retsstatsforhold og politisk stabilitet;

473. gentager sin bekymring over, at den øgede anvendelse af finansielle instrumenter til at gennemføre EU-politikker i tredjelande undergraver graden af ansvarlighed og gennemsigtighed i Unionens foranstaltninger; insisterer på, at Kommissionen skal sikre, at ydelsen af ekstern bistand underlægges retsstatsprincippet og respekten for menneskerettighederne i modtagerlandene ([34]);

474. udtrykker sin dybe bekymring over misbruget af udviklingsmidler til foranstaltninger, der fører til krænkelser af menneskerettighederne i forbindelse med grænseforvaltning; beklager rapporterne om menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med Unionens Nødtrustfond for Afrika (EUTF) i Libyen, Etiopien, Eritrea og Niger; opfordrer til, at der oprettes stærke mekanismer til overvågning af EUTF's indvirkning på menneskerettighederne samt et ansvarlighedssystem til forebyggelse og håndtering af overtrædelser af folkeretten; gentager, at der er behov for en grundig undersøgelse af de påståede menneskerettighedskrænkelser, herunder krænkelserne ved Unionens grænser; beklager, at Kommissionens rapport om forlængelsen af EUTF ikke forudså nogen forbedring på dette område, og anmoder om, at der stilles garantier for overholdelsen af de grundlæggende menneskerettigheder i forbindelse med forlængelsen af EUTF ([35]);

([34]) Punkt 32 i Europa-Parlamentets beslutning af 14. maj 2020 med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, Sektion III — Kommissionen og forvaltningsorganerne (2019/2055(DEC)).

([35]) DEVE-udtalelse om »beskyttelse af menneskerettighederne og EU's eksterne migrationspolitik«, punkt 13.

Resultaterne af det europæiske naboskabsinstrument (ENI) og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI)

475. minder om, at ENI's budget for FFR 2014-2020 er på omkring 17 mia. EUR; ved udgangen af 2019 havde Kommissionen i alt indgået forpligtelser for 85 % af denne tildeling og brugt 42 %;

476. minder om, at DCI's budget for FFR 2014-2020 er på omkring 20 mia. EUR; ved udgangen af 2019 havde Kommissionen i alt indgået forpligtelser for 84 % af denne tildeling og brugt 40 %;

477. bemærker, at Revisionsretten ifølge resultatgennemgangen af fem DCI-projekter og tre ENI-projekter konstaterede, at tre af DCI-projekterne havde haft performanceproblemer: i to af dem var gennemførelsen forsinket, og de vil derfor ikke kunne levere alle de planlagte output og resultater inden den relevante frist, mens der for ét ikke var fastsat et performancemål, men ingen af ENI-projekterne havde haft performanceproblemer;

478. noterer sig, at indikatorerne i Kommissionens overordnede performancerapporter afdækkede en generelt positiv tendens hvad angår fattigdomsbekæmpelse, ligestilling mellem kønnene på uddannelsesområdet, antallet af aftaler med nabolande samt menneskelig udvikling; beklager, at indikatorerne viste en tendens til forværring med hensyn til konsolidering af demokrati, retsstatsprincippet og politisk stabilitet;

479. påpeger, at disse indikatorer dog ikke gav nogen oplysninger om selve programmernes performance, men snarere om den kontekst, hvori de opererede; understreger, at den anvendte blanding af indikatorer ikke illustrerede klart, i hvilket omfang programmerne leverede de forventede output og resultater, og hvordan disse bidrog til at opnå programmernes forventede virkninger;

Henstillinger

480. opfordrer Kommissionen til:

— at oplyse om begrænsningerne ved undersøgelsen af restfejlfrekvensen i GD NEAR's årlige aktivitetsrapport for 2020 og dets fremtidige årlige aktivitetsrapporter;

— hurtigt at udarbejde retningslinjer og stærke kriterier for at identificere NGO'er i sit regnskabssystem og verificere de selvoplyste data, som ansøgerne har indsendt;

— at foreslå en harmoniseret definition af NGO'er og en specifik kontrol med fondene; opfordrer Kommissionen til hvert år at modtage listen over de 50 største støttemodtagere

— inden udgangen af 2021 at øge det sikkerhedsniveau, som GD NEAR anvender i sin metode til beregning af fejlfrekvensen for tilskud, til det samme niveau, som anvendes på resten af den population, der er omfattet af undersøgelsen af restfejlfrekvensen, så det mere nøjagtigt afspejler den højere risiko, der er forbundet med tilskud under direkte forvaltning

— inden udgangen af 2021 at styrke GD NEAR's, GD DEVCO's, GD ECHO's, GD CLIMA's og FPI's kontroller ved at pege på og forebygge tilbagevendende fejl (f.eks. manglende tidsregistreringssystemer og opkrævning af ikke-støtteberettiget moms fra EU-finansierede projekter)

— inden udgangen af 2021 yderligere at forbedre den metode og håndbog, der anvendes til undersøgelsen af restfejlfrekvensen, for at adressere de forhold, Revisionsretten har identificeret i sin beretning, med henblik på at gøre den fejlfrekvens, der rapporteres i undersøgelsen, mere pålidelig

— igen at fremsætte forbehold for alle områder, der vurderes at have et højt risikoniveau, uanset deres andel af de samlede udgifter og deres finansielle effekt;

— nøje at kontrollere tredjeparters, deres tilknyttede enheders og/eller fysiske personers brug af EU-midler for at sikre, at der ikke tildeles eller knyttes nogen midler til nogen form for terrorisme og/eller religiøs og politisk radikalisering, og at sikre, at disse EU-midler inddrives proaktivt, og at de involverede modtagere udelukkes fra fremtidig EU-finansiering;

— at sikre, at der ikke ydes EU-midler til børnetvangsarbejde;

— at sikre, at EU-midler ikke anvendes til andre formål end de områder, som midlerne er afsat til;

— at udvise tilbageholdenhed i forbindelse med deres samarbejde med tredjelande eller foretage en revision heraf, herunder suspendere specifik finansiering og specifikke projekter, som bringer de berørte parters menneskerettigheder i fare, herunder i tilfælde, hvor tredjelande ikke fuldt ud overholder de grundlæggende rettigheder, der følger af FN's konvention fra 1951 om flygtninges retsstilling og den europæiske menneskerettighedskonvention, ikke har ratificeret disse konventioner eller ikke har overholdt SOLAS- og SAR-konventionerne;

— at sikre øget parlamentarisk kontrol i forbindelse med udarbejdelsen af nye partnerskabsaftaler med tredjelande, som altid bør være baseret på principperne om solidaritet, fælles ansvar, respekt for menneskerettighederne, retsstatsprincippet og den humanitære folkeret;

— at give detaljerede oplysninger om de beslutninger, der træffes i de operationelle udvalg, og sikre, at Parlamentet er repræsenteret på deres møder;

481. gentager sin anmodning til Kommissionen om fuldt ud og uden yderligere forsinkelse at gennemføre Domstolens dom (31/1/2019) vedrørende Den Internationale Styringsgruppe (IMG); opfordrer indtrængende Kommissionen til igen at overveje IMG som en egnet kontrahent i forbindelse med projekter i lande, der befinder sig i en krisesituation, hvor denne organisation har bevist sin effektivitet med hensyn til at forvalte genopbygnings- og bistandsprogrammer, der finansieres af europæiske enheder og medlemsstater, i mere end 20 år;

482. fremhæver vigtigheden af at øge synligheden, gennemsigtigheden, effektiviteten, komplementariteten og ansvarligheden af Unionens eksterne finansieringsinstrumenter i lyset af deres nuværende omstrukturering; påpeger, at ENI's performance har været mere vellykket i Unionens østlige nabolande, og opfordrer i lyset heraf til, at der rettes en øget indsats mod Unionens sydlige nabolande med henblik på at tackle de udfordringer, de står over for;

483. opfordrer Kommissionen til at foretage yderligere analyser af udviklingseffektiviteten for så vidt angår subsidiering og nedbringelse af risikoen ved private investeringer i betragtning af de rapporterede mangler ved blandings- og garantimekanismerne, navnlig i Revisionsrettens nylige udtalelse nr. 7/2020 vedrørende Kommissionens rapport om gennemførelsen af Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling (EFSD), hvori det konkluderes, at det er umuligt at vurdere EFSD's bidrag til målene for bæredygtig udvikling eller Parisaftalen om klimaændringer og påvise, at relevante investeringer ikke ville have fundet sted uden Unionens bidrag, med andre ord: at der ikke kan påvises finansiel additionalitet i forbindelse med EFSD; minder om, at Unionen uden at påvise finansiel additionalitet er i strid med WTO-bestemmelserne om subsidiering af den private sektor og potentielt spilder skatteydernes ressourcer; understreger, at valget af bistandsformer bør baseres på mulighederne for effektivitet med hensyn til relevante politikmål i overensstemmelse med princippet om politik først; opfordrer Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sikre dette; mener, at Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten bør prioritere sektorer, der har potentiale til at tiltrække direkte udenlandske investeringer, skabe arbejdspladser og øge eksporten, samt foranstaltninger til støtte for god regeringsførelse, strukturreformer, økonomisk diversificering og bekæmpelse af korruption; understreger nødvendigheden af, at donorer prioriterer tilskudsbaseret finansiering som standardløsning, navnlig til de mindst udviklede lande, og nødvendigheden af ikke at favorisere lån, der kan øge gældsbyrden, frem for tilskud; understreger, at gældslettelse kan have en afgørende indvirkning på fattigdomsbekæmpelsen; understreger, at bistandsprogrammer bør kombineres med en analyse af gældsbæredygtigheden; opfordrer til, at Unionen arbejder på et specifikt initiativ om gældslettelse for stærkt gældstyngede fattige lande; gentager, at udviklingsbistand i form af samarbejde med den private sektor skal overholde FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, relevante ILO-standarder og OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder; understreger, at der skal sikres god regeringsførelse, fattigdomsbekæmpelse og velstandsskabelse gennem bæredygtige investeringer samt reduktion af uligheder, fremme af menneskerettigheder og miljøstandarder og styrkelse af lokale økonomier;

484. opfordrer Kommissionen til systematisk at overvåge de gennemførte reformer og opnåede resultater, som viser, at Unionens budgetstøtte reelt har bidraget til, at landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet har egen udviklingsdagsorden og har styrket deres demokratiske ejerskab;

485. opfordrer til, at der sikres øget ansvarlighed og effektivitet i Unionens udviklingsudgifter, eftersom udviklingsresultater ikke blot defineres, men også granskes og overvåges med hensyn til de konkrete resultater og udviklingseffekter heraf;

486. opfordrer til mere uafhængige og offentligt tilgængelige vurderinger af Unionens civile og militære sikkerhedsforanstaltninger og militære foranstaltninger, navnlig Unionens militære uddannelsesmissioner, kapacitetsopbygning hos militære aktører i tredjelande (CBSD gennem IcSP) og grænse- og migrationsstyringsforanstaltninger, og beklager den manglende fleksibilitet i de administrative og budgetmæssige/finansielle procedurer vedrørende civile missioner under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP); gentager sin holdning om, at Kommissionen bør indføre specifikke udbudsregler for krisestyringsforanstaltninger under FSFP for at fremme en hurtig og fleksibel gennemførelse af missioner;

487. opfordrer Kommissionen til at vurdere lovligheden af at fratage Parlamentet dets budgetfunktion ved hjælp af Rådets afgørelser om oprettelse af Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) og PESCO; minder om, at de relevante artikler 45, stk. 2, og 46, stk. 2, i TEU fastsætter, at afgørelserne skal vedtages med kvalificeret flertal uden vetoret; minder om, at det i henhold til artikel 42 i TEU kun er muligt at fratage Europa-Parlamentet dets budgetfunktion for så vidt angår de operationelle udgifter, og at dette kræver, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed;

488. gentager — i betragtning af, at EIB er en vigtig aktør i gennemførelsen af Unionens eksterne politikker med 10 % af sine lån uden for Unionen — Parlamentets mangeårige krav om, at Revisionsretten skal tillægges beføjelse til at revidere alle EIB's transaktioner, og at disse revisioner skal gennemføres;

Administration

489. bemærker, at betalingerne til »Administration« beløb sig til 10,4 mia. EUR i 2019 (6,5 % af FFR), hvoraf Kommissionens budget udgør 57,9 % eller 6,1 mia. EUR;

490. bemærker, at administrationsudgifter omfatter udgifter til menneskelige ressourcer, som tegner sig for ca. 60 % af det samlede beløb, samt udgifter til bygninger, udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi, og som Revisionsretten anser for at være udgifter med lav risiko;

491. bemærker, at der med hensyn til Kommissionen blev konstateret adskillige fejl vedrørende personaleomkostninger og PMO's forvaltning af familietillæg;

492. bemærker, at Revisionsretten også undersøger, om oplysningerne i de årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionen, herunder fra dens generaldirektorater og kontorer med hovedansvar for administrationsudgifter, er formelt rigtige; glæder sig over, at der i de årlige aktivitetsrapporter, der blev gennemgået, ikke blev identificeret væsentlige fejlforekomster;

493. opfordrer Kommissionen til at træffe passende foranstaltninger til at gennemføre alle Revisionsrettens anbefalinger og til at aflægge rapport til Parlamentet om udviklingen;

Europaskolerne

494. bemærker med tilfredshed, at Revisionsretten nævner, at kvaliteten af regnskaberne er blevet forbedret i forhold til tidligere år; bemærker med bekymring, at Revisionsretten ikke er i stand til at bekræfte, at skolernes økonomiske forvaltning i 2019 var i overensstemmelse med Europaskolernes finansforordning og personalevedtægten på grund af svagheder i det centrale kontors og de to udvalgte skolers interne kontrolsystemer; opfordrer indtrængende Europaskolerne til hurtigt at følge op på Revisionsrettens anbefalinger vedrørende de specifikke svagheder, der er blev konstateret i forbindelse med regnskabsføring, indkøb og ansættelse;

495. understreger med hensyn til Europaskolerne betydningen af at overholde princippet om etårighed og reglerne for opgørelse af den faktiske beholdning i forbindelse med årsafslutningen og af at overholde betalingsfrister, udbudsregler og gennemsigtighed i ansættelsesprocedurerne;

Henstillinger

496. opfordrer Kommissionen til:

— at harmonisere sin støtte til kategori I-elever, dvs. børn af tjenestemænd, som vælger at indskrive sig på en akkrediteret Europaskole (i øjeblikket modtager visse tjenestemandsfamilier, afhængigt af hvilken by eller hvilket land de bor i, ikke støtte til at indskrive deres børn i akkrediterede skoler, som dog giver adgang til den samme studentereksamen);

— at løse problemet med ulige finansiering mellem kategori I-elever indskrevet i de akkrediterede skoler, hvilket skyldes den situation, at de nogle gange erstattes af type I-Europaskoler og undertiden placeres i ulige og uberettiget konkurrence afhængigt af det skolemarked, de opererer på;

— at gribe ind for at løse de vigtige problemer, der i øjeblikket opstår i forbindelse med den såkaldte »Cost Neutrality«-politik (jf. dokument 2018-10-D-63-en-5), hvori det fastsættes, at akkrediterede skoler ikke bør belaste det traditionelle europaskolesystem økonomisk, men tværtimod bør bidrage til de omkostninger, som det eksisterende system medfører ([36]);

([36]) Denne bestemmelse medfører problemer på flere niveauer. For det første er det centrale kontor og hele det budget, som Kommissionen har afsat til Europaskolerne, en offentlig tjeneste, som medlemsstaterne og skatteyderne allerede har betalt gennem dem. For det andet synes påstanden om, at de akkrediterede skoler udgør en ekstra omkostning, som de bør stå til ansvar for, at være ulogisk, da de generelt er selvfinansierende og ikke er genstand for indgriben fra Kommissionens side. Gennem disse skoler åbnes systemet for den europæiske studentereksamen, og man muliggør skolegang for børn af europæiske tjenestemænd til en langt lavere pris end type I-Europaskolerne, og derfor bør deres udvikling i stedet integreres i Kommissionens budget og under ingen omstændigheder beskattes, hvilket vil hæmme deres udvikling og de betydelige besparelser, de medfører til gavn for Unionen.

Menneskelige ressourcer

497. anerkender Revisionsrettens bemærkning om, at vedtagelsen af den ændrede personalevedtægt i 2014 blev ledsaget af en forpligtelse for institutionerne og organerne til før 2018 gradvis at reducere antallet af stillinger (tjenestemænd og midlertidigt ansatte) i deres stillingsfortegnelser med 5 % sammenlignet med situationen i 2012;

498. noterer sig, at 2014-reformen af personalevedtægten medførte besparelser på 4,2 mia. EUR i FFR for 2014-2020, hvilket udgør 0,4 % af den samlede FFR; minder om, at 2014-reformen har haft ubestridelige negative virkninger for personalet, hvilket blev bekræftet af Revisionsretten ([37]) i 2019, og beklager, at det er næsten umuligt at få et overblik over de finansielle omkostninger med henblik på at få et realistisk billede af besparelserne; noterer sig de mange politikker og foranstaltninger, som Kommissionen har udformet med henblik på at afbøde de negative virkninger, og forventer, at de indhøstede erfaringer vil blive afspejlet i Kommissionens nye HR-strategi, der skal vedtages i 2021; gentager de alvorlige konsekvenser, som enhver budgetnedskæring i administrationen eller enhver personalenedskæring kan få for den europæiske offentlige tjenestes fremtid og for gennemførelsen af Unionens politikker;

499. noterer sig, at Kommissionen investerer i datamining i forbindelse med sit IT-sundhedssystem for at afhjælpe manglen på data om sager vedrørende udbrændthed; opfordrer kraftigt Kommissionen til at forebygge, identificere og håndtere sager vedrørende udbrændthed i en større sammenhæng med personale, arbejdsbyrde og personalets trivsel i sin strategi for menneskelige ressourcer (HR);

500. er bekymret over, at Kommissionen ikke har udarbejdet midlertidige foranstaltninger for at afhjælpe det voksende problem med forskellen i købekraft, som EU-tjenestemænd i Luxembourg, er berørt af; påpeger som et relevant eksempel, at 16 ud af 200 egnede kandidater udvalgt af EPPO har afvist jobtilbuddet, fordi lønnen ikke er høj nok til at leve i Luxembourg; understreger, at det forventer konkrete forslag i den rapport om lønmetoden, der skal foreligge senest den 31. marts 2022;

501. støtter Kommissionens hensigt om at ajourføre den tilgang, der er beskrevet i dens meddelelse fra 2019 om fremtidens arbejdsplads i Europa-Kommissionen (»The Workplace of the Future in the European Commission«), i lyset af covid-19-krisen; forventer, at Kommissionen på lige fod tager hensyn til effektiv udnyttelse af kontorlokaler og personalets sundhed og trivsel; gentager, at personalerepræsentanter altid skal inddrages i væsentlige ændringer i arbejdsordninger og arbejdsområder;

502. glæder sig over, at Kommissionen vedtog en handlingsplan for ligestilling og mangfoldighed i 2018, og over gennemførelsen heraf i 2019; glæder sig over, at der blev tilføjet specifikke foranstaltninger som reaktion på personaleundersøgelsen; opfordrer Kommissionen til at følge samme fremgangsmåde med mere specifikke foranstaltninger for de personer, der får tildelt praktikophold i Kommissionen;

503. er enig i Kommissionens bemærkning om, at mænds og kvinders kulturelle, sociale og erhvervsmæssige forventninger fortsat er forskellige med hensyn til balancen mellem lønnet arbejde og ulønnet (pleje)arbejde; noterer sig med tilfredshed Kommissionens bestræbelser på at øge kendskabet til de foranstaltninger, der findes for at skabe balance mellem arbejdsliv og privatliv, såsom kurser for forældre og offentliggørelse af positive eksempler på Kommissionens intranet;

504. bemærker med tilfredshed, at Kommissionen (2014-2019) opfyldte målet om 40 % kvinder i ledende stillinger ved udgangen af sit mandat i 2019; minder Kommissionen (2019-2024) om, at dens formand i 2019 gav tilsagn om at opnå ligestilling mellem kønnene på alle forvaltningsniveauer inden udgangen af den nuværende mandatperiode, og gentog dette tilsagn i sin opgavebeskrivelse til kommissæren for budget og administration;

505. noterer sig de nye retningslinjer for gennemførelse af støtte til personer med handicap, der blev udarbejdet i 2019, med henblik på at yde økonomisk bistand til ansatte og deres ydelsesberettigede pårørende til andre udgifter end lægeudgifter i tilknytning til deres uafhængighed, sociale integration og fysiske, mentale, sociale og erhvervsmæssige evner; bemærker, at retningslinjerne trådte i kraft i maj 2020;

506. bemærker, at antallet af sager om socialøkonomisk støtte i 2019 steg med 28 % i forhold til 2018; bemærker med tilfredshed, at de anvendte handicapmidler steg med 50 % i forhold til 2018 (fra ca. 2 til 3 mio. EUR);

([37]) Revisionsrettens særberetning nr. 15/2019: Gennemførelsen i Kommissionen af personalereformpakken fra 2014 — Der er opnået store besparelser, men ikke uden konsekvenser for personalet.

507. noterer sig Revisionsrettens bemærkninger og anbefalinger vedrørende Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor ([38]); glæder sig over, at udvælgelsesprocessen generelt er effektiv i forbindelse med store udvælgelsesprøver, men udtrykker bekymring over, at udvælgelsesprocessen ikke er tilpasset mindre, målrettede udvælgelsesprøver, som er dem, der passer bedst til EU-institutionernes aktuelle ansættelsesbehov; opfordrer Kommissionen til rettidigt at aflægge rapport om EPSO's gennemførelse af disse anbefalinger;

508. bemærker, at institutionerne og organerne, med undtagelse af Den Europæiske Ombudsmand og EDPS, i perioden fra 2012 til 2018 havde reduceret deres stillingsfortegnelser med 1 409 stillinger (3 %) og samtidig gradvis havde øget anvendelsen af kontraktansatte; bemærker i denne forbindelse, at andelen af kontraktansatte i prognoserne vedrørende den samlede arbejdsstyrke steg fra 17 % til 22 %; udtrykker sin bekymring med hensyn til de mulige negative virkninger af at erstatte tjenestemænd med kontraktansatte, såsom den nødvendige videnoverførsel samt tabet heraf, når deres kontrakter udløber, og de kontraktansattes perspektiv og jobsikkerhed;

509. påpeger, at stigningen i antallet af kontraktansatte afspejler, at nye opgaver forbundet med prioriteter i hurtig udvikling har en effekt på personaleantallet, såsom Kommissionens uddelegering af gennemførelsen af nye programmer til forvaltningsorganerne, som var neutral med hensyn til budget og overførsel af kommissionsansatte; noterer sig Revisionsrettens bemærkning om, at stigningen i antallet af kontraktansatte også var en reaktion på særlige eller presserende situationer;

510. beklager, at antallet af FG I-ansatte steg i nogle institutioner som følge af, at stillinger til sekretærer og kontorpersonale blev omdannet fra tjenestemandsstillinger og midlertidige stillinger til stillinger for kontraktansatte;

511. bemærker, at institutionerne, organerne og forvaltningsorganerne ved udgangen af 2018 havde 11 962 kontraktansatte (hvilket svarer til en stigning på 37 % siden 2012); bemærker, at de fleste var ansat af Kommissionen;

512. insisterer på, at Kommissionen indfører en mere gennemsigtig udnævnelsesprocedure for alle stillinger, navnlig ledelsesrelaterede stillinger; opfordrer Kommissionen til at præcisere den tidligere udnævnelsesprocedure, som mangler gennemsigtighed og ansvarlighed;

513. beklager de vedvarende geografiske ubalancer i sammensætningen af Kommissionen personale, navnlig på mellemleder- og topledderniveau; opfordrer Kommissionen til at etablere en passende repræsentation af statsborgere fra alle medlemsstater, samtidig med at kandidaternes kompetencer og kvalifikationer respekteres som anført i artikel 27 i tjenestemandsvedtægten;

514. understreger, at udskiftningen af personalet i EU-agenturerne har betydelige konsekvenser, og opfordrer Kommissionen til, at der gennemføres menneskelige og sociale politikker for at afhjælpe dette;

515. påpeger, at der er behov for en kompleks tilgang for at gøre EU-institutionernes hjemmesider tilgængelige for personer med alle slags handicap som fastsat i direktiv (EU) 2016/2102, herunder adgang til de nationale tegnsprog; foreslår, at organisationer, der repræsenterer personer med handicap, inddrages i denne proces;

516. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at opbygge et mere mangfoldigt og inkluderende arbejdsmiljø og en mere mangfoldig og inkluderende arbejdskultur ved at træffe foranstaltninger til fordel for personer med handicap; anmoder Kommissionen om at vurdere mulighederne for yderligere at styrke og integrere principperne om lige muligheder i forbindelse med ansættelse, uddannelse, karriereudvikling og arbejdsvilkår samt at øge personalets bevidsthed om disse aspekter og om eventuelle rimelige forbedringer og ændringer af institutionernes bygninger (adgang, passende kontorudstyr) for personer med nedsat mobilitet eller andre handicap;

517. glæder sig over Det Europæiske Personaleudvælgelseskontors resultater og den løbende forbedring af dets praksis med hensyn til rimelige tilpasninger til ansøgere med handicap og/eller specifikke krav. I 2019 udarbejdede EPSO en folder, en folder på blindeskrift og en animeret video for at forklare de tilpasninger af udvælgelsesprocedurerne, som tilbydes ansøgere med særlige behov under udvælgelsesprocedurerne, hvilket gjorde det muligt for 438 ansøgere med særlige behov at deltage i udvælgelsesprocedurer og -prøver;

518. gentager sin opfordring til Kommissionen om at gøre Kommissionens særlige rådgiveres status mere gennemsigtig med en klar definition af deres opgaver og missioner;

([38]) Revisionsrettens særberetning nr. 13/2020 »Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor: Det er på tide at tilpasse udvælgelsesprocessen til udviklingen i rekrutteringsbehovene«.

519. noterer sig med hensyn til kommissærkollegiets afgørelse af 30. oktober 2019 om at gøre det muligt for tidligere formænd for Kommissionen at varetage repræsentationsfunktioner efter udløbet af deres mandat udnævnelsen af den tidligere formand Jean-Claude Juncker til særlig rådgiver, og beklager, at denne funktion, selv om den er ulønnet, vil medføre omkostninger, navnlig i forbindelse med tjenesterejser, som er vanskelige at forstå for offentligheden; anmoder Kommissionen om at forelægge Parlamentet detaljerede oplysninger om de finansielle konsekvenser af sin afgørelse, således at Parlamentet kan tage hensyn til dette i forbindelse med fremtidige dechargeprocedurer;

520. opfordrer Kommissionen til at være meget opmærksom på sine forbindelser med tidligere kommissærer og til nøje at vurdere de potentielle risici i den forbindelse;

521. gentager sin opfordring til Kommissionen om at håndhæve de eksisterende juridisk bindende regler i adfærdskodeksen for svingdørssituationer både for Kommissionen og dens agenturer;

522. støtter kraftigt Revisionsrettens anbefaling om, at alle institutioner arbejder sammen om at harmonisere deres etiske rammer og intensivere deres bestræbelser på at udveksle god praksis;

523. opfordrer Kommissionen til at forbedre de ansattes bevidsthed om og opfattelse af de etiske rammer og den etiske kultur; opfordrer Kommissionen til navnlig at sikre, at undervisningen i etik indeholder praktisk vejledning, der er baseret på konkrete eksempler, og at forbedre kommunikationen om etik med de ansatte; fremhæver behovet for at sikre, at de ansatte ved, hvordan de skal indberette problemer vedrørende uetisk adfærd, samt for at øge deres følelse af tryghed;

Generelle bemærkninger

524. anerkender, at 2019 var et overgangsår for Kommissionen, da den var nødt til at sikre overgangen fra Juncker-Kommissionen og forberedelsen af von der Leyen-Kommissionens tiltræden samt lancere sine nye prioriteter;

525. udtrykker bekymring over Kommissionens beslutning om at tildele BlackRock Investment Management en kontrakt vedrørende gennemførelse af en undersøgelse af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige mål; henviser til Den Europæiske Ombudsmands undersøgelse af muligheden for en interessekonflikt ([39]); opfordrer derfor Kommissionen til at ajourføre sine retningslinjer for offentlige udbudsprocedurer;

526. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre bæredygtighedsrapportering, herunder sociale og miljømæssige aspekter af offentlige indkøb; mener, at Kommissionen ved at indarbejde ansvarlige forretningsstandarder i sine udbuds- og indkøbspolitikker kan beskytte den offentlige interesse og sikre ansvarlighed i forbindelse med offentlige udgifter;

527. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at bygge på principperne for sin open source-strategi ([40]) og ISA2-programmet ([41]) for at forhindre leverandørfastlåsning, bevare kontrollen over egen teknisk infrastruktur, bidrage til stærkere garantier for brugernes privatliv og databeskyttelse samt øge sikkerheden og gennemsigtigheden for offentligheden; anmoder Kommissionen om at give forrang til open source-løsninger i forbindelse med indkøb og udvikling med henblik på at fremme deling og genbrug af softwareløsninger, gøre indkøb mere bæredygtige og langvarige og overholde princippet om, at offentligt finansieret software, bør være offentligt tilgængeligt (»public money, public code«);

528. glæder sig over det interinstitutionelle cybersamarbejde, hvor Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg modtager bistand fra IT-Beredskabsenheden for EU's Institutioner, Organer og Agenturer; bemærker, at mange af digitaliseringsprojekterne vedrører digitaliseringen af menneskelige ressourcer og finansielle processer, hvor udvalgene anvender Sysper- og ABAC-systemerne, som stilles til rådighed af Kommissionen; anmoder Kommissionen om at undersøge muligheden for at forhandle bedre betingelser for at forbedre applikationsdelingen og gøre den økonomisk attraktiv;

529. understreger betydningen af GD for Tolknings bestræbelser på at lette tolkningen til de 24 officielle EU-sprog og endda det internationale tegnsprog i Kommissionen og andre EU-institutioner og -organer og opfordrer Kommissionen til at hjælpe GD SCIC med yderligere at øge tilgængeligheden af og adgangen til det internationale tegnsprog for at sikre adgang til information for personer med handicap;

([39]) https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/57060
([40]) https://ec.europa.eu/info/departments/informatics/open-source-software-strategy_en
([41]) https://ec.europa.eu/isa2/isa2_en

530. er meget bekymret over Kommissionens beslutning om at afbryde kontrakten med restaurationstjenesteudbyderen, som førte til afskedigelse af 400 arbejdstagere; anmoder indtrængende Kommissionen om at tage sin beslutning op til revision og undersøge enhver holdbar løsning til at beskytte arbejdstagerne og undgå afskedigelse, herunder internalisering af cateringpersonalet;

531. bemærker, at mange meddelelser og dokumenter kun er tilgængelige på engelsk; bemærker også, at der afholdes arbejdsmøder uden mulighed for tolkning; anmoder om, at Kommissionen overholder de principper, rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder og i forordning nr. 1/1958 samt i interne retningslinjer og beslutninger såsom kodeksen for god forvaltningsskik; opfordrer derfor Kommissionen til at stille de nødvendige menneskelige ressourcer til rådighed for at sikre, at flersprogethed respekteres, ved at øge antallet af ansatte med ansvar for oversættelse og tolkning;

Etiske rammer

532. noterer sig Revisionsrettens konklusioner og anbefalinger i dens særberetning om »EU-institutionernes etiske rammer: mulighed for forbedring«; gentager Revisionsrettens konklusion om, at »enhver form for uetisk adfærd blandt ansatte i og medlemmer af Den Europæiske Unions (EU's) institutioner og organer er uacceptabel«, og at »uetisk adfærd - eller blot påstande herom - tiltrækker stor offentlig interesse og svækker tilliden til EU«; uetisk adfærd er også knyttet til risikoen for korruption og svig; beklager, at der stadig er plads til forbedringer med hensyn til håndhævelse af de etiske rammer; beklager navnlig, at der blev konstateret svagheder på forskellige områder, nemlig:

— procedurerne for kontrol af erklæringer og vejledningen til de ansatte er ikke tilstrækkeligt formaliseret til at undgå interessekonflikter; der skal stilles klare og omfattende retningslinjer vedrørende etiske krav til rådighed; det samme gælder for vejledning om interessekonflikter, der opstår som følge af de ansattes finansielle interesser, deres aktiviteter efter fratrædelse eller deres ægtefælles eller partners erhvervsaktivitet;

— begrænset kontrol af medlemmernes erklæringer; for så vidt angår Kommissionens medlemmer beklager Revisionsretten manglen på skriftlige standardprocedurer for kontrol af nøjagtigheden, pålideligheden eller fuldstændigheden af de oplysninger, der indgives i deres erklæringer, hvilket skaber en risiko for, at forpligtelser fortolkes forskelligt, og betyder, at institutionen har mindre chance for at identificere unøjagtigheder og andre problemer, inden de får offentlig opmærksomhed og potentielt svækker borgernes tillid;

— ufuldstændige og uklare politikker for gaver og forplejning, og der findes i Kommissionen ingen definition af gaver og gæstfrihed for medlemmerne;

533. glæder sig over, at de institutioner, der er blevet revideret, i vid udstrækning har etableret passende etiske rammer for ansatte og medlemmer, som dog kan blive bedre; støtter kraftigt Revisionsrettens anbefalinger såsom harmonisering af de etiske rammer og øget bevidstgørelse af personalet;

534. noterer sig den anden revision af Kommissionens interne retningslinjer vedrørende bestemmelserne om whistleblowing i personalevedtægten; noterer sig med tilfredshed de 6 anbefalinger i 2019-revisionen og opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport om gennemførelsen til budgetmyndigheden; glæder sig over opdateringen af whistleblowingsiden på MyIntracomm i maj 2019 og tilføjelsen af et direkte link til OLAF's whistleblower-procedure;

535. anmoder om, at der udvikles en mere proaktiv tilgang med hensyn til beskyttelse af whistleblowere; anser det for at være særligt relevant at styrke samarbejdet mellem OLAF og den ansættelsesmyndighed, der i givet fald er ansvarlig for at vedtage beskyttelsesforanstaltninger i disse tilfælde; anser også anbefalingerne om at samarbejde med EPPO for at sikre et effektivt samarbejde og udveksle bedste praksis inden for indberetning af formodede ulovlige aktiviteter for at være særligt vigtige;

536. mener, for så vidt angår beskyttelse af whistleblowere, at en mere ensartet regulering blandt alle institutioner baseret på bedste praksis og højere standarder vil være en hårdt tiltrængt forbedring;

537. understreger betydningen af at styrke åbenhedsregistret og forbedre kvaliteten af dets data, navnlig i forbindelse med den interinstitutionelle aftale, der blev indgået i december 2020; noterer sig de kvalitetskontroller, som Kommissionen har foretaget, og åbenhedsregistersekretariatets indsats i forlængelse af modtagne varslinger; opfordrer Kommissionen til at forbedre IT-løsningen med henblik på at foretage strengere kvalitetskontrol;

538. fremhæver betydningen af et effektivt og gyldigt åbenhedsregister; gentager sin opfordring til Kommissionen om at lægge mere vægt på validering og stikprøvekontrol af enheder i åbenhedsregistret; bemærker med bekymring, at der for langt størstedelen af Kommissionens beslutningstagere ikke stilles krav om, at de skal offentliggøre deres møder med interesserepræsentanter; udtrykker også bekymring over, at det er muligt for Kommissionens beslutningstagere at mødes med lobbyister, der ikke er registreret i åbenhedsregistret; opfordrer til fuld gennemsigtighed i forbindelse med alle møder, som Kommissionen afholder med private aktører eller deres repræsentanter, såsom konsulentvirksomheder;

539. noterer sig Den Europæiske Ombudsmands konklusioner og tekniske forslag til forbedringer i dennes afgørelse af 28. februar 2019 om, hvordan Kommissionen håndterer »svingdørssituationer« for sine ansatte; opfordrer Kommissionen til at følge op på både Ombudsmandens afgørelse og Revisionsrettens relevante anbefalinger i dens særberetning om EU-institutionernes etiske rammer.